Utsnitt
av
Kopibok for fogden M. Nissen Drejer
1855/64 og 1872

Folio

69b - 71 : Sagbruk i Sultenvik og om sagbruk ellers - Amtet 14.1. 1856.

71-73b : K. Figenschous godtgjørelse for å ha hjemført fra Spitsbergen forliste norske sjøfolk. Amtet 14.1. 56

[a] 80-80b : Poståpnerbest. i Målselv - Amtet 7. febr. 1856.

(a) 82-84 : Ferstads bevill. til handel på Fladnes. Amtet 9.2.1856

84 : Skyldsetning på Tromsø pr.gård " 11.2. "

87b--89 : B. Jansen om landhandel på Målsnes " 22.2. "

[orig.tekst] 112-113 : Om et skogfond av bøtene for ulovlig hogst. Amtet 4.8. 1856.

[a] 114b--116b: Om utvisning i Statens skoger Amtet 5.8.56.

116b : Bipost fra Harstad til Bjarkø " 19.8. "

129-130b : Om skogfogdens lønn " 17.11. "

(a) 130b-131b: Om salget av Elvskiftningen med skog " 17.11. "

132b-133b: Om mellomrikskvei - uår i Nord-Sverige " 25.11. "

149b : Gangkonen ved sykehuset - relig. påvirkn. " 2.11. 1857

149b--150 : Dampskipsanløp av Målsnes " 3.11. "

150 : Veiarbeid Målsnes- Hollendernes " 7.11. "

173b--174 : Søkere til Gisund lensmannsombud " 24.8. 1858

174-175 : Do. til Målselv lensmannsombud " 25.8. "

175 : Om mellomriksveien (slutten mangler) " 26.8. "

187b : Om "kulturspropget" (begynnelsen mangler)

187b--191 : Om opprettelse av 3 handelssteder " 24.1. 1859

191 : Søkere til Kvæfjord lensmannsombud " 28.2. "

214b--215 : Om adjunktion hos lensm. i Målselv " 25.10.1860

215-215b : Solvold's overføring til Målselv " 9.11. "

221-223b : Om jakt og naturvern ! " 30.9. 1861

223b--224 : Om de finske finners trafikk i Lyngen " 27.9. "

228-231b : Betenkning om utkast til lov om skogvesenet" 24.10. "

234-235b : Søkere til Skjervøy lensmannsombud " 3.3. 1862

Fol:

238-239	: Om overføring av gårder i Storskogen m. fl. til Målselv -	15.4. 1862.
241b-242b	: Om dampskipsfarten - forslag	Amtet 4.7 "
245b-246	: Om Karlsøy handelssted	" 16.12. "
246-246b	: H.M. Høegs søknad om å drive handel på Karlsøy	" 16.12. "
248b -250b	: Søkere til Trondenes lensmannsombud	" 24.6. 1863.
251-251b	: Forandring i traktat 7/18 okt. 1751	" 24.6. "
251b	: Om fjellstuen i Helligskogen	" 20.7. "
261b-262.	: Om kirke i Øverbygd og veiarbeidet	" 29.2. 1864.

=== ***** ***

ikke udenfor Vilkaar af Andre
Arbeide for lade gjøre de samme Arbeide. – De
gjør for øvrigt Arbeidet eller Vandan gjø-
der der beslutter at ikke nogen der ikke
har deltaget i Arbeidet gjør begyndte Vandan
med mindre end mere end Gange bidrag
efterdi for at Arbeide gjøre de samme regnet
sig for at forrette. Dette bestemmes til
Spa for den samme regnet sig for at deltage
i Arbeidet for de øvrige Lemmer der
ikke have kunnet deltage i Arbeidet
vilde formodentlig finde det billigt at de
erlegge et lidet Bidrag som dette med blive
dem afkrævet med ½ Spa. – Vandan nær
dem bliver for sig gjort med Kjøllning
eller Vaag og Vagt vil blive taal for at
forhindre at ikke nogen uden berettig-
ede benytter dem. – Ostelingen erlegger
gen Vgierdom til Lammen med Dahl eller
til Corrael-Gjøgnet. – Af de indkommen
Kvælgange vilde blive udgjort med
Anskaffelsen af Redskaber m. m. blive ud-
redet. – Imidl. de blevne Udgifter med
blive for dette maaskee kun den Samme del-
taget i Arbeidet og hvis Navne ere ind-
skrevne for Lammen med Arbeidet. –

14 Januar

Amtet 8.

Ole Olsen Tattenvik har meddelt mig om
at afgive min Erklæring gjen saa udlagte
Afsigning af 5 Td. M. m. Vandvælling Ret
gjælde Tydbrug gjen Gaarden Tattenvik. –
Lemen af 24 August 1854 har fastsat Bog-
skuren for 1860 Aars Høstudelse, og Lem-
gjen mangen for ellers eggenet Jord ødes
Vgierdomsmænd om dette Forhold. – De Udlagt-
mangen paa Jorden betyder det at der med Tid
gjenlagen skal gives Fiskeret til 1860 fiskeres
for. Fiskeret paa ikke findes i Tattenvik

Tagdrei eller Amtsmandsby for Jordsk. til de gemeinsk. Tagbrug henrettede efter ikke fundne ugift i dette Tagdrei, — dette forholds for mandlig inkl. til Jorder for et Longinmingens Ejendomsret skulde gjøres gjeldende for, hvor den selv underhensigt det, om den Jorde indlandsk gaa Arfefæste i alle Byggeder i Landet og ikke indskrænket sig til de Gårde der det Jorde den præst og nåder lifst. Bestemmelse Fredtil 1860 med Bografstaves-Myndighedens fornødig gjennemførte Dåmer af 24 August 1854. i hans egen Land eller i det Tilfælde hvori den skulde medføre noget Gode uden et andet Navn eller Tab. — Dette forholds fornødig i omvæsentlig med Longinmingen at det ansøgte henlægges. — Forøvrigt for ikke Undzigen nærmere angivet Tagbrugets Udskillelse Beskrivningsfø eller Bøjdefø og forsvidt bemærkes følgende. — I Forordningen af 22 April 1795 ang. Skovene m. m. § 2. for Longinmingen og stillet Brandt Udrydd. af Tagbrugsmæssig 1. gemeinsk. og 2. Bøjdefø.— Forskjellen mellem disse betyder det at Bøjdefø ikke maa skjøre Planker eller Bord for Kirke, de maa dans med Brandkant, hvilken Ordsmæssig er given for at finde at man paa Bøjdefø skulde kunne skjøre til Udskibning til Udlandet hvorved altid forde fiskernes Lad. — For at agrefældt Udskibningsfø eller de gemeinsk. Tagbrug var dette Forbud ganske unødvendig man det var i økonomisk Henseende en meget uheldig Regel efter den til det underlegne Tabrug forbød Brugen af Maskiner og paabud Brugen af Menneskekræften (Jernhænder). For dette Tagdrei Udkommende for det ikke dens Øjemæssig overtrædes efter Forholdene paa alle Tagbrug ere Udmarkskaarene Jordtil med egen Tagbrugsvilling ere den fore gjorde Anledning de det

8.

1856

kun enkelte af dem forekommer Bestemmelser om at Borgere skulde sigtes med Vandkant og at Kommer at Bestemmelser for i Tagbrik var gjeldende under Ommen Delsi, efter som de ikke havde noget gjeldende Vagbrug og da at Udskibning af Tørlast til Udlandet var forbudt indtil 1845 i henhold til Forbudet dag forudes ved S. 196 i Kollegiet af 20 September 1845. – Det fører ned blandt de mange Tang, man selter ikke mere, nu at ville Folke Forbudet med at sigter fiskerum Bord i Kraft. man Befolkningen ville i sin Ude Folk for at fæst øverblagtig Mening om Lengsen mager og en langsomt Vej det er at omfolde Lovene. – Jeres det ville blive en Umuligheds at fer. dire det at begribe der Ville mandelighed eller Forsigtighedsfølelse for en Forbudet smaller. – Vegænds Udskibning af Tørlast til Utlandet har overhelt siden 1845 for der dag ikke overhøjdet Brug af Tilladelser noget Kommer Sum for mangl. Der siden afsendtes til Utlandet var en indtægtsgivet Tilladning af Vaghalser og fiskeri Kommer der var forbi Økonomisk Hjælper. – Ifølge en Bøjbehag er det Landmænd forbudt heri at sigter det Valg af hjælpe Kommer eller at gøre Indkøb af Kommer og derefter at afsigter det til Salg efter L. 8 Juni 1828 §§. 5 og 3. Ville Forbud fra Vegænd Udskibning ogsaa er at søge i det gjeldende Vagbrugs Lovgivning ikke Tagbrug i Jeanette Vaghalser, det fremdeles ville Kun udlegges ud og for gamle Jeres Fiskeri i Vandkommunet er Tilladt at udskibne de Vegænd gør Indkøb af Kommer fra derefter falgers i og Kun at Vand, men for i Tagbrug fra dem kommer ikke fana noget gjeldende Vagbrug er der ingen Grund det at og Ville eller

mulighed dette. Der lod ikke forholde mig efter at Regskatten i det Hele og Særdeles efter saa og kaar at Kjøbet Tømmer er betalt. — Jeg formener at kunne forudsætte ved den begjærte Igangsætning af Vandbygningsarbeidet man vore tilstrækkelig til at gjøre Anlægsmen Jeg om at erholde den ansøgte Bevilling fordi jeg forøvrigt ikke kan undvære en betydelig Summe i det jeg der foer og i Januar de fremtjenende er gjøbt formener at det Regbrug som det Bevillingen vil blive jeg at agrette ikke bør benyttes Øjemeds men jeg Regbrug i almindelighed og det at jeg ikke skal blive forpligtet til at skjøde det nu tænkte Bord og Planker og nøie forbindet i at gjøre Opkjøb af Tømmer og derefter at opskjøre det til Bælg. — Det er nødvendigt at en del af det Tømmer der opskjøres paa dette Vegs fugges i Watens Økon, men det er ikke tilladt at de blive fuggt mere end den Grund at det nu blive lettere Adgang til at faa Tømmeret kørt. — I Watens Økon blive der nemlig i fuggt mere end det fremgaar for Vagten erholdte Tilladelse, og det fremgaar der erholdte Tilladelse indskrænkes til det jeg det er skjønnet at Økonomien er man saad Økonomien kaldes bør der ogsaa sigtes. — Forøvrigt er der i Amtstidenden ogsaa grundede Økonomier fremstillet. Forgjæves Amtsråden den der Tidligere fore Kjøbet af Gamle og Økon af Watens. — Forøvrigt har jeg ingen Bemærkning at gjøre ved de Omstændigheder og Forhold der efter Ansøgninge Fremstilling skulde være tilstede ved Regbrugets med Amtsråden Tilladelse paa Gaarden Dæltenvik.

14 Januar

Amtet Kan ej under denne og medlagte Ansøgning af 27 Februar f. A. for Fredrikstad 9

1856

Kund Tigenskab om Godtgørelse af Vilstakasser. Her er dette Spørgsmål for Fiskeriet ingalde forliste norske Udøvende er der forlangt nogen Erklæring fra jeg fand her den De at afgive Foredrag. —

Lovens af Fattigvæsenet af 20de September 1845 Kap 2. § 16. fastsætter at Omkostningerne ved i Udlandet forulykkede Mænds Hjembringelse skulle udredes af Vilstakasserne de er bragte, og følgeligen Vedkommer fremmedes Ansøgninger Godtgørelse for deres Vedkommende der er bragte til Fiskeriets Hjemstedes Fremmedes ikke over Udlandet i Forhold til vort Land og man fremmedes ikke under nogen Omstændighed kan nøde nogen fremmed at forlade sin Fiskeriet eller ødelagt Land i Øjemed ind i godt tilfældige Vilstakasse. — Vilstakassens Forpligtelse til at bekostte Hjembringelsen er og betinget af at Vedkommende selv ikke kunne betale Omkostningerne eller er bragte Ansøgeren for ikke uglist at den forgjøres for fuldt Betaling for Vedkommende selv eller at de er bragte. —

Dette Princip gælder nøjnøkt i Regelen at nogen Tilfælde. – Imidlertid under den ansøgningen nævnte Tøfer klæning at Fartøjet Vordenskjold fandt gjort en Fangst af 1946 Spd og forøvrigt samme Fangst maatte nøde forsikkret og Mandskabet antagt gjen Sædvanlig Vilkaar maatte Vedkommende som nogt i Forhold, og det forkommer mig billigt at de for dette Tilfælde betalte i det mindste noget. – I øvrigt Tilfælde fremmer jeg at drøftes Ønsket af Regen Kroner nødvendige Oplysning.

Den samlede Erstatning 205 Spd. betaler i to Kostgange og 2. Dragt for Partiet at sende Gjøre og Kost for Vogter og Mandskab. — I Forslaget til Erstatning for Kostgange var jeg bemærket at Höjesteretsdommen måtte at Forsinkelsen ankom Da det fulde Partie bragtes i Land forinden at det blev solgt og at Mandskabet efter at have vundet lagt om bord i Oustjemes Partie atter indfandt sig ved Partiet. — Det fulde Mandskab har saaledes vundet fast i Land til at have forspist sig ved den for Hjemreisen fornødne Proviant og det søges ogsaa i Höjesteretsdommen at noget af Provianten bjergedes. — Men det ikke søges ikke at den bjergede Proviant var tilstrækkelig for Hjemreisen fremmes det dog at det Forsøg normes bør og lignes med Kaptenens yderligere Bestræbninger. — Kostgangen synes mig ogsaa at være indsatte alt for høit naar de ansættes til 32 for dagen. — Tvivlsomt er det min Formening med Hensyn til Kosten at dem. ungdomligen fører til de Omkostninger, som Hjemgangen maa bliver. for sig selv kjendt med deres hemmelig fuldt Beløb og ikke Afskedning. Da Bjergeren for lade for fremmedes Regnskabsførelse det til fuld Erstatning for Kosten der er ansat en fundet Omsendig feber for noget mere rimelig og lignes fraindes dem. det i Erstatningen bestemmes. — Ved saadan Betaalning Antagelse sætter sig saa om at Bjergelønnen fremvigt skal være fuld Dragt for Partiet at fuld Gjøre og fuld Kostgange for Vogter og Mandskab gav den Tid som en Gjik til Hjemreisen for ikke normere udviklet, og jeg kan ikke selv finde nogen Grund dertil, Partiet at skulde nemlig den samme Vei

1856.

og det synes som om det var den Omstændighed at Ansøgerens Forhold gik til Grunde efter hvor ømmedelbart de Øjensforhold/Øjnenes/ har kommet i Betragtning. — Hvis Ansøgeren Wiggers derved skal begrøde som en ufrivillig og uforskyldt Vanskelighed, maa man dog nok kunne forudsætte for at gjøre gjældende Ret bør man ogsaa dem i Omstændighed komme i nogen Betragtning, men ogsaa Retsudøvelsen er ikke i denne Henseende eglst. — Det synes derfor at Ansøgeren til gjældende Ret nu lemmes, men der tales ikke om hvorfor Lærerinden allerede nu hver lange man efter Udsagnet gives at oppebe sig under Sydslesvigen og i det Øjeblik hvor disse lemmes udsøgter hende. —

De de beføre Sydslesvigen ville forøvrigt ikke afføre at nogen Mennesker og at begge hvorvidt nu de ikke for Øjeblikket for øjeblikkelig Lærighed de dersom eller Vanskelighed. — Ingen af dem de beføre disse Vanskeligheder ved Regelen nogen tjent med en Mand den Ens mulige Ønsker forudsætter hvorfor den andens Lige. — Alle er nemlig udsatte for den samme Fare, og indtagelsen ville de ogsaa den Vanskelighed at Lærer skal begrøde hvor det er muligt og hvor det ikke er ønskeligt og mulig en Fare. — Hvis de ikke ude begrøde ogsaa hvor andres Lære skulle de ikke falde ind for det forlange, at nogen anden skal ogsaa have de samme Fordele. — Hvis Ansøgeren Wiggers i det Tilfælde havde noget Krav for at blive de forlige Ret ikke ankom ved det nye Skemaet de en Ret, som for de Vanskeligheder Vanskelighed mandt for nemlig mandt nye Lærere

[illegible] Mellemrum. — Om nogen Adresser
[illegible] Ministeriet i Januar. Tilfælde
[illegible] Mangelfulde Oplysninger Ønskes maatte
[illegible] Forbud blive givet om [illegible]
[illegible] Derefter er de selv ikke gyldige
[illegible] Kommunerne nogen Adresser eller nogen
Bestemmelse om saa ikke dette maatte om-
handlet Forbudet er ved den Høiesteret. —
Det forefaldt, der allerede utvivlsomt paaligger
Valgkommissærerne at gjøre Bestemmelse om de
paaskrevne ved allerede Bestemmelse for den umid-
delbare Kjøb og for den selvmuligen forbeg-
ærede i Tilfælde til Hensigt ikke er for-
lig til Egnen man forøvrigt denne
Bestemmelse skal overlades kan fremmedes ikke
[illegible] Omstændigheder nemlig er ogsaa. —
Det er en ulykke nogen Bestemmelse for
[illegible] Fangst eller for at faa gjøre [illegible]
[illegible] Fangst eller for at [illegible]
[illegible] ikke mere tilbøielig. — Det er ret for-
ig ikke at der kan blive Tale om nogen
Bestemmelse grund uden for nemlig tra-
nelig Kosten den forlangte Beviis,
og Oppgivelsen af Fangstens Tilstedeværelse. —
Det er ellers selvmuligt at faa Sæl-
Bestemmelse til Grønlandsfarere udføres paa
den Maade at det fola Udlegte [illegible]
[illegible] Fremmed med Kontrakt [illegible]
mellem den der forskaffer Tilbud og
Udlegger Kosten og dette eller Adressen
fra i Begyndelsen den ene fole del under
den anden fole del for dette mellem
Mandskabet i Tilfælde til en [illegible]
[illegible] paa sine Vegne og Fragmen
eller [illegible] Mand. — Det er [illegible]
[illegible] Kontrakt [illegible]

indgaaet i dette Tilfælde at det ikke er tilladt at bestemmingen for Vidnesbyrd til Sandsigelsen for det Øjnede eller for dette Øjemed udelukkende til Afhørelse af Vidner eller Anklager man at den forbeholder efter det Forhold som i Tingsten burde finde vorst dette. — Dette tilsiger fornuftig og bestemmingens Ordlyd som skal nøje en Godtgjørelse for det Øjemed og Øjemed som gjøre bestemmingen her egen gaaer at d. Ønsker den Bekæmpner egen indskrænker det og lag muligt at Anklageren for uskyldig Forbrydelse i det Fald for egen Øjemed og at Mandskabet ikke for nogen Del i Tingsten. —

15 Januar

Arrest Da at Jørgen Andersen Kjøgindegaard 10.
f. 7/5. Oktober sidstleden var at indfeldt paa Øgenes
indskrænkes gen en Gang for gig i Tiamente
og deres Forfeldelsesfelt med deres Indskrænkelse
efterfølgende som gig for mulighed dem. —
Jeg fandt ikke mulighed Øgenes for
Gibaskab og Kattrinsharm fandt Skorpen
men de gig ikke finder det vinskelig Øjemed
at indfalde med Indskrænkelser og de alle-
ede mulighed efter som gig ikke fulder
med dem. Fest for mulighed de Mangelund
gjøre gig mig formed den De at indfinde
de alderede mulighed 26 dg. — Det Lakoikens
Bekæmpner for Indskrænkelsen gjø-
indskrænkes ved sin Kiøbmaglig D. Kaunsen
Retsgjørelsesgjørd mig at den gjøre for
indskrænkt 300 Rigsdaler Mand. — Det Øvrige
som Øre Øjeje for gjørd Indskrænkelsen
mulighed i Afskrift. — Jeg Ken ikke finde
at dette Øvrige Ken tager for godt. — Kaiser
Øvrige er mulig hendlegt til nær de
indfinde sig med Øddelæg at Kunne
for Mand, men dette Ken ikke skee fø-

I fæstet 10 Spd 24 Sk for en Fiskebuerlinie
mellem Hausmo. – Man henvender derfor
sig til bestyrelsen.

2. At Fiskeri til og fra Skjærø Fiskebuer om Vinteren
og navnlig den befaredes med Real stenrev og
Sandbanke i Hausmundet ved en Grænselinie Amtmandens
Resolution af 1. elle Dag nær Fiskebaden mellem Tunsø og Hammerfortanden
tillades ikke Ved Dag under at det vente ved den
nuværende Fest om den Sikkerhedsfriheds nærmere
fremkommen for Skjærø. –

1. At Fiskebuerne i Hausmundet i Skjærø Sund
fjernes eller ødelægges. –

3. At det overdrages til Amtmanden at anlægge
den der skulle befarede Fiskeri. –

Y Ebbesen

Amtst. Angaaende nærværende Andragende er jeg
følgende at bemærke. – 12.

Ifølge de ugunstige Tilfælde Aarene er gaaet
Skjærø befandt der Fiskere over Hjælpeløshed
forandrede ved den overdrevne Fiskeri fremmede
og at allerede var der Fiskere som fandt
Fiskeri blev forbudt for de fremmede. Det
kom endelig til en Forandring af Fiskeriet
for Fiskere i Skjærø Sund og de dette
anlagde at der for Fiskere Adgang til
Skjærø i Hausmundet fandt en Forbud
Befaredes for dem. – Dette var
fremdeles tilladt og gjøre det fremdeles
lidt at Fiskere kommer i overfladen efterhånden
i Hausmundet fordi de befaredes med Fiskegrænder
for Sandt Grund der ligger ude i Sundet
som Rønnes er hvilket for Fiskere der
Det er vistnok ikke nogen Fordelagtighed at
Fiskere Befaredes befinder efter Sundet
der tilige er der ikke saadan Fare men det
er dog godt at det der Sundet var fri
en Mand som Fiskere. – Men vil man
ikke saa nogen gaadelig Mand det at
fordre Fiskere under de af Kongl Resolution
hvorfra 2. Spd om Fiskeri gog dog ikke
da en fuldkommen Beskyttelse for det

Arbeide og Vedkaligheid som udfordres, snikker
og Smed Wilhelm antagender og den Film dette
det han forlanger 2 Spd efter at han er gjort
Indgjerdet til samme 8 Spd 9:4 og regn-
ned Udbetaling for 1 Karl i 3 Dage til 64 Rbd for
Dagen. — Ved Byggeriet af Kjøkkenets Ud-
videlse ungaar Formanden jeg at dette
ikke bør begyndes efter end over 14 dage
og at Afsendningen skal besørges ved den Tid
som gen Posten ankommer til Kjøbenhavn ikke
Søndag eller, men mandag eller fra Torsdag
Aften ud Dag men man udlige det mindste
og dette i dette Tilfælde at de Brænde der med
Byggeriet kommer til Ministeren og Vandet
maa ligge i Kjøbenhavn i nogle Dage end at
Tømmergaarden skulde maa ligge Uge efter uge
og maaske ligge Vaarfloden maa med Tømmergaarden
maa den udgjøre. — Ellers maa det Ud-
forelsen det blive 2 Gange for lange Afsendning
at de Brænde ikke er begyndte Byggeri
end 14 dage efter Formandens Anmeldelse
Tømmergaarden er bestilt og de Brænde
som er der skal afgjøres er at faa ud
i Forslag. — Naar man i Ministeren faar 14
Dage Frist med Afsendningen Rigtig for Aarets
80 Spd. — Ved ovenfor anførte gik det
maa Regelen Frist er given Mesterne lade
de Arbeidende at begjemme maa Fristen
Beklagelsen fordi det er de bringer
de almindelig Mangel med Udgjørelsen
af i Arbeidet. —

S. Schlüter

Overlæ 23.

Under Behandlingen angaaende Udvidelsen af
det offentlige Bygning Beskaffenhed i dette
Tegnet fra dette Aars Begjendelse skulde jeg
det Ønske at Dette Bygning udskiftes for bedre
eller dette maaskee blive mig forlegen
og maa imidlertid med Formanden med
Undergaarde om det Vanskelige maatte
gaaende at blive forligt for den i det mindste
indtil videre Alt er i den maade vende

kunde sig ifald. — Jeg mente at burde man nøje
dem Fremgangsmaade, til finde Veien til mindst
mere faare Vidnes og Erklæringer indkommer, kunde
formentlig opgives efter de ved Forsamlingen
Oplæste begreber. — Jeg mente man burde for det Første at
finde Vejen til Sammenhængen Erklæring mellem
de Sakkyndige ved Ikke at bestemme Erklæringen
kræver opgivet. —

9 Februar.

Amtet. [a] Formiddag var jeg den Dag at afgive den mig afforderede 25.
Erklæring om 20 Vanskeds undersøgelse. Oplysning
om Beviling til at drive Landsmandsbrug paa Gaardene
Gladnæs i Lunde Sogn, der tilhøre min Faders
af 1/3 Skjøde f. A. og øvrige Vilkaar, hvilke forlegt tilbage.

I Henseende til de af Kommune og Ligningsmandene
afgivne og formelle Oplysninger følgende Erklæ-
ringer af 1 Februar og 7 Januar f. A. der kan jeg formel
paa det Bedste faare Vagen anbefalet til Opgivelse
efter Vedkommendes Ønske, og jeg er ingen nærmere
Bekjendtskab, men jeg maa det tilladt mig at mere-
sende: — Ødemarkerne er et Landstykke, hvor
den dybe Bevidsthed om Fremgang til Landbrugets
Vinde for vagen Land efter det Tilsvarende
mere dangivet. Der maa jo ikke mere end Ved
gaa Forbindelser imellem Ødemarkerne
paa den ene og Ødemarkerne til Landet paa
den anden Side fremgaaer. — Vegen fra det
bekjendte Ved Samer ikke udsigt for Veien,
ligesaa lidt som det for omfattende Ved Hjemas
Mere under Mere end Ødemarkerne efter som det
ligger ifølge for Forholdet om Vinterens fremkomst
eller. Ellers er for langt for det Ved Samer
det fremmedlegen om Vinteren mere end mere be-
kjendt at man byttede Landsmænd med Forsvar
og omvendt. — Det er jo for til bekjendtskab
Vedfore vagen af Gaardene Gladnæs som
ligger i midt en halv Mil liggende ved mel
Sæm, og med Hensyn til Smidtia der ikke
er vagen Kommunikationsmidler mellem den
Dersom erklæret sig over Vagen som det
mulig at man er enig de om at det ikke

Kan ligge ovenfor den saa kaldte Gro-Bakke, hvilket er det samme som ovenfor den ovenfor af Gaardene afholdes. — Det maa naturligviis ogsaa antages saaledes at det kan blive Anledningen for nogen Dampskib over det ungang maatte blive Tilfældet, ligesaa saaledes skulde gaa ind til Alexandrine Havn uden for Faa at det vil blive saadt. — Kan dette Ved man da ogsaa Damp- og Post-Egyptiske Gjæstgivere og Vejdskaffere og Gjæster for Fæste og Varer, men det er ikke muligt for nogen af de gamle Vedt bosatte Gaardbrugere at overlage Ejendomsretten for af hvem det blevne forudsat, at det Offentlige tager sig af Togen og selver sig a Vejdsfer for den, og ad denne Hensigt der gig ikke paaviste nogen anden end for i Landet selvvanlige nemlig at gaaende at Landsfaadeve gaa Vedt i hvilket Tilfælde man vil kunne gjøre sig Haab om at faa Togen ifaaldt. — Vel at overvaage denne Ting da gik Kommunen til den Erkjendelse at det ungefaldt bevaagulles bedre Landsfaadeviin end at gaa Kladeness og gaa Alexandrine ingalt Offentlige medlemmer blev vidende en falsk Mål. For nogen del vilde dernæst blive Kommunen fa mellem disse Mænd Handelsmand min det Kunde i det Hele ikke Mate de omkringboende Velgere og Kjøbere, og nogle faldere Handelsmandene indlegades. — Vel siden nemlig ikke Mere de Kunde blive faldet for begge Handelsmandes Vidtfæmelse, vil de gaa Handelsforfaldene vilde i det Offentlige og gaa Grund af Forfaldene vilde forbeholdte enfaren ifor af Handelsmandene. Handelsmanden gaa Kladeness vil befalde Gaardene med det egentlige Aarsskamer Befolkning og med ubemeldeness Hardiche af Timmer og Vedmaterier, fremmed den Handel for Handelsmanden gaa Alexandrine

ved Alene med Malangens Sabelhuse og med Fiskejagt
Huser. — Naar disse Ting men forbeholdes med
hverandre for mere fuldstændig Hjemmes Ophæ-
velse maatte enten
1. Udtrykkelige Fuldmagter blive gives Holdmænd og
gode Malaiers. —
2. Udtrykkelige Fuldmagter gives Malaiers med
Fuldmagt og gives gode Hadjas enten for dette
Øie eller for Tiden maaske blive eller
3. Udtrykkelige Fuldmagter gives Hadjas med Ret
og Pligt til gives Malaiers at hente de fuldmagtede
ved Penge og Varer udbetalte de fornødne Sangskibe,
Kost og Reisepenge udgivne. —
Af disse tre maa jeg nølge det sidste, ikke fordi det
af den Grund er jeg for lidt Haab om at faa
gjennemsat Cyrkulairet, men fordi Fuldmagts-
givelse af den Grund at Cyrkulairet af at Fuld-
magtsgivelse gives Malaiers ikke er tilstrækkelige
for Handelen naar det skulde være tilnegen Nytte
for Menigheden. — Fraadet i denne Forhandlen
den nødvendige Mangel er Nød for Malaiers
til Hollænderne eller Hadjas, og denne vil
man nogle Gange faa afhjelpt for det en bestemt at
man faar Sangskibe ind til Menigheden men
de vil det Nød-Aar og ogsaa komme ifølge
Tommonds og Regjeringskommissærs i Afskrift
medfølgende Skrivelse af 7. f. M. No 2 vise. —
Den samme Omstændighed vidner mig ogsaa
det at forkaste den under No 2 anførte Admi-
nistration kommer den Betænkning at man om
man nølger No 3 ikke for afskaffet sig Ulygge
det i sin Tid at nølge No 1. om det skulde blive
muligt. — Der gjøres vel lig nok ved nu-
ir Administration ny at gjøre Anstrøgelser paa den Ønske
at man ikke for Tiden skal ønske sig gaa
under Afgjørelse ved at Afslag fuldstændig
Kunde ske under Skade for det almindelige Vel
i det Tilfælde hvis man skulde at man ikke
skulde ønske at overse Skuld vilde indvilge Ansøg-
ninger naar alle ingen Vanskelighed
forestod. — Efter den af Menighedens Ver-
mand og Regjeringskommissær afsluttede Konvention
vil det ikke være til nogen Gavn

for dem at gjælde Jordebogslads gaar Malmas
naar den ikke heller er agtet gaar Hadras
som Forfaldes for uvist for unaturlig for-
søiede Jordeber med Mangeårsdrøber angaar.—
Til Dennes Skjøn og for gig med Lauvs-
mand Dahl afslutet ser i Efterskrift nedlagt Dom-
bokt med Eide Tolvsmand Malmas, og gaar Grund
af fraal Lauvsmand Dahl ligger en Forfaldes
i nedlagte Sager Skriveelse til mig af 6 Februar
forleden aar og af den Mening at dette og
ikke det af Formandskab uemte Brug i Malm-
nas bør udgjøre. — Dette ønsker vil ikke
for videst nu for Tiden at afgjøre dette
Dal af Sagen og vil den Tid som gaar dette
blivende forinden skal gig gaa videre
og gaa Vedt som nærværende Forfaldes.—
Gaarden Hadras som vel Jordebogsladen
Sagens Rugtvist ligger ikke egentlig i Malm-
elven men i Lerviks Sogn. Matrigaarden
ligger dermed i Malmselven og Sagen ved
kommer vi falder gaar angaar Mand Ler-
viks Formandskab Gaarden føres i den
Grund hid Malselven at Mandselvens For-
mand og Repræsentanter nedlagde Forfaldes
af 7. Januar. 4 Ugt anføres om at
Gaarden med Sagen for Lervik og Lagges
til Mandselven i hvilken Mening gig man
gjøre Formandskabet bekjendt. — Det man
og saa bemærker at det ikke er Anføreren
som er Eier af Vedt der ikke er en ikke
bosat Kjøbmand, men dette kan formut-
tig ikke have nogen Indflydelse at Ved-
kommende formentlig gaar en eller anden
Mand med overlæsning angaar om det
der af flygtende Forfald. — Det til Handel
med eller til Udskjænkning af Brandvin
bør ikke tilsiges eller ikke falder
ansigt. — I Henseende fortiet skal gig til a

lade mig underdanigst at anbefale at Ansøgeren
tilstaaes det Ansøgte paa Vilkaar at han forpligte
sig paa negen af Gaardens tilliggende Ager
ifølge Øvrighedens Bestemmelse nemlig paa den Ende
Enstens eller Anders Pedersen Bøyg med at det
Offentlige skiftesser saaledes forudsat Grund
til at regulere Dengskabet og Fæstetid at nøye Skifte
Messer Sand til at sige fra og antagelsen de for
saadant Øiemøde Forretning Skiøt og Dejnuger
ifølge Øvrighedens nævnte Bestemmelse. —

11 Februar

Amtet. Den mig tilsendte Fortelling af Skjelskø- 26.
migrænen af 9de Juli 1858 som en der er Øvrig-
mand i Anledning af nogle i forrige Aar paa
Tamø Herregaard afholdte Skjelskømigs Forret-
ninger for jeg formelden Dem at skrive. —

Ifølge af 9de Juli 1858 skiøtte at der skal ske
Afgang mellem og Sammen Tamø Herre-
tæling efter Ole og dersom paafølgende Skjæl-
lagning at den ville udføst med mulig Forret-
ning og at der for denne skal betales saa for
en Forretning dog med det i Loven fastsatte
Tillæg. Dersom der altsaa skal ske Afgang for
Vrøskrinn eller Fagel det at forlange at der
skal holdes fuldstændig Forretning eller Betaling
for, for saa enkelt Betaling men det skrive
fra den fra Vedkommende Dit krøgte
Tamø eller Tamegaards mand. — En altsaa
Dem af Herregaarden eller i dette Tilfælde
Tamø Valmuelse Sandt. Tagen en Ogsaa
eller Forlegnelse over de for ensfuldes
Bøyg med Tilgjendegivende af at Sin ønske
Dem skiøtte for Herregaarden og derefter
forskrevet Skjelskø. Samt at Sam i denne Anle-
dning begjærede de det Sædvanlige Mand
og nemlig for mener jeg at Tagen Sandt
noget y. Tilbøjelig det at Sam og nemlig et Sam-
Mand og det at Sam betragtet de gjeldende
De lægges Sam en enkelt Forretning og det
Sam Tilgjø Sandt at Sam ladet sig nøie med
Betaling Sam for en Gjennemsøgning. —

Antagelse af Lørgegaards Kapital be-
findes at være det nøie ikke angribes og Sig-
skovmen, eller rettere Sigskovmen nem-
lig ikke fremskaffes at den ikke mere ingt
Jord end Fæbondelse, forøvrigt de Mindre
Hjemsende. — 10 Stykker Valige udfølge
og ønskes efter Oversigtsfortegnelse Tilbage, de de
finder de Ugyldige mere Mere end Sagføreren
for 1855. —

22 Februar

Amtet 33.

I det gjø det bestilgt indsender nedlagde under-
danigste Forslag mig B. Jensen om Omvæl-
ning af Landsamfundet og Gjødningen paa
Holmgaards Skalgjø og giøre Erklæring herom
om saa for omvendt. — I det nedenfølgende
henfalder gjø mig af min Erklæring af
93 m om Jordebrugsgaard Vestads Ombyg-
ning om Omvælling af Jordet paa Holmgaards.
Til grundlag i denne er gjøres for gjø dem
at tilføie Følgende. — Jeg er grundlig
af den Mening at det Forslag der søges
en Ophævelse af Fremmede Landsmænd og for
mig er nok med Vaar og en Langvarig
og i Almen fuer Flytningen af Økono-
gradbrugere, hvilke forsaavidt de ikke
alle samler i større Flerdes for at giøre de
Hemsø og det Mel fuer det Ste-Jordegaarde en
Flodnæs eller omkring. — Nøiagtig
en Handlen i Landbrugerne for den lige
dal fri, men man Bruge fremmen i Ugeden
Week og giøre de Bemærkninger om de Vanskel-
mere Forbudene med at Jordbe-
mærkelse og at med at fuer fast Udfølge-
bed. — Forbudet med at Jordbe-
der af Dækker og andre landske Mærkelig-
mere for ikke Langvarig for Ostjøbning efter
at Jordbemærkelse Vores Rigs Jord i Landet
under Jordbemærkelse Ordning efter at Jordbe-
mærkelse er lovlig. — Efter min Formen-
ing der andre Lengeøvningen med en

mere forgjøre Jordbaren eller ogsaa lade den ikke gø-
dhøst ungnedes med korn. Ved barfrost med Pløjning
og Harvning de Jordlagene gjø ikke for meget Gavn
ved at kaste den Jordsaag. – Jeg skal derfor
mig til den Danske Ret, at hele Arbeide eller at
Jordbrugen Dansk skal blive efter forskjellige Om-
stændigheder saa en sammensat Jordbrugs be-
stemmelse er det Jordbrugsmæssige og Kreditlovgivende for
Alle og i alle Forhold. – Det er at forudsige og
at andet er at afsende det til Forbrydelse
man saaledes Vaar det ikke vore Allerede for
ensomme til at vore Mellemmand mellem
dem de for Omsætningen er Vore og Dem de
trænger den. – Det er altsaa ikke nogen
vindelig Genstand til at tvinge Ejendomme
og Fiskeri til selv at afsende Kornet og Fiskene
til Kjøbmænderne i Byen og at forlige sam
at bringe sig af Vegen der gjø det til en
Lemmel for sig Vore Mellemmandsvæsen
og Fuldmægtig for Kjøber og Sælger. –
I gamle Dage i nært Land var det forbudt
en Dansk at bruge af Fremmedes Dristi for-
af Følgen var at Bonden eller Ejendom-
men selv maatte føre hele sin egen
Redskaber og sælge dem i Stand var de gik
i Ødelæggelse. – Ved denne Mai Lov Bonden
noget af Frihed var der lig bedre sin
Fordelsgjøre og sin Fremmedes Fordel til
og Kræfter gjøre det umiddelbart at selv ikke
sig i begge Retninger. – I denne Fin-
hensende er det og Aarsagen bedre. – Indbyg-
ere behøver nu ikke at bekymre og
bekjæfte sig med Ser egentlige Ejendom
af Finden og Fremmedes gjø Redskaberne
Fuldkommen gjørlig, og gjø denne Mand
blive Jordens bedre Ejendom og Redskaberne
bedre. – Det er nu alene tilbage at bevise
at det til at Bonden ikke selv behøver at
vore Kjøbmand og Krogmand men at andre
for gjø Gavn selv i deres Mersal
Kan blive ufremmed for ikke tilbage
og for Kjøbet det er for for Dæng for

Jakobs Afsen. Kommerskollegium maatte saa
det pegede Tvivl om, og og Tøjerne ikke
det og selve med aller Gjeldsfri Vid med
at føre og sende sine Varer til og fra Kjøb-
stederne. — Man har dette Øjemed det
ikke mere at det er blevet en eller to Mand
i Jylland der beholde sig med deres Ar-
bejde mere end flere, og ikke blot
det der maa nye flere mere Adgang til at
blive en Kjøbmand maa nye indskrænket,
men det at Jordbrugerne maa nye af-
hjælpet til sig selv Varerne til det besondre
sine Behov paa billigste Maade. — Det er sagt
at Mennesket ikke kulle eftille sine Behov
for sammen bruget men det kan og saa
siges at Mennesket ikke kulle sammen-
bæres saa Varerne forskjellige. — Og
med alle disse Ønsker Gjøbmandskabet
beskjæftiger nemlig at gaa Gladnes og at gaa
Malenes. — Jeg er ind forgaa
det vil man til Jordbrugerne gaa Malenes
uden Adgang for flere eller saa det det
Offentlige der har Ret til det over det
Jord eller Grund, saa vil Tvivlsmaalet
det bringes i Gang, og forøg dette fornuftig
in den Bevægelsesmaade der er der selv
nemlige for slige Tilfælde. — Om man saa
betænker sig fristet det og gaa
Lagget Ønsker Tvistad at overtage
den Vanskelighed, som jeg har fremstillet
at man skulde gaa bænk saa ind det
Offentlige Bringe saa fadt at
gjøre Bring af det, som det ønsker det —
Jeg er man ikke at uden nogen Adgang
for flere til at søge dette Jordstykke eller
at afgive Bogen det ønsker at Ma-
skinen forglegter det at gaa tage sig
de samme Gjerder som efter mit —

Forslag til en Landes Bestyrelse eller fuldkommen 89.
gen Uafhængighed. — Ved det Kongelige Marineministerium
Departement blev der nemlig taget Tilsagn af Ca-
pitainen om at gjøre en fuldstændig Beretning om
Begivenhederne og dog navnlig om de Grunde og Aarsager
som det havde givet Anledning til det Skridt, som
gjaldt gjøre det at begaa i alle Fem ikke blot
navnlig for bemeldte og øvrige fremmede Virksomheds-
Forretninger. — Det tilføjedes dog allerede Ministeriet
gjen Admiralen, og Regjeringen angaaende Haderas ikke
ikke Tilsagt fremmedes efterretning
af Ceylon. —

24

Ballen Admiralen kom om at meise hr Lieutenant Mac 34.
og i mit navn og paa mine Vegne at afvente ham
og modtage. I Brandbatteriets forretningen paa Ceylon
hos Handelsmand Lund, og 2 Tafrenepe hr Ad-
egnedem til Forretningerne af fremme Flagi paa Stor-
penaag og Spiedern. Et Brev hr Lieutenant Mac indtage
der.

Lieut. Mac underrettet om at Ballen er bemyndiget hr paa mine
Vegne at afvente ham og modtage de i foranstaaende 35.
de Brev nævnte Lager som det derfor paa lagger ham
at udlevere hr Ballen.

24 Mai

Admiralen sendt Jfr. 2 Mai 257 ellers Underafpenn og Tarefpenn. Beti-
mmer om hefanden i Forbindelse som er afsendte efter
Admiralen Dødag af 7 Mai. Jeg har formeent at der paa grund
af det Oplegte ikke bør foretages noget fra Regjeringens side.

24 Mai

Tempelberg. sendt ham Jfr. 140 og Underretning om at disse ho- 37.
duer traadte de slag opfølgende fig i Ibrahfiden.

28de Mai

Biskoppen i Tranquebar Ved at gjøre mig den Ære at forelægge mig 38.
Indlæg til Biskop af Forsamlingen i Tranquebar
Menighedens Repræsentantmøde d. 7de f. M. om
gaaende mig i Beskjæftigelsen med at gaae
dere Fremgangsmaade for Menighedens Præst og Gild
og Ønsketlag til Missionsforsamlingen i Sal
jeg erbødigst gjøre mig den Tvivl at
Spørgsmaalet om at det er ønskeligt for Præ-

1856. 14 Juli. 112

Indlæg. Vedlagte to indre Regninger fra Lensmand Dahl af 28 Marts og fra Lensmand Schjølberg af 4 April d: D: ere Udlagte i Anledning af en Forretning for at indrette det Dampskibet ved at Vaagsvaag og at Flue i Gjøinden, formedes Jordmoder Rumedning ovenfor at de maa blive ved kommende anordnet tid Udbetaling. —

4de Aug.

Indlæg. Efter Foralag Jacob Korsfagdred i Mausdeven forelagt en Efterretning i den Ærd at det Lyngen Commune fremkjøres fra Vaagsvaag til Skaberøden, for derfra at slæbes med ovenfor Vaagsvaag til Fleskmaes, Jørgen Jørgensen eller Leonh Larsen, og fraa Commune-Udskiftningen forsynes, og, som Følge af den Indbrydning som den indgaa om de Misbrug, som have fundet Sted ved Mandskabet, og om den ulovlige Korsfigt der opbygges Foretagen sig en Reise fra 16de til 24de M. til ovenfor Molsidven paa Freidlen Reise Korsfagdren to Tagede mig. —

Jeg skal ikke videre i ogsaa mig vedrørende mange Misbrug som have fundet Sted, men alene med Hensyn til at de ere indgaaet omindtlig Forling om at betale efterudsatte Løbere for ulovlig Korsfigt af følgende Mand:

A. som ere hvalfangere paa Ratens Fored:

1. Tollef Olsen og Ole Olsen Evenstad	Dividende	10 Spd.
2. Anders Thomassen Meisettmoen		10
3. Thomas Andersen Skuspen	a 1½	2
4. Tollef Olsen Settem		10
5. Mathias Jørgensen Skarsvold		2
6. Samuel Johansen Haaistad		12
7. Anders Andersen Dividal		2
8. Jørgen Jørgensen Svestad		2
Ialt		50 Spd.

Transport - 50 Spd
9. Johannes Torkelsen Divine . . . . . 4. -
Tilsam: 54 Spd

B. i Frie Kors Vaten ved Jordens Dele for forbrudte Sig Udmærkninger og Ingrost. —

1. Ole Berfvendsen Lillestad . . . . 10 Spd.
2. Ole Halvorsen Rydningen . . . . 10 —
3. Nils Pedersen Gjerustad . . . . 20 —
4. Anders Thomassen Maikstad . . . 1 — 51 Spd

C. Som uden at være i noget af de ovenanførte Tilfælde, men som alligevel have forsynet sig:

1. Ole Engebretsen Skerreskoed . . . . Spd 10 —
i det Hele Spd 115 —

Halvor Gulbransen Skjeggestad, som ikke forevist en Bod af 10 Spd: erklarede sig villig til at betale.

Foruden disse Bøder maatte det kommunale betale Vorkinden til Vakteasen af det Rental Cellar Cammer, som de have haft Nøgle, og med Hensyn til Grillet Ildsted og Afskalling, hvilket skal ved Korsfogden.

Den ovenfor Vorkinde ved Regnskabet tilrådelighed blive som sedvanligt indtaget i Sankti Hellionsregnskabet for dette Aar, hvor udgør 153 Spd 48 s.

De Misbrug som have fundet Sted, vil blive i Almindelighed blive betragtede som egentlige Criminelle Handlinger, men alene som Brud paa de forhandenværende Kontraktsforhold. Jeg har dog forbehold at disse Bøder ikke skulde indbetales til Vakteasen men anføres som tilfaldne Korsfeirer. Men af hvem Dømme de ikke ere andre end de bedste for Korsen, og Dessuden med den, og jeg har dog forbehold, at de skulde dømme at Fund af Fogden under Rentets Tilsigt kunde anvendes til Klokkedingen i Kvadrillen og til tilfældige Holdningsfin.

Naar disse Bøder ere betalte vente det Meningen at de skulde indsattes i Sparebanken til Korsets enhvern og udbyttes naar de tilbrenget.

Den forste Dømte, Jørgen Jørgensen skulde tilo-

lade mig at for efter nogen Dage i forbindelse
med en saaledes Anskaffelse at modtage Ordre for
de gaaende Indbyggere af Commune Felding med
Hensyn til deres Justits ved Øen. —

I Ved Fjeldet af disse Hanger har jeg ogsaa
anseet det tienligt at faa Gjærdesandet nærmere
undersøgt i Mandelsen. Vi fandt der en stor
Skov det ikke mere end det er ikke formaaliges
blive til Gavn baade for Boeren og forøvrigt
den Arbeidsfortjenste, Jordbrugeren giver
Anledning, ogsaa for dens Bekvemmelighed. —

Den vidste Meddelse vilde ogsaa en del Ca-
nuglarer af Ødbjælkerne dog den Korrespondent
blive anskaffet og udtalt nærmere blandt Kors-
ejere og Gjødskere paa Platens Jord og Kors.

Jeg Undertegnede tillader mig, at
den Ærede vidste Øder, Fal forholder anderledes
end Jer forestillet, vil den blive forholdt med
denne paa denne Maade. —

Det er efter min Formening, at den
denne Gjenstand bør for Meddelelse til vedø-
kommende Myndighed. —

Jeg tillader mig endelige at, de Forun-
skallninger, Jordbrugeren Korsfand er lavet af mig
ogsaa ikke komme i Land uden dette, og ved Besid-
ling af Platscarten. Det er tænkelig ikke i Øjeblik-
ket, at det, der ønsker udrettet, ikke skal blive be-
falet, at jeg har forestillet denne Bestemmelse af disse
Øder, som formentlige meget ved Kunde Jeres
Mærke efterfølgende, men det er for de Meddelse
til Udførelse derved er en meget lille
Mærke til Besparelse, og det er mange
Gange for meget vanskelig. —

Jeg Undertegnede er med Kommandørskabet
ikke mulig ikke min Anskuelse om denne
Side af Sagen og mere af den Formening, at det
Øvrigt der til indtil disse Korsanskallninger er kom-
mende det Mere ikke vil blive mere
af mere forøvrigt Grund, end der for de i Jeres
Gaarde at mere Ole er ifølge af Vanskelighed, og
er det er bedre Ole end en Grund til ikke at
fortsætte den for indtil det Korsandsted af disse Øder og til
ikke at forlange det skulle indtaltes i Platscarten.

1856. af Jens Tilbud overjørt. —

Jeg indvarsler herfor gjen at det f: M: Zinges Resolution maa blive afsjørt at Ole Christiansens Bud paa Eloi Rifkuingen ikke antages og paa Følge af Gaardens Salg, jordebrøndsen for 80 Spd: fælles i Dørg indtil videre. —

Det til Ole Christiansen udfaardigede Skjøde nedsjøgt.

5te Aug:

Udviisningen af Enkefru i Statens Skoven tilgaaet til den Eid paa Kjøbmand Meantz at den, der for forlangt Tømmer og Jordfiltrength det, paa selve Jordegodset Rørsøe eller Friskling Tilladelse til at hugge det tilhørende angivne Antal Gilder Tømmer i den ligeledes i Dødkleen angivne Skov. Man er saaledes stadigen gaaet udfra, at den, der bruger Tømmer at, ogsaa vil blive den der hugger det. Dette var og saa i Overeensstemmelse med Mangel paa Tolk, Tilladelse, og den der bruger det Tømmer maatte blive hugge det. Det var Forholdene forendret sig, og der saa kaldte, der begaatte sig med at hugge, og de saa paa Udviisningen paa Jordegodset Sjælland er Gjedde en paa Gaarden i Sjælland Rørs Sjælland er tillade, og lejer saa det med betaling at hugge Tømmer. Men denne Betaling er lagt i Tømmer og forsaavidt tilgaaet Ejeren den Maade, at i Stedet den, der faar Udviisningen, begjøre det tilbageholdt af Jordegodset, og Retten til den falder hugge overlades til Skovfogeden i Betaling for Jens Robinson Mandtal i Forening med et Politiforhør under den nøiagtige afhørte Skovfoged Kreutzer Ed. Jer er dog flere end det saa forsaavidt, og jeg saalænge Tømmeret ikke var bedre, maatte bede ham fremsende Ed, og paa mange Maader bidraget til Skovens Ødelæggelse. —

Jeg har derfor under Forholdene ikke kunnet er nogen Mid sandsynlig formodet, at ikke nogen anden for Efterlivet kan Udviisning end Gjedde paa Gaarden, som er til Skovens ligger. Da jeg nu Tilladelser til at hugge den Mangel Tømmer jeg Skovens Kjøbmand at Kraka, bliver given, og følgen for=

af er at den Sommerfølgerne og Fraadsmænd er en Hjemsøgelse, en lovlig Sommerfuldmagt. —

Imidlertid er jeg bestemt, at de kunde gjøre (gjøres) disse Officierer, som i Regelen nu ikke ere underdanige dette Forhold med Korsbrødrene tilbageholdt til det paafølgende Aar. Den nuværende Korsbrødre kunde gaa hjem Mænd og Kvinder gaa deres Veie; Afsnit Fald kunde forebygges ved at fordre Tilladelse, som ikke saa stor Skade i Forhold til det Gode, som det vil være for disse Folk, ikke at Saa i Forhånd: at fik Aar for Korsfarer.

Disse Forandringer ere Officierne og gode Gaarde, i Fremtiden Ratens Korsbrødre Vederlagsfort for ufordel, billede tilfredse. Skibe og forrummelige Dele saa faste farden, men ikke Korsen til Tider saa meget mageligt uforrettede med at Fremmede afsidt det til at Fugge i Korsen; Hvis disse Fremmede saa dersom, da de ikke gik meget mageligt Korsgeldtis i Virkeligheden fandt frem paa den ungdommelige Mænd i deres Fugt. —

Nu jeg Officierne, da de erfare at det alene skal blive dem selv, de faa Tilladelse til at Fugge i Korsen, frøst Gode nu at det kunde blive til Forsagen overdrevet, ikke de fordele Korsen og bejaadede den forficering. —

Den nuværende skal dem jeg med disse Forandringer haabe at faa tilfredsstillede Officierne Officer og Officeraden, og derfor fremdeles beholdelse af Korsen. —

Korsen er i en allerstor Grad udsigtsløs, saa der det er bestemt, at i Regelen ingen Udvidelse af det fiskeri Korsen vil udøves. Den Fugt som den nærmeste Fremtid vil blive tilladt, er alene Fugt af store Korsen og af Nærfaldstraver, og disse vil ikke blive fredsbelagt gode til Bjørnungskommer til Langkommer Kunne og saa meget af disse slags Korsen kaugtes. —

Dette forjøb forresten, at al Fugt skal foregaa i Tiden mellem 1te November og 31 Marts og at al Fugt indenfor denne Tid skal være forbudt. Naar Korset Fugtes om Sommeren er Faren i Vesten

og den gjør Ærgerlig Bjørk. —

Det Kommunale Fremdjørning vil det blive besluttet at den skal være udført inden 8de Juli, og om dette Tilsigning, at den ikke maa forøges forinden at Kommunet er afstaaet gjøre Arbeidet. —

Om Skattelisten vil det blive overseet, strangeligen, at ingen Ørn skal være merket af Overfogden forinden det sidste alle faldes. —

Jagt af Marskhare eller af skjød Ørn vil ikke maa forøges for Ratens skyldning. Ørnene er allerede gjort en betydelig: det at afskaffe Ørn 28 a 30 Alnes langt, den ikke er fisket af en Lillanding, er fratagt saa, dog saaledes at Jan for sit Arbeide ikke mister Jagt, Fjøring og Tilsigning er tilsagnet en senere ungefærlig Betaling, Jeremias Jan har erklæret at han ansee sig meget godt betalt.

Jagt af Ænderfaro, Gjedrand og Jæsserand ligesaa enhver Slags Jagt inden Udkjørsmiing er strengelig ikke tilladt. —

Gjørs-Stiftes Jarjstraat at Gjedrand maatte kunne faa begjæ i den nærmeste Fremtid uden Betaling, det er egentlig forudsat i Mandelovens at ejendommen ikke kunne bedrøftes. —

Det Mørke-Gjer har man ikke Jast en, da flere tilbudne, og den sidste Jarer var ikke rigtig Gadt, vil Ridefogden efter min Anmodning besørge Anskaffelsen af mindst brende efter en endelig Samtale. —

Det er en gammel og saa vidt vides over det hele Land almindelig Nedsaad at Kommunerne for Jagt i Ratens Skov, forpagtet eller Jagt af Lagretter. Dette er dog aabenbarlig en meget urigtig Fremgangsmaade, for det er jo indlysende, at Skoven over alt skal være lige god og ligelig tilgjængelig, hvorfor følger at Kommunerne bør have i Forhold Ørne. Ørnene er ogsaa af meget forskjellig Værdi, man maa skjøn over dem, saa store Ørne, som den Ovan, saa er det ikke forfølgeligen at man lager det Skjøn formindsket uafhængig. Vil kunde der vistnok vaade bod forlad ved at sette forskjellige

Ligesom paa de forskjellige Herreder og de forskjellige Forstvæsener, maatte denne Mærke at anskaffes Herredet paa, saa der skal blive noiagtig og omgaaende besørget, ligesaa som det Skulde der er Tilberam, men det er dog aldeles uvisnligt at Herredet nu skal sætte af Tjeneste.

Det er derfor min Formening at Herredet eller Kommunen bør fastsætte af Fogden i det hele med Overvaagningen vanskelige Indmarkens Dyrkelse, og at den bør bestemmes efter Herredets Behov.

Dersom det skal ved blive med den gamle Fremgangsmaade vil Følgen blive den, at Ratan skal komme til at gjøre Ernst heri, fordi han ingen skal kunde tilgivet, og det var det Fattige, som skulde gjøre det, men de Gode, som det er saa langt fra at det er et Ønske, at det i Ødegaden ansvnt er de Formuende Gjerne den Kommer tilgode. Dem skaffe det man forøvrigt at Ratan om den ikke har nogen Drøftet dog kan bestemt Udgifter ved Opgjørelsen og Kollisgjeldsfrit, men for at en Kos skal kunne fjerne at blive vedligeholdt og forbedret er det fornødent at gjøre mere end at lægge nogle af de største Kors Pælegrave og Kors Gjerde i Vadre eller at sætte dem i Tørfte eller Bandy Bræd.

Det Kommunen maa blive Pligt efter Gamle Præsinger efter Kirkeprædikener tilhager forkommenning aldeles indlysende, som man vist har, at Ratan følger sit Ærekilligere end den Privatet, hvor af Følgen har været, at de private Kirkeriver i Mousiholen, for at spare sin egen Kors har forlangt Udvisning i Vallens Kors, fordi der er andre lystnet.

Dette som dem er det, er gammel Vedtaagen eller Vik at Ratan i den bestemmes af Lagrettet i Forening med Almuen paa Tingets og derfor vil der ikke fælles blive gjort nogen Ekstraudgiving, dersom Fremgangsmaade fortsat

1856. den indtrykkelig er bifaldt af Overvoldmand og jo ikke saa snart fremkommer med sin Forestilling og Forslag herom, saa maatte man saa det ikke er min Formening at nogen Forandring eller Forbedring i Henseende indtræder allerede dette Aar.

19 August

Dumbs Himmes Jorejg den Dag at fremsende en indvortes, 80.
maatte Befaling fra Landsdyrelægekommandoen om Ophævelsen af en Ligest for Hælstadhaven eller Trondenes til Bjerkø. Jeg kan i det Høieste ikke andet end gaa det Dreng anbefalet Mennesker. —

Befaling angaaende Bjerkø og det Stad Herr Justitsraadinde skal afrettes. Det er mere end gammelt Kommet ind i Byen Herredsjeg vidtløftige Tilgange. Bjerkø er nu blot et historisk Navn og den nærmeste Jord Hinde forringe Bosted, man maatte Den i Jens Eid for indgivne alene at Dreng indgive den ufleere, der saa forskjellige Navne: Østnes, Vestnes og Gjøsdem, Overgaard mod og den Den, og Nergaard og Nordsiden. Den Nordsiden ligger ogsaa Nergaardshaven, Grændsemand Lund der er Forudsætninger Eiden kan der ikke blive Tale om at valgen noget andet Navn end Bjerkø end Nergaardshaven. Det er det ikke at man ved at vælge Navnet Bjerkø har ønsket at bringe det for glemte Navn for dagen igjen, og det er saa selvfølgeligt at det Bosted gjenkommer.

Grændsemand Lund er en af sin Land, som Grændsemand saa forskjellige Mand at det ikke vilde have indsendt nogen Overdrivelse om det var blevne sagt at denne Dag kunde komme i stand om ikke af andre Grunde, dog for Jens Eid.

Med Hensyn til Skolegangen og Tiggerstandpunktet jeg dog at Landsvedtægterne vilde blive tilsidesatte om de ovenfor fastsatte blot paa 14 Dage. Dette kunde alene for det Tilfælde at det skulde være nødvendigt at lage mere Hensyn til Lærernes og befolkningens Ønske og Ønske end Tiggerstandpunktet med den ovenfor Vordan.

100.

beholdning og brak. Der Sverige i Redkommende er det formodet at det i Fremtiden kie Landskabet kunde være lidt gjældigt Gran Rejer kom over efterhånden Landskabet over alt formentes at være tiger bejrsamt.

Det er min Fortrøst at Jærkaiperne Lagere maa de reise tie Skibsbetræfter og gen Gjeldet og at de der opgaiet godt Vejr og Lov gjør det at de gen ud og kunne ere uindigt naa fem tie Mesk-Ka-vonnis eller at Red: Bergsden og at de derfor søge mod Ekibet-Dalen. derfolde det er sig jeg: eller Jærtlades ligger Rejer og Gran kaldes de Vesker gen Gjeldet fordi Gjeldet Reisen gaar. —

Det vilde være godt om Dem Landsmand vilde forme sig med os om at faa en Dampmaskin ifjord mellem Ligeuer gen Kunst Lænk Eid Dampmaskin vanter en Vei. Ingenier tie Mesi-elsen, og det vilde være godt om Dem Dag kunde det være sin forbundet at Jøn om Jøn Dette erfaret Eid og Gilledsfi kunde kaare Damptangolinjen. Den vie ikke folgelige Jøn Tustighed gen Vejrd i Skien Mauseldsen. —

17 Novbr.

Andet 101.

Jeg har Jerned tilladt mig at fremkomme med en Forespørgsel: Da tie Kongsfjorden: Mauseldsen tilsvarende Lov, ikke jeg tillader mig at henseie tie min Fremstilling tie Rentet af 5te Aug: sidste:

Lønnen for Kongsfjorden Jer: Jeg drikt mandig: Mauseldsen i Bardo ved Sallangen og i Gran-fjorden i Øbstad er fastsat for den første tie 32 og for den andren tie 12 og for den tredie tie 10 Spd. Aard. Selve Gaardsfiskeriet er: 1848. —

Allerede den Gang kunde man om disse Lønninger faae sagt at det var for meget for ingen Ting at betaale og forlidt var man snilde Kraver uegal Tobinder. Der at betale den erhvervede Fustigt i Kongsfjorden var det dengang ikke Cala. Mustefo sin Lov for en ikke Kongsfaldskatsjent var Lønnen forlidet og den kunde ikke Kaffes uagen Dieting og Gaa-lidelig Mand, Jeg tilet Jer sig jeg. og i Valget af den dellers antagt Jer man vorat jøn ifjeldig at Jøn Jøn for Aarkt mundet kjøbt. Ellers efter min Indstilling afsledig det i ikke Aars Kraver gen Dieting fø og sit Gaa-dsfjed, Jeg tilen Afsledigelsen Jer sig fø at Jøn ne-vaa ikke noget mere uadiendig and den antager den Gang den kaaje. —

F. Mauseldsen og de øvrige Kongsfjorder er der

en Misforholdsfri og Utilfredshed med alt Borgelivet og al forfærdelig Behandling af Borgen fra Borgerne er mest almindelig hørt klaget over de fjorten Dage og klaget over de gamle fjellige Mænds Forhold af Politiet. I denne Misforholdsfri klager sig ogsaa den Kvillingsmand af de Gamlemænd der have lidt deres Jord men ikke Borgen paa Jorden. Det er saledes ikke blot den Fattige og Forbigangne man ogsaa den mere Formuende og bedre Del i Byen med Frem Borgmester Fred Larsen Øhlen og Frem Jan Jan at bebrejde. – Det er Fugen som paalagde sig selv iden Lisværnende Godtjørelse. —

Medens Sønnen roser Fiskeri for at forandre Faars Sinne ikke saa er Eid ringere end 6 eller 7 Dage, thi da man: Regelen roser Faar d. 6 eller 7 Oct. bringer sine ved deres Troverdighed ikke Sinne Fa, ser Eiligheit med deres egen Drift. Men en Borgerfoged maa flere Dage for Jan Gang roser forderen til sit Hjem til ruhere Aarstid. Han maa roser tid. Stede: Borgen en Hjælp ved Udmeldningen af de Ærer fra Kiler Jagter, Skarpskytter en Vaaben maa Ærerne ere fremdjente til Ærer for at efterse at de ikke er fuggt maa eller andet end det Fortie der er reparerede Eilad efter. Han maa derfor antagen behøver Borgen for at gjøre sig bekjendt med den egentlige sit bekjendt Sted og for at efterse Ærer og for Fuden Mistrøst. Da Borgen ligger i forskjellige Retninger i vid Kreis om maatte de forskjellige Ærer modtage flere Dage Eid. —

Dæfellingen er derfor forbunden med at ikke ikke gjødelig Boiseri og Dæfjæfligelse ogsaa naar Borgfoged er tilstede i sit Hjem. Forretningen udkræver er efterladen, og Efterladen udkræver Eid og Eid er Ganger.

Dersom en Fudsigt i Borgeskjønt, der kræver man Tilsøgelsen ogsaa betaler. Den kan ikke for Eiden ikke blive Stor, da den for den Største Del maa efterman gjemme Besørgning. Den Mand der skal antager uden Dag: Mangt Sald vores ogsaa sig saa at Jan Kaadi vil og Dan tilegne sig Gaad Dager uden ligeens Dorn om sig Eiing.

Den Dansk Fudsigt uden jo dog kan erkende at ikke i Fremtiden vil blive gjort Dans paa mere end det er tænkt at gjøres for Eiden; —

De Jan sand ansøgt ikke bebrænset Eid paa det lovfortidelige Eiegne og Sælder er det ikke godt for Fremtiden at skulde ikke Fraad Eid Dejnet og Jan Dragen forbinden Dorvaarsk for Hjemmelet paa Kiser mia Dorv.

efter at Kjøbe for mere jeg at indkrævning 7 Dages eller 50 Dage

Ved at sammenlægge alle disse Ting antager jeg at den mindste Løn der bør tilfaldes er 100 Spd: for Arbeid og jeg maa derfor anse det at dette min Bliver bevilget.

Den Ration Forhøjelse lie Dette Kommissarie formener jeg at Rationen bør for det første være lig den Ration med ligesaede Korsen og forhaabder den for at blive tilsigt og tilendelig. Den bie fælder ikke noget synderlig Udgifte af Sammeliemdens Haand den anden Side kan det vel ikke fordres at Rationen skal gjøre nogen Ser Opofrelse for Korsens Vedligeholdelse. Rationen maa formentlig indrømmes at Korsen skal bore sine udsendelse Udgifter og at Korsen Hein dette ikke for den Betydning at den ved det mindste bøder da med Vedligeholdelse forbundne Forfaldte eller mere eggiset.

Med henseelie Indtægterne af Korsen bemærker jeg at de Gjennemsnitlige Aarsindtægter over nu ingen 100 Spd. Tilforøvrigt bold Jeg Hans om i forslaget de Kulle ind bringes Skatte: Jeg Vedkommende gaar ind paa den Betænkning at det skal være Loyalt den bestemmes Betaling for Tægt: Rationen Korn. Jeg Tiden er det Rimeligt den gav Tægt bestemmes Priser, men det er ikke tilfælde for Tolgerne men det er Tiderne der for skal lie et Tilbageskridt gaar Varme. Hertil kommer at der dog lie er Forskjel i Priserne paa Jorden baade af Udsædens Beskaffenhed og af Korsens Beliggenhed med flere Forhold, men lie disse Ting er intet Hensyn. Hvi der forøvrigt er gottgjøre alene en Forøgelse: det der alene gjøres Forskjel paa Frøet og Vedfaldstraa. Naar Jeg den faar dette Mindstefod vil Jeg formentlig holde Roes med de private Rordinier og det kan ikke være Frøet om at Tiderne af Korn bør betales Korns Vedkommende Tarifinger maa betales Vedkommende af andre Varier som de tilbringes.

Jeg Grund af dette Forhold mellem Indtægt og Udgift, Jeg jeg det Jeg en Lønning bevilges. Ellers min Venner unande er der intet lie Hinder for at Lønning bevilges inden Tiderne alle om den bevilges for det Øjeblik for at vinde antal Aar Pension Tillæg.

Ved det Tilfælde at de Hinder Jeg er Lokaliteter Jeg ved at bevilge denne Lønning, Jeg jeg ogsaa tænkt at Jeg en Gange ordnet gav den Mande at det ikke Betænkning at tænkte Indtægter af Korsen fulldes lie Hr. M. Zeuthens Kaadighed forøvrigt forudsiges at anvendes lie Korsgjøre og Korsens

1856. Kredsligt oldefaderskab med at den nærværende Lov 32 Spd: i Dem Eid indbragte.

Den Dame Wenda Lund mmed nok og den Kone er indstik, jer om dette Forhold ved Eliesen i Øre er der.

Jeg har der alene Landet om Bonfogden i Mouslevet. Det er ingenlunde ganske fornødent at de indbrudte Præver Lovgivere for de tvende andre Bonfogder, nemlig den i Grafjordens og Østfjordens. Med Forholdene i denne Præstemidding, som jeg imidlertid ikke endnu har Tilfredshed til at gjøre Dig tilstrækkelig bekjendt og der derfor ikke have nogen Mening om Grad og Omfang derfor gjøre. I fremtiden vil disse Præver med deres Lydgivningsvæsenets Lovmæssighed blive indrettet imellem.

Jeg kan ikke skulle denne Ansøgning Indøm Lysnæsgaden at indbrede mig Tilgang Jeg Bedkommende for den Forjendelse at det alene er et tilstrækkeligt lønnet Præsteliv Grænsedet vil blive mindigt at vedkommende Skoven fra Undergang, og at den forlangte Lønning af 100 Spd: er det mindste som Præstet kan indrømmes.

17 Novbr:

Rudtsk. Efter gr: Mutmandens Tilbud om at forelægge denne Sag for Præsten Bedkommende Fattigvidenskabsfonden Forslag at anmode om at betale mere Præsten og i Forbindelse hermed at tilføre Følgende:

I Henhold til den juridiske Akt der findes for Lovgivningen om Præster ikke forfaldne, men det lønnede, at der ikke er gjort Ole Jensen noget Tilbud om at faa den Ham ovenfor nævnte Gaard Øjbøl for 80 Spd. Bedkommende Departement efterretter: Ministeriet ikke finder Tilbud fordelagtigt, at Præsten er afgjort imod Øjbøl er nærmere Tilbudet og Præsten ikke er Tilfredsh: Bedkommende Departement mindes Reskrivelse af 5te Marts f: A: hvor Departementet, idet det vil søge at faa Præsten Ole Jensen og Departementet har imødekommende fået en plads Stue fra Fosmoen om han vedtager Tilbudet. Ifølge Grad der er forhandlet forinden den Resolution angaaende Præstefaldet kan der findes ikke indtrædes paa en jordisk Akt for Ole Jensen.

Præsten ikke ønsker Ulempe i og for sig, at der er afgivet Resolution om Præstet, i den at denne er Jens Wilhjemsgaard, giver Ole Jensen ikke Øjeb-

var nogen Ret kan det ikke [illegible] Jens Jensen
[illegible] Mening at ikke Fæller den Ungsten
dig fik af Resolutionen er faldet gi'en Jens
nogen Ret, uden som Resolutionen, med ikke at
vord med dette er andre en ensidig Handling,
Jens fremsat i mineu tidligere Bemærkninger
og til disse maa jeg fremdeles henvise mig Hæ-
dre. Det af Jagen betræffer.

Ole var Ole Jensen ikke for Bjødt Boem
der ikke formentlig indfaret i Bjødt eller gan
anden Maade havde gjort bekjendt med Sam-
loonen, at mig Bjødt var det Jensen og Jes lie
Sandt og Bøjjerne kan blive bekjendt
med de Rettigheder, som ved Ole Jensen var
den. Landskionerne for Dalgt var vistnok
paa ikke Bjødt ovenfor Jagen, Skinglæs, fri
men vil bevaare sin Ret, uagt Eiendommen
kommer i Landmandt Eje, og dermed er jeg
Cos. At forkommer mig og fordi at det maatte
det Rigtige, men Skinglæsningen er ikke en Ret
det, Jeg er Skinglæs, indføre i Bjødt.

Denne Langangomaade er ogsaa, som vidt
den Sidstbetænkelige med sidstnævnte Lilighed
det er samme vidst kun at Eilsæde Skov ikke
er beskjegt, nemlig med Dalgt af Gaarden
Sukkerkrew eller Brandsmed i Dalgt, der solgte
tie Ole Mikkelsen. Jens Nielsen har ogsaa
solgt Gaarden, formentlig alene i den Tanke
at stille Staten med sin Eiendom, og det
er formentligen af denne Grund at mine
Formænd i Eiet det ogsaa Bøjemand i Ge-
ledning af ulovlig Bortfugt i Gaardens Skov
der var forbehold Staten.

Jeg mine en til undertegnede Reise gav Eiget i
Maalsilsen blev jeg bestaat i min Mening
om Eiendommens Beliggenhed og naturlige om
Boerne Beliggenhed og Udstrækning: At bestaaende Dal,
det er Eilsæde med den Skov, Gaarden ikke
er Eilsæde med nogen af de Bøjegaarde i Maal-
elven, at Dalgt eller Bøjegrenen ikke have den
Ret allerede over Landingsfolk er kraftede er
Gaarden ganske ledig og Landingens Boer blieve
ikke jordløse med ikke at faa den Ret Bøjet, skjønt de
Jeg den Gaard, forogen Landsdrus mit Bo og Jens
er Ejer Eiendomsejerd. Staten var det alene i sin
Haand, naar Gaarden blieve bigfelledig at gaa en Mand
at indlegge den gav mig tie Eiendinger eller ikke

at uafsætte nogen Bringer der, Gjerand vil nemlig Korsen Kulmes fordres for Tilkjendelse, der aldrig blev skaffet i nogen Skov eller Sund i afsides Sted bør jeg ikke gandt sammenligne sine nuværende Bidragen til nogen af de største Skov-Ødelæggere som jeg har i Landet, thi den forskjellen at Eilertsen er der, som jeg selvfølgelig Gjerjer Bidragen ligger i Korsen forøvrigt Mere end Gjerjerne Gjøre, og tillader at gave der efter at Gjerjet er rivet, jeg at den tvinges baade Skade og Gjøst til at ungaibe Korsen eller jeg sin Side gav Dronning.

Det er intet der: den Gjerd der indbrøder fuldstændig i den ridsted Tvæs som Gjø for Dagen, saa det fider Mere Eloskistiensisk blieve lidt og ingen Gjerning finder Sted, vil Korsen blieve besøgt sin Skov bis behandles og de gamlige Følger dersaa vil snart vise sig. De vilde i jan Eilertsen blieve Gjø for Dagen eller Gjø for Gjerjerigtig Skov behandling dan indrettet.

Det er derfor min Mening at Eloskistiensis Korsen indsist tiv i Tiden at blieve en Slags Distriktlingsskov, om jeg ikke at Sted, Jeg Bortbehandling lederbaade Gjerjerigt og gratigt.

Gjø man ikke vil gaa ind paa at skille Dalgat af Statens Skov: Dero er det min Mening, at man da bør vælge at følge baade Gjø og Skov; thi den min er under Gjemgangsmaade at skille Gjø lidsiden for Gjøden er den, der vil frembringe de største Vanskeligheder og Vrøvdigheder inden at Korsen kommer bort. Det er ved mindst, at man den fuldt de Gjø, som min er kommen til Gjøsten, men ufarer Eilertsen vil Gjøningen Skov og Gjøt forhindren.

I Gjøsen at vil Dalgat i Kvinesdal af 9de Mai d. A. er at Dalgat af Bygaarden skal skilles i Dero indtil Videre, bifaldes, tillades jo min den Gjøjed at tilbagesende trende Gilbud om Dalg af 26 Marts sidste Aar, vedkommende Hettew og Henvoldes Gjøs paa og jen Bygaarde i Dividalen, der er en Vidstal af Madsidsen. Dette ikke betydelige Dalgjøs ejes endnu af Staten, men for de øvrige Gjøsdiøn er der indkommet Forlangende om at faa Gjøt, fremdeles ikke Gjøm nogets dem, naar nogen Anden for Gjøt.

18 Nov.

Dindst.

I Anledning af Medlemmernes af de ved Lgl. Resol. af 103.

1856. Naturkommunerne søger Grund der kan sigtes om andre Embeds- og Bestillingsmænd der har faaet deres Lønninger Bestaldes saaledes Mandig at dersom er saa vigtige at de for Tiden bør betragtes som Betalingsfri for Grund der for Vakancetiden maatte gjøres udaf Betaling.

Politimesteren bør ikke betragtes som ikkekommunerne nu og altid den enkelte Byes medlemmer alle omliggende og tilgrændsende Byers og Landes er det rimeligt og gjør af dem Gjenstand at ansøge af Lovmand til Landmaaler som Politimester indvalgte af en viidere Kreds end blot Byen man med denne Ansøgnings ei Amtsforvalterens Beboere den anseer berettigede Mening gjød tiltræde man kan ganske Tilrøgter ingalfen af det Samlede. Amtsforvalterens Bestemmelse maatte der for Gaar det i sin Magt at bestemme Landdelingen mellem Byen og Amtsforvalterens Bestemmelse mandig Gjørmaal der skal udbetales af Kreds og Amtsforvalterens Bestemmelse og Gjørmaal der skal bidrages fra Amtsforvalterens Bestemmelse. Med Hensyn til Udredelsesmaaden formener jeg det det ikke er formeent at sige at det er Matricule- eller Jordskyldens Gjørmaal betaleret skal indtrykke. Det maa ved Gjørmaal nok at henvisse til den sidstnævnte Udskrivelsesmaade. —

25 Novbr.

Amtst. Der har efter Vejende er dødt Mand fra gamle Oles 105
boer gen den andet Kirke Sjælet og Ikke ifølge
Dødsfald af Fæstere Gjør efter Grund det er mig forfalden
Anledning ved kommende Landdistriktsdeling til at fremsætte
gjøre for: Amtmanden om Nødvendighed af Lodseseres Bemærkning af Lodseseres Bemærkninger efterskrives fra Norge
fra disse Egne.

Denne Indsendelse det det jer ikke ikke er saa
vigtig som en rimelig Ønske at de ere ved det
af de fremtidige Lagmænd der lettest og billigst fik
Tvistninger af Mæl og andre Varer fra Norge. Jeg
tænkt mig i det Hele betaling og jeg for Sverige Ved kan
mande i det Ikke fremfinder lig Tvistes Dig blive lagt
ovenpaa Rigsgrænsen i denne Egne. Det Grundskyldsmæ

Betragtning af en saadan Forbindelse ind af Folderen gennem Dyrhaugen i nedlagte Kreds Kristiansen ved en gros Kjøbmanden i Kristiania i Firmaet "Lassladius og Kjøbmanden i Mandalen "Fragøing" den første af 16 April og den anden af 13 Mai d. A. Begge jeg anfandt Dagen i en ~~Dampskibsfarting~~ i Fremtiden for Veien Aas indført Dampskibsfart fra Christiania af at Udbytte jeg havde at tage i Christianiaposten.

Jeg har lidet ved at Kjøbmand Lassladius og en mand til Jeg med at modtage mig nogle udmærkede Dyrhaugen og Grønsø-Landskabet paa hvilke Steder, blandt en jeg fandt nogen rimelig Veiledning at gaa videre frem jeg ikke at kunne gjøre videre end Dagen.

Hvad Lensmandens Kriniskjøbingens Kriniskjøbing Dagen at jeg fandt at nødvendig Veiformand idet at der der min med Kunne gjøre at den høiere Regjering Bygningsmand om den ikke Veiens Anlæg om at skaffe Kriniskjøbing en saadan Forbindelse som den gustandtes alle om i det mindste at anstille de fornødne foreløbige Undersøgelser.

Hvis Dinland eller blot Mleabarg Lauvfjorde var det jeg Landskab kunde de formentlig ikke have det Ønske om at Veien kunde forbedret fik og gjennem Tasnes-Dalen og over Kilspisnæs med fordi Fattes til Kilsfjordens Bund. Der dem Forindelsning ikke er lidset, bør Veien formentlig baade af militaire og andre politiske Grunde fæstes at gaat Nytte fra Tasnes-Dalens i det mindste over ikke. Men de Undersøgelser jeg jeg er i vort Land for anstillet om ikke Veiens Anlæg, anlægger jeg for Øiet at der ikke vil blive Tale om Veien eller Forbindelse gaa noget andet Sted end i Nærheden af Rostadandet og Mæsuligen op den fortrædte Dødalen, forøvrigt en Vidde af Mlauvelsvis Dalfjord. Den Fæl i alle Fald efter hvad der er mig for Øiemed var det Ved fra den Fæl Bunden blieve lettest og mindst besværlig gaa mod Øiet. Det var derfor formentlig en Pflicht for Ingeniøren at Veien lagde Hensyn at den kommer i Forbindelse med Mlauvels dalen forøvrigt og altid vil blive vort Stæd Dalfjord i Nærheden af Byen. Med hensyn til Landskabet gaa fremt Øiet er det formentlig at det er det pr. kjøbsmand for at Veie-Anlæg.

Jeg bemærker i min Ed at Kristiania posten op fore-

105.

1856 vorde de samme Dele i de nordiske Riger til at
anskille Rudekøgelse ud en Land indbindelse, men
det er ikke troligt at den Ønske nærmere bliver efter-
kommet.

Den Landstænde vilde (Rigsrd. i Bergjudal)
jo alene bidrage til Grænselandets Bekostning og Grænse-
sikkerhedens Sikkerhed og Opkomst. Disse Landsdele med
de nordlandske Gjøstedrot Øgland og det maatte
ikke være ønskelig Bagen om Udlæggelse for disse
Bjerge vedkommende blev betragtet som en
Bryggudelse til at forlange den nogen Del af den
Gotlie Lande skjønt ikke ganske af Vestlandet og Øgland
og forlægge dette inden de nærmere Landsdele.
Men denne Betragtning af Bagen maa ikke ske
hindre for at være virksom. Om ogsaa noget af
Øglandets Vidde og Dimension indskrænkes kan det
ikke være Emnet om at Rei-Udlægget gjø-
res det de blev tilbage, vil for en saa gaven-
lig Dusfølgelse at det i Godhed langt vil over-
gjøre det Voldne, og det Ville være skjønt af Vidde.

Dette nogt: den udvortes Form: i Stat bli-
gjort i Sverige med det Øvrige med den samme Re-
gjering af Hans Bagen Løsten: Vinter.

Hans Ex: Det maa den ikke skilde finde
Bagen altsaa imod den ellers indlagt til i den
udvortes Tilling at forslagne Vedkom-
mende Pleiestemmet er det mit Ønske og be-
gjæring at de saadan maa blive forhøret med
den gro det al dog en Bryggudelse kan blive
gjort. —

1te Dele:

Dansk Landmand 106.

Vedkommende Kjøbenhavn, Jeg Indsender Fellesdet for
Landmand Sjællig Landmand i Tagdrivt, skal jeg herved an-
mode om at det ærede Vedkommende Skatter Kollegium og Af-
gjørelse angaaende de der indtrædende Skatter Kollegium og Af-
gjørelse afsaadte Vedkommende Forandringer, indskrænde
Mennesker paa Kollegiet, og Dalebet Skrivfri der er ønsket, maa blive
ung beskriftlig med Ville Ønske Vedgang. —
Vedkommende Ægt: Det er mærkt, betragtet alle Kollegier og
Afgjørelser, Jeg er der ikke skjønt Dersom det det det
er afsaadt Vedkommende under Ønsket Vedgang for indskrænke til
Dag der og fore vedrørende: Dette Jeg, Jeg kan Betragtning med Selv-
selvfølgelige maa gjøre jeg ikke afsaadt i Dersom det Landmand.

1857. Amtet. 2den November. 47. 149

Det er igjentagne Gange i Løbet af det halve Aar at der er Henkommet til mig mündlig Beretning og Klagemaal over Gjældsmand paa Byggehøfet Kristine Johannesen, og angaaende Klager Sønnes Beskjæftigelse paa de Øyer i religiøse Retning, idet han siger, ikke at kunne lade de Øyer i Land i sikkerhed Øieblikke, men søger nødtvungen at beskytte religiøse Sandheder med Ord, endagsen med Ord og Vilje. Jeg antager, at Byggehøfet bør være at henvende der afhørte Klage Protokolmagerd og at afhøre Klage Omstændelighederne ved Forhørets Derfra, under at jeg anser det Fornødent der at Høre nogle Vidner herfor. Det jeg skulde anbefale, at Byggehøfets Søn tilsiges, at hvem Regel er gjeldende Sted, skal jeg tillade mig at henstille til Kredsmanden at bestemme, at Kristine Johannesen afsøges Ved sin Afskedigelse som Gjældsmand paa Byggehøfet. De Vilkaar, hvorpaa Hun er antaget og vaaneiger der Afgjældsbrev, som tilkommer Hende, om Hun forøvrigt tilkommer nogen, er mig ubekjendt.

3die November. 48.

Amtet. Ved Konsøe til Dampskibsfarten i nærved der skal jeg herved tillade mig at gjøre opmærksom paa det Forhold i, at Molonøe i Malangen anløbes hele Vintere udenom og at Saalen paa ikke Ned ikke skander allerede i August Maaned. Det er umulig natog i Maanederne September og Oktober at Dampskibet i det hele taget vil kunne naaes af Menneskeringerne.

At Dampskibet Nordkap skal paa Nordgaaende og ikke tilbage paa Sydgaaende i samme Maaned anløbe Molonøe, maa anses for meget uheldigt, thi det er mig en Vrøvl om, at Mand ikke vilde gjøre Reisen til Bjørn naar de skulde reise paa Vand tilbage, medens de vilde have gjort det, om de kunne faae reise baade frem og tilbage med Dampskibet. Jeg troede ikke om, at det vilde reise sig, at Dampskibet i Aarene paa Lynget vilde blive naaet af Menneskeringerne, thi der jeg maa gjentage Det at Sønnen Dampmand Samuelsen nærer jeg Formodning om at tiltrægende Foranstaltninger om, at Morpen i Kvænangen i Skjervø maa blive Anløbsted. Man er afhængig

47. tilfælde, om det blev klaret forundret Gang af Dirks Vi Øgdar eller Rader udløbes. Hvis Kaptajn paa Kjøgen og Kvæsangen ikke kan faaes med Sandet ved Kaalsø, bør Kaalsø udgraves af Udløbsraderne. Kaalsø har i det Tilfælde noget tilfælde med, at Fiskeriet gjøres ved Udløbsgrad og Kjøre betaaglet fremdeles for Kaalsø.

7de November.

Sundet. Som Grund af, at Kjøre i Monsteens og Vandes ikke i Høst paa Grund af indtrufne Omstændigheder kjøre bejaret af den af verk. Kgl. Dagl. Sekretær i Ærøe opsendte Ingenør man jeg tillade mig at henlede Kongelige Commandeurs Opmærksomhed paa det Præjudiis i, at Kjøre i Monsteens maa blive gaabeggrad til enten Vaar, Fastelavnstid, at mindre den Sidste Mail af Kjøre maatte blive Mælende og Kolbonderuus Kjøre fordig alle i Langhav. Skulde det ikke være Høst. Dennes Sidste Mail man nu tilbagelægges ved Vandsgaar Vaad, og man vil betalegnes af den Tørre Dorfelsen Lerzgaar, Øgjerne, Gaalkaar Befaarlighed denne Sidste Mails Afsamkommelighed forøgedes. Ved Ubaalighedes og Befaarlighedes, Skadis jeg Øgjeler, Sandt fulstændig Ens Sted i den Ed, Grund Dampskibsfarten paa Malanes Sundgaar. Ved Gaar vaant meget Gras i den man vilde lid ved den Kjøre udnu Gjem, da Dampskibsfarten formodelig vil Sende Sted Gold Kjøres udenfor og efterat Mat og Affald er blevne mørk. Varind Videnskabelighed derifra Formentlig afgjøres ved den Omstændighed, at Monsteens Commandørkab har Overlagt sig ved Vaaren Øgjerbudelsø Sandsnart Dampskibsfart paa Malanes og fri Øgjøndelsø, man Kommandørkabet Sandt ikke ikke gaatagt sig denne Sandbjelsø, naar det ikke Sandt indtil at denne Vad var en Del af Dampskibsfarten Sølv. Grunden til, at Kommandørkabet ikke har gaatagnet Arbeidet i den Sø Sidstfølgelagen alene vant det Vaad, som agtahter ant, at Vaaren vilde blive ødelagt paa Statsbarsens Bekostning.

4de (10nde) November.

Lunmand Møe. Ved Kgl. Dagl. Sæt til Ansøg for i Anledning af Omlæggelsesarbeidet Kjøre Kjøbenhavnerne paa Kjøbmænd i Skjerø ikke endnu er indkommen gaaleg mig i Ær. af 30de Sidste Februar at besøge Kjøbmænd afhaltes paa Ærøe Bekostning med magen af Omstændighederne Sandt Kjøbenhavnerne Mand. Ved Kongl. Dagl. er underrettet om den Tilstand, hvori Sandt Kjøbenhavnerne

48.

49.

50.

1858. er det, der fører Ord og er det min at være
tilstedværende blandt med Videnskaben. Dette vigt
modtaget, at Domen Oplæsteste Skriftsted er indsendt til
Justitsministeriet. —

24de August.

Lensmanden i Ringkøb. Formandskabet i Ringkøb har i Skrivelse af 19. Juni d. A. klaget over Sjørnick med Hvad paa Vestre Ringkøb Skibsbrud. I denne Anledning anmoder Lensmanden os, med Overdragelse af fornævnte Skrivelse, at det, efter gjældende Love, er os tilladt eller at være tilstedværende og bevidne. I Fortsættelse heraf vagt Hvad i Øvrigt maatte underretges. —

87.

24de August.

Amtet. Der mig i Skrivelse af 18de d. M. ifølge Amtets Beslutning
88.
af 9de indkommen Indberetning om Lensmandsbestillingen
i Gjesved har jeg herved den Ære at afgive følgende:
Det kan formentlig ikke blive Tale om at gøre Valg
mellem Lensmand Niels Poske og Kirkesanger Anders
Olsen. Jeg har kjendte ham, ikke og ikke
og begge de forefaldte anlæg gik, at Hr. Lensmand Poske
paa Grund heraf har da af mig tilsagt. — Det kan
det ikke undrende det
hans Lensmand. Poske er gaet ud af Ebeltoft gl. Skole
i midten af 1820 som Lensmand i Mesforbindelse
og i august samme Aar blev han der udnævnt som Lensmand i Ålstrup.
Han var fuldstændig
egnet til fornemmelsesfuld Bemærkelse for sin dig i 12
Aar og med 20 Aars Mellem ingen Anmærkning
Lensgrænse med Ekstraordinærmand paa Tvorup.
Da Vanskelighed, som han har haft, anbefaler han
paa det Bedste, og han gik for mig egnet Vedkommende
og af egen Erfaring gjøre han et udmærket Valg. Det
Fejlen er han Konstitutionel i Bestillingen.
2. er Kirkesanger Olsen ak han er 41 Aar gl. og ak han
i 1840 har underkastet sig Examen med Ekstraordinærmand
paa Tvorup med Karakteren meget godt. I 16 Aar har han varet Kirkesanger og Skolelærer i Hammerø Præstegjeld i Nordlands Amt.
Om Sin uberaabende Skilling fejler han ak dens
Indbyggere er tilstrækkelige til at ernære ham
og hans Familie. Da Vanskelighed, som Han har
haft, anbefaler ham paa det Bedste.
Ved disse Betænkninger maa jeg indstille Lensmand

Dahl til at afsætte Retten. Hvad den sidste med Hensyn til ny Valg af Lensmand angaaer er han mere end i denne Klage af Beskyldninger og at Befaringen fremmelig har fastslaaet eiendommelige Klagepunkter, naar Indlæg, der kræver at der gjøres Klagepunkter, er tilstede, men neppe Vidende finder sig ikke i de af Anklagerne Kirkesanger Olsen paaberaabte Indlæg. – Lensmand Dahl er ogsaa blev, efter Lensmand Lorentzen's Begjæring Lensmandsthet har indstillet til at afsætte Retten. –

25 August.

Anklat

Haraldsen har ikke den Ret at afgjøre den mig i Skrivelse af 27de f. M. afhørte Beklædning over de indkomne Vidnesbyrd og Lensmandsbestillinger i Alvenes.

Der Anklagerne Vedkommende henhøre her:

1. vedkommende Kirkesanger St. Olsen, at han er 41 aar gl. og familiefader med Hustru og udelukkelig Fattigdom, at han i 17de 18de Aar var ansat Kirkesanger i Hammerfest og i 1840 udgjorde den Skolelærerseminarium paa Tromsøe med Karakter meget godt. De Vidnesbyrd, som bedage hans Anklagning, tax udelade Ham paa det Bedste.

2. vedkommende Gaardbruger O. Stropeng, at han er 41 aar gl. og at han siden 1842 har udført Lensmandsforretninger i Alvenes, fort paa den afgangne Lensmands Vegne og fornem paa Konstitutionen, ikke ikke Gjenstand har ogsaa i nogen Tid i 1848 bestjent Lensmandsbestillingen i Tromsø. Han er, som bemerket, Gaardbruger og i Gode Vilkaar samt familiefader. De Vidnesbyrd, som han har fremført, udtale Ham meget ærende, og da jeg har grundelig Beskjendtskab til Ham, kan ogsaa jeg stikke mig til dem, der udtale Ham til denne Bestilling paa det Bedste.

3. vedkommende Friedrich Hagge at han er 27 aar gl. og familiefader og at han i 10 aar har været Lensmand Schiøtz's betjent og ikke ved ny Ansættelse af Lensmandsforretningerne, ikke ikke Tid har dog ogsaa paa egen Vegne bestjent Lensmandsbestillingen i Tromsø. De fire Vidnesbyrd og Karakter have fremstillet de Ham de Vidnesbyrd, og da jeg har grundelig Beskjendtskab til Ansøgeren kan jeg stikke mig til de fremkomne Vidnesbyrd. –

4. vedkommende Gustav J. Reiersen at han er 28 aar gl. og har tidligere Ernst. Lensmand, ikke ikke Stilling han ogsaa har været ved flere forskjellige Leilighedder,

89.

88.

at han i 1843 har indrettet sig Restaurations-Stue
mod at tage nærmere gjeldende Betaling, hvilket dog
ikke skete, og siden 1849 har nærmere Betjent hos Bran-
fogedmandet i Ballum med Udredningen af den Afstrøgelse,
som skal have fundet Sted fra Landmand Jørgen Jørgensen,
at han ugifte Datter skal have haft Restaurations-Stuen
og i Tiden fra 1839–42 indbetalte paa Gudbrandsdal-
tows Brandforsikringsselskab. Det kan ikke sees, at han er
dømmelsesfortiger. Han har ikke tilstaaet noget.
Efter Grad der saaledes er oplyst om den søgende Kommune
sig, at der alene kan blive Tale om de 3 Husfaderskabs-
sager med Udredningshelp af den Rigte. Det, der saaledes
skal være nogtet Krav paa at kommune 5 Betaglening, bliver
Gaardens tilhørende Klarter, nemlig den ene, den skal bestaa-
ende sig med ellers sagde Udredning i Stab ved at faa
afsøgt af sin Landmand og den anden, som allerede
udtraadte i det Offentliges Ejneskab i andet Tilfælde,
nemlig Matatrenes. – Paa denne Klarterfortegnelse
har der sammesteds lagt. Vogtsfaderen at Bestemmelsen
gav i Regelen blive indeni Gaa Klarte, naar ikke Forsørgelse
derfra var tilstede. Men ved Klarfø det dog
gik det at gøre Undtagelse for Dennes Vedkommende
Legal Kommune sig, at den ikke er tilstede i andre
Tilfælde for Forsørgelse Ønsker Kommunen,
og navnlig i det til Gaardsdrengen Krogsøe. I
Følget medtaget Dennes ny Anførsel S. Hagge gaar sig
fælde paa den Side, idet han gik fremme, at han kun
til det Offentliges ej fører ved den fri Ret, fremgik
mere som Ekvivalens Betaling ej den anstilte, end
han Retsfølge det den Ikke Tale for Hagsøe det
kommunale, og naar det lagde Klarfø til Side det
Anførte om Betaling ellers. Det Offentliges ved
det forbundne Side det gik tilgaaet at gøre Indsigelse
at Dette Tilstaaelse, og Landets er det fremmeligt det
Ikke paa at Vedkommende og ikke Gaardens ejere
af Ejendom i det til det Offentliges Fordel
gik [illegible] det Offentliges.

Det det Dansk [illegible] at [illegible]
[illegible] Kommune [illegible]
[illegible] Hagsøe [illegible]
[illegible] Gaardsdrengen Krogsøe [illegible]. Det [illegible], at
Gaardsdrengen Krogsøe [illegible] er [illegible], der af Kommune
[illegible] er [illegible] det at faa Betaling.

Ved nogle nye Vaabenøvelser af de 2 Mn. med Hagen. Commandøren paa Bardo har gjør dem at kommandere, at de fremmedtlig ikke kan komme i Betænkning af Øvelsen med Geværet. Om Commandanten paa Bardo dannemig gaar fremdeles Hagen temmer Kragerøe vilde det ikke saa meget mærkeligt. Hagen er meget almindelig kjendt i Bergen og Kongsberg maa det utvivlsomt, og det var vistnok, at det personlige Bekjendtskab gjorde Udslaget i Bardo for Hagen og i Almindelighed for Kongsberg.

26de August

Antlat. Efterat Kongelig Skrivelse af 9de Mai d. A. om Landstøtning Bos ikke er blevet svaret, er det besluttet Dag med Hensyn til det Sted paa Grænsen, som den paatænkte Bro mellem Sverige og Norge skulde gaae. Dersom man gaar for Øiet ikke gaae paa Grænsen, er det af den Grund, at Vandgangen nærmere ikke er undersøgt. Jeg er egentlig af den Mening, at man bør i Sverige og Norge dem nærmere om Broen og lagde Baker bunge sig efter Grænsen. Hvad vil det nytte Lidt indflaae, at Vand og Veie det at faae paa Oplandet i Sverige som muligt og at det som Hovedsag maatte komme Bøiden til Gavn for vegen mere Bygd. Det bygge Bro af Jernspir er det fremmedtlig kostbar og vanskelig at faae det, og jeg troe det er Umuligt at faae i Sverige og Norge Penge for at gjøre en saa Bro som muligt af Jern af Sverige og Norge.

Det Indlæg om Jernet i Broen er vistnok gjort paa Kongens Befaling og de Penge det gjør Indlægget maa der gives Bygd. Det Bøiden er det eneste Ønske at komme paa at se en Vegen mellem Sverige og Norge Bygd over Bøiden og dagelig kan der ikke gjøres andet end Bygd over en eller anden Vei.

Om Commissionen maa gjøre noget af den Mening, at den bør paa nye gjøre noget Øvelsen med Tøi til Øvelsen i Øvelsesgaarden Det 5 Mdr. paa Sverige Vis. Commissionen maa vel gjøre med Skibsbygningen paa Spørsmaal af Kjøbmandskabet og Øvelsesfaldene med Skibe Spandsfaldene og Tøi gjøres saa lunde i Sverige og Norge. Kommandøren Det giøvanden Dets langsomme Øvelsing kan gjøre mulig Commissionen paa langt nærmere Tøi, at den bedre end paa Øiet maa Skibe med det Skibsbygning, medens den paa Skibsværftet, da man har Gjøi Kongens Landet, kan det ikke og det. Man skal ogsaa efter Spørsmaal kommer

forbliver i Alexitsfjorden, fordi det for Øieblikket er det, som er det Bedste. — Denne Bemærkning anfølges for til Ærmisk hæde af Ærmisk og af Klostanderne af det norske Bergs Klokkerdistrikt blevne dem. — Disse Ruter indtages nemlig m. fl. denne Berg mellem nord Eidthjørberg og den ene og Endelyggedrene Eidsberg samt det fiske Berg over den anden Side en ganske mødsat Stilling. — I Overensstemmelse til det fiske Berg gjørde de som Ejendomme af dette, men tiger over for deres egne Landsmænd stille de sig i Rette med Klostrene af Lyggedrene Eidsberg som almindelig Eidthjørberg. Men maatte dog jeres ønske at deres Stilling i Øieblikket var blevne en anden, og det er ikke fuldkommelig at der ved forsøgt at Omvendt med H. E. det Mand, formodt de fæl arbeidsø, faaledes at Eidthjørberget overtages med stærk Kraft og Iver ved hiskinga Ærmisk det norske Berg, og at de og der vilde fortrænge nord nærværende Eidthjørberg og fra Lyggedrene Eidsberg og til nord fælledes almindelige Eidthjørberg vilde blive Modstanden af Eksistentsen for det norske Bergs Klokkerdistrikt blevne Ærmisk. —

Jeg skal ikke tillade mig at opholde Dem længere og alene tilføie det Øiet at det som ovenfor er anført maatte være nok Dem til at indsee at Klostrene Eidsberg til Ærmisk Kommune ikke kommer nogen fiskefold Ærmisk til Gode, og at Klostrene i Overgangsdistrikterne blive undersøgte om at en faaden Ekstremitet er begjem. —

Aar 1859.

den 24de Januar.

Anmelt. Jeg skal herved give mig den Ære at underrette Dem om 1.
i forbindelse at der ekstraordinæt er nye Handelsstæder paa i Lyngdalen, nemlig i Vaalsfjordbunden, paa Maalenes i Mallangen og i Sallangsbunden.

I Henhold til Kongelig Resolution af 1ste Januar d. a. er der oprettet en Handelsplads i Vaalsfjordbunden, i Mallangen og i Maalenes Klostrene med Ret for Handelsmænd paa Maalenes. — Dette er dog ikke nærmere for Eiden til Lenvik Klostrene, men for dette Bestemmelse er det paatænkt, at det skal henlægges til Maalenes, i fuldkommen Overensstemmelse den nærværende Bopælsted i Lenvik

er forpligtet til at finde sig i den Bestemmelse:- Sallangen er en Del af Altafjorden og Handelsstedet sammenhænger nøie med Bosmina til at bygge mellem Handelsstederne Kistrandhavn og Lavangsnæs og fare til Gjæsvik paa den Salangsdalen en Del af Vardø Præst. - Ved af 28 September 1857 om Udredningen af Handelsstederne gjør. Landet nit ikke saa gjendelig Anskjelighed i dette Øiemed, efterhånden den Handelsmand, som efter denne Ved ikke udøvede ikke den fordeler for noget Sted, der ligger Bosmina nærmere end 1½ Mil, og de den fra, indenfor Mosselven og Vardø skal kunde gjøre at drive den efter denne Enkeltbetydige Handel nærmere end Bosmina. - Saa i Forholdet nær nemlig Dette ved beholde den gamle Indretning med Handelsmand, der drive Handel ifølge Ejd. Cirkulære, uagtet det ikke er øiensynlighed at den i Medfør af Lovens §2 i Ministeriet, under hvilke Omstændigheder saa at Handelsstedet skal ligge mindst 1½ Mil fra Bosmina den at bør indtil Betænkning for de flere og fuldt sammenhængende Handelssteders Vedkommende. -

Dette jeg saaledes finder at det gamle og nuværende Cirkulærsystem bør kan og vil blive vedtagelsesvist, er jeg dog af den Mening at der kan gjøres en Forandring i Betragtning af Handelsmandens Ansøgning og Stilling efter den Ejendommelige Forhold jeg for dem. -

Ifølge Forordningen og ifølge de udøvede Bevillinger skulde Handelsmandens Fordele af vore Fiskere med en for Vinteren tilstrækkelig Beholdning af Handelsfornødenheder, fri Vinsk det tilkommer Anledningen at tilsætte. - Jeraf gjøres der paagjældende Ting, og det har vanskeligt Beholdt i den korte Tid, jeg jeg er bestjent. Det kunde at flere Handelsmænd ikke have vanskeligt forsynede, det ikke i betydelig Ejd have faaet dens Forsyning. - Med Hensyn til deres Egende og Forpligtelser jeg dog de privilegerede Handelsmænd vanskeligt behandlede, det vil sige: det Offentlige for Det forlangt af de i Vinterhuset indstillede Vinskfiskere alter vare uden af Stand til at drive nogen Handelsforretninger. - Det var dog formentlig vanskeligt, naar den privilegerede Handelsmand og Almuens offentlige Stilling bestemmer at Handelsmanden er beskyttet for Almuens Ret, og at Almuen ikke kan bide for Handelsmandens Ret, naar det Offentlige skjøn ikke anvendte denne Forpligtelse til at vare forsynet, for ved den og saa Kostfolde, og med den billige den nærmere Ejerform

ved forenede ny Handelsstader oprettes, forsaavidt den er begrundet i Forholdet til ældre Handelsstader. – Men at Ret i Virkeligheden opfører at nye Handelsted og en Mand blive ene og alene Handelsmand af Navn eller Benævnelse formaaes dog at en ny Handelsindretning blev indført. – Den Tanke at holde ogsaa det Forfaarne, det vil sige at faa forhandlemand uden nogen Forpligtelse til Forhyring efter Bjørn eller at ville fritte nogen i Anledningen Ret til at forpligte Handlemanden til at være forhyret forekommer mig aldeles forkeerthig, og naar dette er tilladt den Forpligtelse bør saa godt ophæves for at det Offentlige ikke skal have forpligtet til at tilføre nogen dansk Plads fem Lærlinge for denne Forpligtelse. – Handelen maa formentlig uindskrænkes at Handlemandens egnet Eus tilhøjer fem at være forhyret til enhver Tid, naarsomhelst mod Vederlagsfordrevning. – Den Tilladelse til at oprette ny Handelsstader synes ej bør at finde Sted uden paa indskrænket i Omfang alene med Salget af endelig Vare, nemlig Brændevin og deraf tillavedet Drik. – Den tidligere Ret var ogsaa denne Vare, efter hvad der fortælles om endelig Cirkulærets Indhold, en af dem, hvormed Handlemanden skulde være pligtig til at være forhyret. – Ikke just at opmuntre Handlemanden til at være forhyret med Brændevin, var det for ingen lang Tid tillagt en Vare, hvis Tilstedeværelse i mange Cirkulering, og det er vist at Alkohol blive blande nesvalfe og økonomisk ødelagde ved Salget af denne Vare, forøgede Tilstede mange Ulykke, naar man alene ser hen til Sundhedens og Tilstedeværelsens. – Saalange Brændevinsfelgt var uindskrænket var der den største Grund til ikke at oprette flere Handelsstader, men efterat Brændevinsfelgt er indskrænket forøvrigt er oplevet og med den Forandring, som er foregaaet for Alkohol m. f. k. Brændevinsdrikken, formener jeg at denne fulde Tilstedeværelse til at oprette flere Handelsstader kan forkastes. – Jeg maa fulde vil bemærke, at Salget af Vin eller fornærmelig Brændevin kan vanskeligere gøre samme Mænd som tidligere Salget af Brændevin, hvilket ikke behøver den modsige, da der maa vigen anden Udvej end at ved Cirkulærets Tilstedeværelse at indføre ikke blot Brændevin, men ogsaa Vin, Øl og mange i det Hele at Plads indenlandsk Drik. – Jeg er ogsaa af den Formening at en saadan almindelig Tilladelse kun gjøres

forinden at Virkningen indtræder. Den Efterstræbte, at der paa en eller anden Handelsstedet maatte blive et fast og helt Handelssted paa det faste Island. – Dette maatte at Øiemaal for Almuen blive langt og at Mange blive afskjurede af enkelt Mand. – Dette er uigjendrivelig godt og forsvarligt ønsket naar Mange paa Landbygden indrette i den Tilling, som fremdeles med Udsigt, Efterstræbte og Standsning i Handlen i det Hele. – Det gaar ikke an for en enkelt Mand i et godt Aar at vinde en for Mange Afsætningsmaade ved i Ikke Aar at sælge ud, som det Sidste, gjør den samme tilbørende Mange. –

Ser en jordbrugende og en agerdyrkende Befolkning en den Omstændighed at den kun ønsker en ikke agerbrugende, eller anden en Befolkning, som ikke skjøtter sig med at fremtvinge Kold og Ladbrugsvinder eller i det Hele den vidtløftige til Europæisk, at afvinde stort Jordes, men en fredelig Befolkning en enhver Befolkning, og for dette Øiemaal Vestkommende en Konst Ej en fredelig Befolkning. – Denne Forbindelse mellem Jordbrugere og Fiskeriudøvere, eller mellem den der fremtvinger Jorden og den som tilhøsterer den, kan ikke nok sættes op Gjænne for Mange Øine, men det fornemmes at den ikke er tilstede i den ægtelige Grad for samlet angaaende Konst Ej og Jordbrug. – Bjørnt Egen en Mistænkelighed i Jordbrugs den den dog ikke gjøe at naar i den Grad det skulde komme Forbindelsen med Udlandet som dende vore nødtørftige, og Jordbrugs Befolkning nødtørftige endnu en ikke utilstrækkelig Forbindelse med Mangen Man blandt de Ønsker, den fremdeles nødtørftige denne Forbindelse er de store Handelsmænd ikke det Ønskelige, og det maa antages at ikke, Bjørnt flere, Handelsmænd vinde Ønsket det omliggende Landbrugs nærmere til Bergen til gjensidig Handel. – Om og saa denne Virkning af Nedsættelsen af flere Handelsmænd kunde vore tvivlsom saa bør dog ønskelig ikke den Efterstræbte nødtørftige, men ved det omliggende Landbrugs Folder kunde for Egen, men at dette Ønske ved de store Handelsmænd er ugjort. – Dette ikke Mennesker at gjøre det nødtørftige for Almuen at handle i det langt fraliggende Bergen. – Det er ikke Misvisbarhed en Egenrigt og Ønske, men dette uafholdes forsætteligt ved flere Skuffer ved fare Handelsstedet. – Ej fjeller er det Tanden at det er andre for den ægtelige Efterstræbte det fremdeles rolighed og Ønskelighed. – Forandringen bør foregaa efterhaanden og i fremme Grad for Fiskere Ønsker Ønsker det at bestride en Stærk

Handelsrøyte inden fredelig som Udviklingen til denne Ed er forgaaet. Ved de nærværende Handelsstader er ikke Befolkningen i det Indre af Fjorden og til Dato kommen i Betragtning, naar undtages Handelsstedet Glomfjord, som oprettedes for Mansælvaren for 2 Aar siden. – Denne Befolkning inde i Fjorden og til Dato er og paa forhånd i den Ene Ed kommen til den Betydenhed, som den nu har og kunde ikke i nogen fordelaktig Grad være kommen i Betragtning ved de ældre Handelssteders Oprettelse. – Da som nu bemerket i Forslag er nærmest beregnede for denne hittilværende Befolkning og ville ikkun forsaavidt angaar det i Sallengen oprettede Handelssted angaar saa mange Bestyrelse gav de ældre til Standel for den egentlige Øvre Alminn oprettede Handelsstader. – Jeg er men forvisse om ikke at kaste Skyggen Eventyr.

Forinden jeg slutter denne Fremstilling i den Alminelighed, skal jeg tillade mig at henvise til en nøiagtig Oversigt, der indeholder foranledne Sagdrivte Sallemænde i Handelsmand, Gaardsmand og Fiskemand ere fordelte i de forskjellige Synsager. – Den vil indeholde at Forholdene er meget ulige for hver Handelsmand er der nemlig i Forsten 352 Mennesker, i Skjervø 544, i Karlsø 639, Kvænangen 725, i Kvæfjord 903, i Lyngen 978, i Kvænø 1442, i Lenvik 1595, i Altafjorden 2370 og i Mansælven 2470. –

Om de anførte i Forslag berørte Handelsstader haaber Følgende bemærket:

Handelsstedet i Vaddefjorden er bestemt for det Indre af Fjorden og for den ømøste Del af Mansælven, da jeg om Vinteren vil have Lettere for over Gjedet at komme ned til Vaddefjorden, forøvrigt ikke nogen Handelsmand søger jeg ned til Lingen og i Mansælven, fritaget dog Folgen ikke vil der. – Noget mere bestemt Ved ved Fjordbunden som jeg for Eden ikke gjorde og er formentlig ikke for mig forudsat. – Afstanden for Egen er 5 til 6 norske Landmile. – Forslaget er anbefalet baade af Vaddefjordens og Mansælvens Sammendrøb, af hvilken Folkemængde fra Vaddefjorden mødfølger. – Det er fremdeles Ved nogen Ed ved gaa fra forinden dette Handelssted paa nogen videre Betydning. – Ved det til Oprettelse gaa er af Gaardene Maalsnes i Forslag berørte Handelssted er gaar, skal jeg fremdeles ved vedlagte min Skrivelse af 9de Februar 1856 indsendte Oplysninger af det Handelssted gaa Maalsnes og forøvrigt biføie Følgende: Allerede i denne Skrivelse gjorde jeg opmærksom paa det Hensigtsmæssige af dette Handelssted,

eller af 2 Handelsstader, forsaa det ene paa Island for Land-
almuen og det andet paa Maalmoe for Bøndernes
Gjeld, som paa den Eid spinderde Dele af Sydlands Handelsstæder
og saa og saa angaaende i Erklæringen, er nu bortfaldt, efterdem
den da mangfoldige Vrid nu er, eller under hele Eid nit
blevne, forelæ, og følgelig er nu Eiden kommen til at
gjælde dette Handelsstad, som er endnu mere nødvendig
for Gjældsmænd end for Handelsstad. – Vistnok er
Handelsmanden paa Island forpligtet til at have Gjæl-
gjæld paa Maalmoe, men der er en saa Kundskab
mellem disse Stader til det lettelige Gjælde at
Gjældsmænd ikke blive forpligtede, ogsaa ikke forpligtede eller
Gjælde blev paalagt en bange for Stadet kunde Mand
eller Handelsmanden paa Island, naar den, at man
ikke finder nogen anden, nemlig Aldrei og at man
dengang ikke fandt noget Fundstad til at Dansk Ind-
sporten allerede det følgende Aar (1857) ikke blev
paalagt og saaledes ikke kunde tænke paa Oprat-
tæsen af noget selvstændigt Gjælgjælde.
Vedlagte
Skrivelse fra Handelsmand Carstad af 13 Decbr. f. A., for-
efter Indskibningsopgaverne paa norsk i 1857: 33 Pd. 97 Lb.
og i 1858: 38 Pd. 96 Lb. giver nogle Oplysninger angaaende
Stadets Rigtighed fra Dansk Ind-Opgaverne fra Eiden,
idet jeg ikke kan undlade at naa frem Tale om en le-
vendig Aldridsk naar Dansk Indsporten ikke ogsaa
paa Fiskil i Stiden af August maa nødtvinge til
ind paa Fisken. – Den Handelsstad mit Maalmoe
paa Moselbugt og den indre Del af Mallangen til
Gjæld. – Dette Rødsendsted er allerede født af
Moselbugterne, der paa Slagt omen Mangel paa Ene
Karaner og ogsaa Fiskeskibe paa Grund de Ønskede Gøder
og ogsaa Lam skibe paa Grund de paa det Alg. i Dette Ter-
kindsk med Handelsmanden paa Island. Den
omsendte Vrid Aldskrivning er nu bortfaldt, og Gjældsmænd
og Handelsstedet paatænkes oprettet med Vrimes Begyndelse
med Aar, og paa allerede foranledent Land er indkøbt
spillet er en Del af den af Maalmorgaardene, der i Lagden
herpaa Vemoskt. –

Denne Handelsmand paa Maalmoe har saaledes som Han-
delsmanden paa Island i sin Eid blev forpligtet til, ikke
alene oprettet og nødvendigt til Gjældsmænd nu var til ansøm Eid
spinderde Ting og Lagmænd i Landets Aldskrivning og saaledes ud-
fyldende den af Politiskiden fundne tilfredsstillende. – M. f. t. Gjælden

forenem sig at den kan blive det Offentliges Fordel, for sig selv og Handelsmanden indlagde en aarlig Leie, som vist ikke var alt for fast Leie med at faa Øre eller omtrent Renteren af Gjældsummen. – Mosbolvens Formentlige eller Indbildsomme Ret kan vist intet indvendt finde villige til at opbrede sin Leie, saa at der i denne Henseende ikke fik og saa nogen Vanskelighed.

For det i Henseende til Sallengens Handelsstedes Vedkommende de henviste til Indbildsomme Retsbetænkninger for 1836 og 37, Ekstrakten af Skeretes Regjeringsindstilling af 20 October 1858, min Skrivelse til Formandskabet af 1te Oktober samt Amtmandens Nærværende og Formand Salgjøllings Betænkninger af 17de og 10de ds., der alle medfølger. –

Disse Forhandlinger gaa ud paa at Handelsstedet bør opretholdes, men det er tvivlsomt at det vil komme at bestaae meget længe og at det vil indrette sig langsomt. – Dette Anskuelsesset fører til den Bemærkning at den vigtige at Handelsstedet burde komme noget ogsaa for lange siden, men ikke at det ikke bør opretholdes. – Spørgsmaalet bør gjøres saaledes, som det er fremstillet at Sallengen, naar den fik sin egen forskjellige Handelsstand og saa hertil vil faa forskjellige Ting, hvilket fremfølgeligen er et andet som Gode i flere Henseender. – Valget af den Gaard, hvortil Commissionen bør knytte den fremtidige Handelsstedes. – At Formand Salgjøllung er Gaarden Magiaac bevaret i Forslag, skjønt dens Jorde, som jeg selv bemærker, ikke som Vinterjorde er saa god som Jorden ved Gaarden Rotvik.

I Forholdet finder er min ærbødige Forslag:

at der aabnes Adgang til at opføre Commissionen til at drive Handel og Gjæstgiveri i Ørnvika Bugt paa Gaarden Maalnes eller Ørnes, i Balsfjordens Bugt paa nogen Grund i Balsfjordbunden og i Skeretes Herredsdistrikt paa nogen Grund i Sallengbunden, paa Vilkaar.

at Vedkommende med Handelen og Gjæstgiveriet ikke maa nærme forbinden eller drive Handel med eller Afsætning af Levnedsmidler eller Drikke eller med Vin eller med Mjød.

at Vedkommende tilsiges naar forlanges at forestaae den Postaabning, Dampskibsexpeditør og Bydskriver samt til at føde Ting og Rettedale med saadan Godtgjørelse som bestemmes af vedkommende Overøvrighed.

at betale afgift og medtjeneste de til de omnævnte Forretninger og Ekspeditioner paaviste Huse og Bygninger i saadan Tilstand og saaledes indrettede som af Overøvrigheden findes tilfredsstillende,

at indrøme en aarlig Godtgjørelse for Leieafgiften af den Grund af

Gaarden Maalmos eller Kaarnæst, forpagtet Jaindelstad eller [illegible]
gjennem agtthø,
at Eiendommen er forbunden i Efterfølge af at den ikke i alle Maa
der opfylder eller naar den i nogen Maade misbruges –

13de Februar.

Ingvaldsen Stop Vaalfjorden

2.

I Henhold til Deres Skrivelse af 26de f.M. er tilkommende nogle Stolte Stammerett for ny den Ca at meddele Dem min Stemning at begge Tobias Jørgensen Skanes og Søren Pedersen Mæstenæs fremdeles maa betragtes som Stammerettighedere. – M. f. t. Tobias forklarer og fremdeles at han ikke er underskrevet noget Bud at han ikke er forlangt sig indkaldt af denne Grund. – Paalangt der ikke om paaanden Dagen finde andet end Stolte Sandelig, formener jeg at ingen Ændring bør foretages. – I Henhold til Søren Pedersen Mæstenæs bemærke, at den Omstændighed at Præsten er Ejeder Gaarden, ifølge hans Ejendom Eiendom Fadrene er Stammerettighed ikke i og for sig betagen Eiendommen Stammerettene. – Det er nemlig Efterladt at disse Ejere vare Stammerettighedere paa Grund af den samme Grund, nemlig den ene for Leie og den Anden for Eiendom. – Dog at Søren Pedersen har hævet sin Stammerett maa han anses indskrænket i Ret alene i Virkeligheden opgive sin Ejendom som Eiendom. – Men min Sandsynlighed er at at paaanden Eiendommen ikke er fremkommet. –

Det almindelige Spørgsmaal, hvorpaa Dem har taalt jeg at Mandtallet har gjennemgaaet af Præst og Degn i den ny Sogn for Vaalfjordens Vedkommende for Eiden i Februar i Midten af Mai. – Dette Spørgsmaal afhandles for indre Aar er dog ikke endnu forsøgt. – Begrænset Kommunen for fremdeles Øiet har jo Udgangspunkt for det nemlig blive vanskelig Dem –

28de Februar.

Amtet.

3.

Ved at lade følge Amtets Skrivelse af 28de December f.Aar med Tilbage under Kristiansands Amtmandsforhandling samt den af gjennem Tilbøjninger for Kristiansands Stiftsamt og Præsterne i Sundjen, har jeg i Henhold til den Ordre, jeg Ærbødigst forudsatte at blive kommen i Betragtning fremsat mig til den af Stammerettene og Præsterne afsiddende. –

M. f. t. den ene Ejeder E. Ole Vernæs maa jeg gjøre opmærksom paa at han ved Dom af 15de December 1856 ved Sorenskriverens jurisdiktion er straffet i Medfør af Lov. Lig. 1825 Forbrydelse Kundtøm.

1860. ledningen til at gjøre en Bemærkning m. H. t. Arbeidets Udførelse. Dennes gjælder ikke saa meget Lagerets Form, som det synes at være forbundet med en Afbrydelse, som Grænsevingen. Dernæst undrer det Arbeiderne saa ofte meget ufitter, med Lagfladerne angaar, og det indgravede Bjerg fjerne og saa ofte meget ufuldstændig, saa at det nødvendigen maa bedøm at det var af ikke korte. – Jeg har tillatt mig disse Bemærkninger i den Forudsætning at Navnforandringen, som forekommer mig ønskelig, gjør det nødvendigt at det egentlige Lager undergaar en videre Undersøgelse; idet jeg skal tilføie at det forekommer mig, at en saadan Gang, der kommer fra g. Ole Engen saa mulig bør saa at tilbestemmes om den forste Gide, forrige Einstfordinsfeden i Landet befinder sig, og jeg dem en saa lang som Grænsevingen gaa dette Lager videre sig og saa lad det ikke bør overlaadne det Gjenstaaende, da man formuder sig det tilstrækkelig –

20de Oktober

Amtet. 13.

Jeg med gjøre jeg mig den Ære at indberette at det mig ved Amtmandens Brev af 31te Sep. f. D. medsendte Politiagent blev overvaadt Hans Kristian Berteusen Engenes paa Aftenskydes Dag 2den Juledag i den tilsidesatte Almindelige Morgenstund. –

25 Oktober.

Amtet Resk. No. 1189/60. 14.

Den omsandtede Afskrift indkendes herved til Finmarkens Amtmand med den Tilføiing for mit Vidk. at jeg forraader at det Afskrevne henlages. –

Den paatænkte og forelagte "Adjunktskole" er et Ulykke; – den indfalder nemlig Forfattelsen af en anden og nej Mand ved Siden af den ældre, saa at det i Grunden blive 2de Mænd, der samtidigt have Ret til at betjene Embedet eller Ekstillinger, men denne Ekstand, der kan føre til at der med stort Retroaktivitet kan gjøre kunde modfalte Ekstraordinærer og Afgjørelser af den samme Dag, maa gjøre at vore altid for forskjellige – Forholdet er vistnok ikke uhjemlet, men jeg formoder at det ikke vil holde sig i Virkeligheden. – Det gjælder Sommer. – Men ogsaa under en anden Billedet maa jeg forraade Dagen. – I de Tilfælde saa Lensmanden er berettiget til at benytte Studiemagt uden at dette er bestemt af Amtet, er en saadan Studiemagt efterfølgelsen omstødig, og i de Tilfælde saa Lensmanden ikke kan benytte Ældre, antager jeg at den ogsaa ikke bør udføre Forretningen; det er nemlig min Mening at den der har faaet Ekstillingen ogsaa bør udføre dens Ter-

ninger og at man ikke kan indsøge den Ret at Egstillingens Arbeide, Mønsdæsed og Snitteskafte overflytte paa nogen Anden end den indkaldte bestilleder.-

At de Forretninger, som det paaligger Lensmanden i Alnes-elven at udføre ex officio mange at gjøre ikke skal kunne udføres den med samme Fuldstæd, som jeg ikke erkjender.- Dette er ustridt saa at Lensmand Krogvig tillige saa vant og er Personlig, men ples hegge Egstillingens personlige Forretninger er ikke flere end at de godt kunne udføres af en Mand.-

Det synes efter min Mening og Erfaring mest rigtigt at Lensmanden synes forpligt sig gratis disse Forretninger personlig at paaligge sig dig naar det ikke skulde kunne ske paa anden Maade end ved Egtidsfæstelse af de offentlige eller paa den Maade at han maa overdrage sig dig det en Sted.- At Alminen i alle andre Stedes Fuldt synes nogsom Tvang paa at Lensmanden skal have Forretningsfører i disse gratis Anliggender kan jeg ikke erkjende. Jeg ser ikke heller indsigt at det Fald vore nogen saadan Nødvendighed paa.- Jeg maa altsaa fordre af Lensmand Krogvig at han indretter sig saaledes at de offentlige Forretninger som paaligger ham, blive udførte personligen af ham selv forhemmelst Langsomheden ikke tilledes ham at benytte anden Mands Hjælp.- Forøvrigt er Lensmand Krogvig endnu stærk nok til at gaa Bjæl og Egerne, hvorfor jeg ser indsigt.-

13.

14.

9de Novbr

15.

Almdt. Hermed har jeg den Ære at fremsende en underdanigst Ansøgning fra Egstillerne paa Solvold mod Gaarden i Valsfjorden, hvori jeg giver mig den Frihed at meddele Følgende:

Tre 1009/60 & 1221/60.

Forretningen foregaar der saaledes at de nævnte Gaarde først bliver tilvalgte.- Hvorom Grunde der vore Ønsk, afstaaes Gaardene om f.t. Enkeder og Egstillingerne ingenlunde er nogt fastsatte paa dig Tanker.- Efter dette er valgt fem Egstillere paa denne Maade saa fort, som de godt kj til Valsfjorden eller Tromsø.- Ingen Grund til at fremføre den til Valsfjorden liggende i den Omstændighed, at de Alle med Undtagelse af Kongelig en Gaardbruger er Fæstere fra Skatkongens Alminding og at denne er opført i Mtr. over Tromsø Skiftevæsen under Mtr. No 88, Ex 290, samt Valsfjorden er en Del af Tromsø Skiftevæsen.- Efter Naturens Anordning og Ejendommens Beskaffenhed kan de kun Alnesdrevet Dalsfjord, de ligge jo mere eller mindre Ride af Ejendom.-

Bestanden disse Ejendomme Omgivelser med fuldkommen Ret, d. v. s. forlange ikke nogen Ret fra det ellers fra dem, men det om Vinden og mange ogsaa om Bonnemænd kræver fra dem at komme til Synge, til Eidet og til Myrnitoren med at tage over Fjeldet mod til Vestfjorden. – Et de Forholde, som gjør den Eid Vejen saa farlig, saa de fremkalde det Valg som en Fæk, som ogsaa et Mandskab i Ejnig foretrækker i Gjesund eller Kvivik-gjæ Gibostad. –

Disse Forholdene have nu forandret sig ikke uvæsentlig. – Den nærmeste Forandring er at betaling Bonnemænd gjør op til dem gjennem Mandskabet. – Det befinder dersom vinduet at Ejerne have dem ofte, og det antager ikke blieligt at disse dette af Frygt til Enkeds og Ejellingmænd formedes med deres Villie skulle nøie Kundes til Konges Jurisdiktion. – Den Erfaring forøvrigt der ikke blieligt Eder mae indsigelser blieve tidsnok gjort for Kommunen angaa, de formuer sig, at saa fra En Ejellingmand Jedensfor at modtage sig Ordrigendt, kunde tilsvaa det. – Der vore dog gjøre gjennemsøm gjøre at udrede for Mandskabets Kommunal Vesk ogsaa nu. Det andre Gaarde ogsaa flere Kundes, men forøvrige Forandringer, nemlig for:

1. Gaardene Osterlid, Rødlid, Svenbong og Andorlid, som ere de forommanstede Ejendomme Nabo og for sin Vesk ogsaa det Vesfuldige det fremmen gjælder som for det Fæste,
2. Gaardene Skelvoren i Eidsfjorden. – Denne Gaard hører til Mallangens Bygd i Vestfjordens Skyl og til Tromsø, Fæstere Kilterø, Ejnig. – Naar disse Ejendomme øfter at gjøre til Mandskabet finder det billigt at de faa deres Gjøre opfyldt. – De ville da for betaling gjøre Landmænd til Eiden og til Ejnigt. –
3. Gaardene Maalynes, Naven, Hollandernes og Kjærnes, som gjør til Kvivik Bygd og Gjesund Ejnigt, og for sin Vesk det med Afsøttelsen af den norm. Skyl og Kommend i Kvivik blev Lagt den Ejemmelse, at de Kulle inden for Jalning finde sig i at disse Gaarde fuldegjøre til Mandskabet. Dette anføres for at fremtidige disse Forholde fuldstændigen kunne komme under Afgjørelse; de ville ellers gjøre Kommen igjen uhelbreds. –

de Offentlige for ugift gave Samme Gaard gjøre Stak Lakki Tønde Allemulige, og det er at beklage, at den Landmand som vil opføre derved at Alen paa den Maade Ret vil tilsidesætte de Gode som tilsigtedes ved Oprettelsen af den Handlende, paa Stak Lakki er i Erstatteligt. – Det er navnlig at beklage at Samlingerne ville kaste partisk af sig at lægge ville komme til at gaa til Grunde, naar begge paa Lemigning.

22de August

Anmelt. Ved at fremsende vedlagte underdanigste Ansøgning fra Hans Excellence af 25de f. Md. om Tilladelse til at drive Handel og Gjestgiveri paa Kelsø i Raabø Sogn skal jeg anholde gjøre mig den Ære at erklære at Intet mødte at være til Hinder for at Tilladelsen kjøbes paa de Vilkaar, foragtet den forhandlende Handelsmand A. Schjødtz for Tilladelsen. – Dannes er indsendt 12de Februar 1859.

30 August

Anmelt. Jeg har fundet den Ære at afgive min Erklæring vedkommende Professor Rasches Forslag til Forandring i Lov af 4de Aug. 1845, idet jeg dog det indskrænker mig til de Bestemmelser som vedkommer denne Sag.

Det Rindgravede eller Lerbrænderen for Rindgravede Øl er lagt mere forsiktig, skjønt ikke meget hensigtsmæssig, og den er mangende Lettelse, ikke mindst for Allerede, men er dog under paa altfor mange og for altfor lidet indskrænkende. Vanskeligt er, om Lettelsen ikke bør være over Hele, og denne Forhandling er jeg af den Mening, at den bør fastsætte for Øller, Gaarde, og Gjestgivere eller fra det 10de og for Gjæster til 6te Pd.

De Aldrydelsesmaader, som er de mindst farlige med Øllen er Gift og at ødelægge Øllets Sukker, men disse Midler kommer ikke lidet haard af Hanger og af Vanskelige eller Ind. – Den egentlige Jagt efter disse Dyr, i Øer efter Øllen, vil ikke for os for det Aldrydelse. – Den foreslaaede Lettelse vil gjøre Mange det at lægge sig efter disse Dyr Aldrydelse, og denne Efterstræbelse vil blive betydelig og det er meget farligt. – Efterstræbelsen vil fortrinsvis springe i det Store ved Gift og ved at ødelægge deres Fødemidler.

Den Grund af denne foreslaaede Lettelse maa man gjøre sig Tanke om Midlerne at faa disse Dyr udrydede eller dem dog væsentlig indskrænkede, og det maa i ökonomisk Henseende haabe m. f. t. Rotter og det det Corps, som vil blive

benytte anser for nødvendig at anvende den skjønne mulige Ærlighed. Jo mindre Udtalingen er, desto lettere vil man komme det at betale Kredsmænd, Skolelærere og lige under den Byrde, som de for nøde. – Den store Ret til Fagrum vil formindske Bøtter til Kredsjord eller det Tal som man vil lide til dens Kredstilskudsfø.. I Sverige og Norge indgjør den Byrde, som disse Kredser formedes i 1856 en Vurdi af 16.31 Sp. 24 for Allmue og af 476 Sp. 96 for Lejlænding Vedkommende.

Den af mig i Norsk Lærer Udtaling for Alle, Gaarde og Ejendomme er dog en altfor stærk Ekspatering for Amtskommunerne, og den Indsigelse i Kredsgrænse som disse fremdeles vil kan ikke fremtidigen over det ene Land. – Men man skulde ønske Udtalingen gav flere, og forresten antager jeg at Statskassen, Amtskassen og Herredskommunerne bør nøie sammen om denne Bagatelder, at Udtalingen for Allmue indrødes af Statskassen med 3 Sp., af Amtskommunerne med 5 Sp. og Herredskommunerne, hvor Kredsjord er dræbt med 2 Sp. – Jeg skulde dog under Ejendet, medens Lærer gjøre at Ellag over, at Amtskommunerne indrøder Udlæget med Godtgjørelse for Ellag, Gaarde, Jeg eller Ejendomme for Statskassen af 3 Sp. og for Herredskommunerne, hvor Kredsjord er dræbt af 2 Sp. – Ikke mel lem Amtskommunerne og Herredskommunerne om hvem de skal indrøde Udtalingen, afgjøres af Ejeren for Amtsmænd og af Amtsmanden for Herredskommunerne Vedkommende. –

Efter Opgaven over faldende Kredsjø for 1859 til Statskassen Udgjøre for dette Aarstid hvor indgjøre 972 Sp. for Aaret 1859. –

Ved Kredsjørene Vedkommende antager det ikke forudsat at Statskassen gjøre noget Tilskud til dens Aldersdelse.. Den samme Regel bør ogsaa gjøres gjældende ved Lejlænding, hvil Opfaldsted er mere fast og hvor den udelte Ejendom kan betale sig for, hvilket ikke er Tilfældet med Allmue, der strøiser omkring over meget store Vidder og ikke har noget fast Sted. – Den fremmede Allmue er, ikke mindre end disse Landes fremd i Norge, fremd i Sverige, og den følge tilbøie Planen, naar den flytte over Grændsen Vaar og Høst. Ikke Allmue Aldersdelse bliver derfor arbeide med lige stor Kraft baade i Sverige og Norge, og dette medfører ogsaa ikke kunne faa Stand under at, naar Allmuekommitte er formøder –

M. J. f. Konstituerende Ag. finde det, som en der under given den permis Udsættelse for Agent som for klager. – Forø
Høiesteretsdom Ag. tilbøjelig til at finde for et andet foregående Konstitues, men det muligt for dem Vedkommende for mig
for Øiemedet tjenlig at kræfte Udsættelse ogsaa til Agent.

Med den det af Sorø, der betegner den som en Stand-
mindelse, intet indeholdt Væsentligt at bemærke. – M. J. f. K.
Klagen mere og det Øvrige fremsatte, at den mere ikke
indtaget i Sorø og fat ved Ordre af Rit og Justits, saa
at den findes for 52 Mai til 52 August. – Jo Ved
ikke mindste ere ikke Byggetilladelserne nødvendige til Stede for
under Mistem af August, og Tagene for blive skifte og
saa ingen ere ikke at faa dem for dennes Eid. – Ved
de forskellige Klagepunkter bemærkes, ved

§1. 2. at Forsøg andet Navn er ikke Skifteret, men Skifteforø,
som er sammensat af Skifte og Troste Ret; altfor Skifte-
kretten; efter Fior Skovens Anlæg af 97 & 115.

§3. at 32 Betaling formentlig bør stå foran den anden:

§9. at denne Bestemmelse formentlig hydiejere indtrykkes ordet.
"Den som findes i Lejlighed af falsk Vare eller falsk
Ungfinitet af det Slags, som er fundet ved denne
Lov og i den Eid, som Varen eller Ungfinen ikke mere
falde, straffes som om han selv fandt falsk Dem –

§12 at Ordr. af 8 Mai 1733 88, Lov af 22 Juni 1888 paa-
de i Lovens 5-10-1 indeholdte Bestemmelser om Ytre-
ham allerede hidtejen er ophævet ved Lov af 4 Aug.
1845, og at Øjendøgtighen om at denne Det af Ungdom
mingen er ophævet, bør udgaa som overflødig. –

Dette Lovforslag tilbøjer iøvrigt ikke nogen fuldstændig Ud-
mindelse. Det har endvidere givet at tilbage Ønske, ikke-
som det ophæver Ordrerne med at falde Bøtfinge efter Lov af
4 Aug. 1845 § 7 fjerde Betaling. – Derforan fulde er for en
vaesentlig del den Omstændighed, at Bestemmelserne er gamle
almindelige og at de knytte sig til Gendemaerker, som er
vanskelige at gennemføre. – Ulykkelig begge formentlig ogsaa
altfor lidet Hensyn til Øjemedet, nemlig Fastsæt-
telse og Dyrt faldes og forenget Hensyn til Fastsætter under
Fastgrund. – Ej ikke Eid for det ved vanskelig Fastsætter
som den gentrængte Grundmiens Undvigelse, men den
Eid med vanskelig kommer ikke til forsætlig Brug kommer, at
det er Grundmiens den kommer ikke for Fastsætter. –

1861.

Herren, som forkynder Naturen, og Øjeblikket, som giver Lovgivningen, nyder ingen Ærbødighed, og Ingen af Fortidens og af Landets Præster Naturen og Øjeblikkene skriftlige Lydighed, men taale at Ungdommen drives, uden at den tvingende Kraft følger det. Gaden og Andre nyder ikke Ærbødighed mod den vejer sin Ære, og Ingen af Grundene man taler at skjænke Gaden og Andre og at Ægteskabet bortkastes lige for deres Skyld, dansksindede Rødder Ægtemænd af Landets og vedkommende Folk. – Den som vil nyde Naturens fuldeligen Velsignelser af Ægteskabet og en endnu større indsigt for at Klassforskjellen at tilvinde sig Ære og Velstand i sit egen Hus. – Jeg som nyder ærbødighed, da er det ikke fornødent Lønnes, men trodse Ønsker og af andre Fristelser og Forfølgelser. – Den Ærbødighed, som ikke kan nyde Naturen og den fuldkomne Ærbødighed er Nydelse, Velsyndhed, Ærbødighed er Velsyndhed. – Nor den udvalte Mand eller Kvinde er den ekonomiske Plads som den uundvikelige Lidet ved Udtalte Alderdom ikke stor, men i Naturens Fuldkommenhed og uvidelighed er det fundamentalt, at Pladsen er ovenmeldte Stor, se Lønningsskriftet for April 1861. Ærbødighed for Ungdommen og Langsigtighed, samt Eidgiftet for Landøkonomi, 1861, Kjøbenhavn, 93 Eind. f. 87 5. Forhyldningen med Gudelige Lønningsskriftet. –

Det gjælder at vore Ønsker Eid til at vaade Ærbødighed og den ovenmeldte Ærbødighed til at nyde og til at tilvinde sig alt Liv i vore Øjne og gen vore Marken, dog er det fornemlig Ægtemænd, i sin Natur men i Vanskelighed lidende under denne Mangel gen Lovens Velsignelser og fremfor disse Ærbødigheder af Naturens Nydelse strømmer ud over Øjnene. – Det er ingenlunde ikke nogen let Sag at finde ikke Alderdom eller at finde Velstand i Enkelhed for Landets og for Øjemedet, uden at der skjer andre fornøjelser eller fortidsfordriv. – At knytte Fagten dank Udvælgelse af Fagten, efter Rødder, for sin Ærbødighed er en lovet Belønning, indbydende til Ingen af Grundene, en ufærdig en kort og tydelig Regel, som ikke gjøre Ende gen den nærværende mulige Ærbødighed. – Men gen at den ufærdige almindelige Forstand, den der fornemlig ikke tænker for Ønsker, skjønt det er Grundene af Fordele gen Landets, sin Ære er det skjønne i vore longivende Forsamling. – Gen den anden Side gjøre det ikke muligt at undele det gaetandte Forstand uden at knytte det til Grundene. – Ved at skilne mellem indsig-

med og uindhegnet Mark, og ved ikke at forlyde Kommune-Bestyrelsen om uindhegnet Mark, hvad Ungivninger at meddele hans Politibøder hvad Politiforhøre og Grundeiere Ordninger. – Efter denne Paalæg og efter dette Gundersøgelse, naar alle Gjærde mit Grundeiere kunne indlaade Kreaturer for Fejde og for Grund ved at indhegne den Mark eller den del af den, hvorpaa han vil, bude om Vilkaar, naar den Udhegning, som er foretaget med Samhegninger mit gjør den anden Side og ikke mit enhver Ejd bad hans Vilkaar ligge uindhegnede, forøvrige fastbestemte Stede.

Det er dog Mange, som er tilgjøgtige for denne Ordning og for ikke ubetydelige og alt for mange gjør en Gang ikke Grænse fastbestemte, hvorved gjøres Ulyk af Kreaturer og Sædvanligen gjør den Mand, at Ejeren betaler Omkostninger under Andre fast gjøre indgjærdets Mens. ikke, at Ejeren fundet fastsat det Indhegnede, eller antager, at han for Øjeblikket ikke efter Lang af den Ret, som Ejeren fundet gjøre. – Ved denne Mands Ungivninger Indbetaleren efter Ejeren af 30 Oktbr. 1842 af de Grundeiere som ikke Indhegning Klage og Kommer. – Efter Ejeren af 9de Juni 1854 om Vandløbene gjøre hans gjør en Afmand Mand, ikke Ejeren ikke Ejer fonder regnen indlaadende Ret, medmindre, at han gjøre Ret gjø Mandt, som forlyder hans Vilkaar. – I Henseed til det Ungivne i Forslag § 12.

Indenfor Jord eller Indhegning, eller indenfor afgjærdet Del af en Eiendom eller indenfor indgjærdet Eiendom, er det, naar Indhegninger eller Eiendommen er fastlagt, og naar der ikke gjøres Tilladelse af Eieren af Grunden, eller, som det er Lysfyldes, af Tilladelsen, forbudt at gaae, gange, eller drive uden Tøjle eller andet Vilkaar eller i det Øjemed at indrette Tøjle Indbetaleren eller at bortkaste Ag under Straf af Lidser for 2 til 10 Rd. for hver Gang. – Den, der gjør det forbudne indhegnet Sted findes i Lysfyldes af Tøjle eller andet Vilkaar eller af Ag, som det efter denne Lov er af hans forbudt at bortkaste, straffes for Tøjle, Vilkaar eller Ag med Bøder af 10 Rd. for hvert Mandes ansee ogsaa den, der gjør det forbudne Sted findes i Lysfyldes af Gjerder. – Anmeldelse af disse Lovstridsmænd gøres ikke af det Offentlige. – Den, der vil gjøre Brug af den hans tilkommende lovlige Adgang til gjøre forbudne Gjerde at gaae Ulve, Ejdere, Gange, Jerns eller Ræs fjel forinden og i betrinnelig Ejd varsler Ejeren derom. Ved denne § tilføjes, som en anden Paragraf: 35 gjøres ved af Lovens Bestemmelse hans omfattede og vildtfredende

1861. M. f. t. Rammen maa det ufortøvet indrømmes, at den gjør for Rede, navnlig paa Skjelfjelde og Agnor, en fuldkommen fri Ret den kan af Ag og Skjønninger. Imidlertid er det ikke muligt at afgjøre hid hørende Ret alle Tvivlsomme hil Retsfrist og Skjøn er Rammen et Øyeb. Vanskelig, forøvrigt det formentes at de ikke bør afgjøre blandt de Øje, til hvis Vedgydelse det fast var pligt for Kommunerne at bidrage. –

27de Aprilis

Amtsbet. Skrivelse No. 1374/61. 14.

Ved at tillegge denne Ag paa Amtskontoret 28de 331/1859 vedkommende Afstemningen i 1856 af Rede-Skjem, fik jeg ærbødigst bemærke:

1. m. f. t. Afstemningen af Rede og Skjem og Skjelfjemmene Øyeb for i Landet indrøm den fuldmægtige Ret, at det ikke tilkjem for vort gjøre ugjenkaldelig gen, at det var ringeste eller fundamentale Skjelfjemme, som var gjort til Genstand for de omtalte Øyeninger, hvorfor Amtmandens Skrivelse til Luleå Landfiscalen tillegmed ikke Ord og Øyeforordningen fra Øyeren i Sverige til at falde til Traktaten efterretteligt, ikke fund der m. f. t. denne Ag er gjort.

2 angaaende de finlandske Skjelfjemme Indvendingen gen vort Grund, at Vestkommende, som efter den var vort anmeldt, var vort ikke Ejere, som i de fleste Tilfælde ikke var vort indbyrdige, fordi Angaaende ikke var vort at finde. Formodet de Indlinde var øvrig disse omtalte Skjelfjemme fra til vore egne fastboende Bønder i Øyeren, er det vanskeligt heade at klare fuldstændigt oplyst om Øyeren og at faa fat gen Øyeboerne. – Disse Indlinde er forøvrigt fælles Retsvidtet, de vanskelige fastboende Bønder Rensfed og vanskelige ogsaa i den forøvrigt Ret Skjelfjemmene Øyeset, navnlig af Øyr, Gjæder og Skar. – Vore Bønder falde Ren, som efter af Skjelfjemmene iblandt dere egne Ren om Vinteren for i Landet og om Vinteren i Sverige (Lappmarkerne) Skjelfjemmene for gen den anden Side i den forøvrigt Ret bedre end efter at falde som anført, Øyr, Gjæder og Skar, og disse, som de fleste af om Vinteren, vanskelige om Vinteren for vanskelige fastboende, navnlig Bønder. – Men Grund af disse Indvendinger er vore Bønder ikke tilbøielige til at fremkomme med Øyeninger og Vidnesbyrd. – Øyeen for Ferie under Skats om Øyeninger bedrager og bar til at falde forholde sig tavse. –

der vort formaalsbidende Forening er dette Hjelpsinnede eller fremmede Rensjurdre Certificat gav mange Grund om Klage og Tvistighed som med fuld Ret blive ikke-tolerjere, og det Offentlige blev saa berigtet ensom Vi, spørge om Dem imaatende, om ikke gaaer blive opsamt. –

En Ærinde lit vore egne Ænner (i Raafjorden og i det fjelde i Lyngen) om, at de er indfaldte for, at ikke Ræn blive konfiskerede naar de lade dem komme gav finmarkske Grund om ogsaa i Forening med finmarkske Ænner og med deres Barnefødte, vil formodentlig bidrage noget til at fremme den nu herskende Utaalsomhed. – Det forommelte Forslag er formodentlig dets skrivende med Rentekammeret af 7 Oktober 1854 84, saa at Ønsket efter denne Lov formodentlig maa kunne gjøres anvendelig. – Jeg Loven er saa at fortolke, maatte dog Befolkningen fortsatte gav denne Ophavelse efter og gav den Anvendelse, naar de gave fuld Ret til at ordne sig efter denne Lovs Bestemmelse.

Ad angaaende det forestaaende Ønske, at dette formodentlig ikke er ønsket og i ethvert Fald ikke af nogen Betydenhed, det lyder ved ikke i andet end at det ønsker opfaldt sig gav de Øvrige som nogle Undersaatter bige efter Regjen med Mok og at de, naar Rokens Fald krabbes, deltage deri og derefter fare sin Vei. – Efter Forholdet er mig fuld Ret denne Deltagelse naar i Lyngen saa fri, at fremgangsmaade, under forgaaende Afsale med Mokeiere, kan deltage i at krabbe Mokens og derved afsalde sig en Lod. – I det Øjeblik denne ikke eksisterer, fordrer gav egen Fænd eller fem Lodsik. – Det fod at det ikke ønsker underkaste ind finder sig gav Mikolaus Mandet. – Det kunde maaske lade sig gjøre at faa Dem over deres frie Ønsker og Bestemmelser indfaldt sig gav Mandedet. – Jeg Vedkommende, som for indfaldte at vore Ønsker, efterat vore forelagt at behandle Ønsker i Mindelighed, regnede sig fastere, kunde de faaes blive tilbøjelige med Politiet gav Ønsket eller under Mandedet, under fulbet det vilde vore fornødvendigt at Klagen i det Fald kunde blive underkjøbt og afgjort, men en fremdes Fremstillering maatte følgelig ikke komme til Vedkommende Embedsfad, da den formodentlig vilde føre til Følge at de ikke vilde komme til Mandet.

7de Oktober

Ærinde. Med hensyn til forestaaende Ønskeskrifter af Lensmandsgrundbøgerne i Tromsø Fornemmelse den 19de f. Md. fik jeg m. f. to den fattede Beretning om Ønsdelsmandens af den Lensmand Hoeb tilhørende Forbindring i saa Lov af Kommunens gjøre mig den Ønske

16.

dem uden tilføre en privatmand, og paalange denne beder at Lensmanden forsøger, antager jeg i afsluttet Tilfælde at det Offentlige ikke bør forlegge sam at finde sig med Alen at det Offentlige ikke bør paalægge sam at forlegge en fremden Ammandsø af Ren nogen gaa Eiendommen.–

Paalende den nye Lovgivning er forbidden, antager jeg derfor at det Offentlige ikke sam det i sin Magt i slutte Tilfælde at udvirke nogen Forbud i denne Henseende, om det ogsaa skulde naa tilbørlig Anlæg.–

24de Oktober. 19.

Amtet. Hermed sam jeg den Ære at fremsende følgende Bemærkninger vedkommende det mig til Udtalelse tilsendte Udkast til Lov om Bonnesamt.– Disse Bemærkninger skal jeg indledende med den Udtalelse, at det en forudsætningsløs Bestemmelse i mit eget Embedsstilling, fremfor jeg agter at tillade mig, idet jeg mere udførende at min Indsigt i Landets almindelige Personforhold er liden eller ingen.

Lensmandsdistrikterne i det foreslaaede Bonneliminationsområde er følgende:– Af Nordfjords-Almindingen sam: i Skjervø 2, nemlig Kvanangen, Matrikl. 33 og Reisens Matrikl. 101, i Eyrgen 2, nemlig: Skibotnen, Matrikl. 46 og Skarfjordens Matrikl. 55, i Tromsø 1, nemlig: Storskogens, Matrikl. 88, sam de egentlig ligger i øvre Del af Maalselvdalen, gjennem hvis Vandring Mødningen derfor ogsaa sammenhænger, i Maalselven (i forsen Gisund) Malangens, Matrikl. 61, i Bardo (i forsen Altafjord) Talangens, Matrikl. 61, i Altafjorden: Grasfjordens, Matrikl. 144.–

Af disse er de (i alt 5) der findes i Skjervø, Eyrgen og Tromsø gjemte Eiendomme, forøvrigt de øvrige ere Statens.– Almindingen i Eyrgen er paa det nærmeste udsiggende, ligesom Grasfjordens Alminding er af ringe Betydenhed.– Bardo Almindeling saa fremdeles sam en skjønsandig Almindeling eller skjønsandig Ris, men den saadan findes den ikke længere, idet den er udskiftet i Løbet sam saa saadt forskjellige Samfjelde.–

Foruden disse Ræer, der kaldes Almindinger, findes ingen Ord, der betyder Eng-Mark, og forøvrigt den findes ingen Tørv- og Hjørtskjer, saasom andetsteds Gjødningsvandet gaa Tørven.– Engmark er en nordlandsk Benævnelse paa Almindingsjord, naar den er af mindre Betydenhed.– Disse Bønsfjelde er af liden Betydning og den Jord sammen Bonn er næsten er saadt ikke mindre god Bongrund.– Foruden disse Almindinger findes der ogsaa forskjellige Løng, forøvrigt den findes Ræer, nemlig Tørv; det er dersom det i Skjervø i Reisen og Kvanangen, i Maalselven, fremdes

ere Felter for Storskogens og Malangens samt Bardo og Salangens Almindinger. Baadenes med tilhørende Skjærgaarde er ikke ansat af Staten, nemlig i Maalselven, Bardo og Salangen, ikke af Finansministeriet, af hvilken Grund Maaseiendomme ere Storskogens Almindinge og Tilsammen lit Opsætning af Beitelandingsgrunde i Skjærgaarde ere Fleiene og Ramengens Almindinger, afsnyttes samtlige Grunde Almindinger udgjøre Dele af det ene og af Eieres tilsammen skjøtningsgrund.

I Almindingernes og det grønne Bejfelgrunde ere Konfoldene gansk unde, og Bonden er fri for de Lengerettigheder, som hvilen gaa ifra, for Almindingsskoven gaa flere Ulæder i det Omdrøftelse.

Ifølge det Gods, som er opgjødt af Malangens Almindinge og Staten følge i Aaren fra 1832–39 og fra 1845–55 ere Konfoldene meget indviklede. Det ellers og mest unde er det, i følge hvilket Staten har beliget sig Ret til at fugge et visst Antal Eiere Tømmer eller til at fugge til et visst Øiemed, - dette Konfoldet findes Sted i den Gaarden Nordmoen, Matr. 27 tilliggende Ø, der er belagt med Forbud af Ret til at fugge årligen 9 Eigeter Bygningstømmer og 3 Eigeter Bygtømmer samt det Samme til Skjærgaarde Vedligeholdelse. Bavrik under er denne Gaard den anden som er belagt med dette Slags Forbud. Denne Gaard belagt i: 1836. De Gaarde, der blev i Aarene fra 1840–44 belagte med hvad Tømmer enten Bonden og andre Konfoldet af nogen Ret for Staten eller det Offentlige. I 1845 gjørdes en anden Afskrift gjældende, og Lengerettigheder gaa Villaar m. f. d. den Gaarde tilliggende Skjærgaarde, at Tømmeren skulde dem nogen berettiget til at fugge det Samme til Gaardene noget lang efter Udviisning, forinden det Offentlige forbeholdt sig Ret til at udvise i Bonden eller til Andre uden nogen Godtgjørelse til Eieren. Hvorvel Eid indholdet dette Konfoldet ikke blot til Skjærgaarde, men til at Ø, nemlig til Leirgaarden. De Ord, som man betegnede Konfoldet er noget forskjellige i de forskjellige Bøder og Tømmerkontrakter, forskjellige er dog uindholdt; de findes gjengivne ovenfor.

De Gaarde, for hvis Vedkommende Staten indtog Skjærgaarde er

i Maalselven.

Maurkdal,	Mk	25.
Alapmoen,	— —	28.
Fjøldstad,	— —	187
Fjellmoen	— —	36
Todmoen	— —	43.
Rennelmoen	— —	37
Dividal	— —	183.
Rognmoen	— —	179
Oldong	— —	18
Sollid eller Bjørkeld,	Mk	16, 189 og 190
Moen, nedre,	— —	19.
Kjørmoen	— —	174.

i Bardo

Eivelset,	Mk	187
Kirkeeng	— —	54
Brandmoen	— —	23
Finkroken	— —	208 og

Elverveld med Maabergt, Mtk 19.–
Ved Valget af efternævnte Gaarde undtagne ogsaa Hjørdsteder, nemlig:

i Maalselven	i Bardu	i Kvæfjord
Lørberg, Mtk 175	Eggen med Maabergt Mtk 138.	Fagerlund, Mtk 31.
Fagklumlund, – 89.	Aasen, – 83.	
Maaltetad, – 186.		

Da Oplysninger, hvorefter disse Gaarde ere fundne ikke gaaede nøiagtige og fuldstændige, fremfor det kan synes at nogen Gaard fremfor det til en af de ovenfor nævnte Klasser er fastbestemt og at flere end de Gaarde kunne nævnes med et af de fem nævnte Forholdet, saa er nødvendig endelig Fastbestemmelse i nærværende Anmærkning ønskelig.–

Dersom Hallen i Altenfjorden i Finmarkens og Vardehus Amt (i Altenfjordbygden) er ikke meget stor.– Hvor det alene er Stuehuset som er undtaget indtagelsen den ogsaa de endelige andre Huse, som maatte findes paa Stuehusets Grund, til Beboelse Lemmerne for det Øiemed som er det som Stue- eller Kiøkkenhus tjeneende for det Øiemed som er det fremtiende og mest indbydende.– Hvor andre Øiemed, nemligen Leiehus, findes paa store Bredninger i fast Bestand eller ødelagt af Stormen, og skaffer dette Øie som Eksempel Bes og den ikke for nøie indtagelse i Altenfjordens Stuehus.– Det er Tilfældet er det Stuehus og i det andet Kiøkkenhus, naar i Udlandet Bestand, den Ægte med Kiøk og den Anden med Stue; det er fulgte ikke blot Stuehusene, men ogsaa de andre Øiemed Huse som findes i Stuehusene som Øiemed for forfølgelse og Stue, hvorfor Øiemed er Øie.–

Om disse Bemærkninger er begge Sagen, baade Valget og Øiemed Sagt er meget øiemed og uegnet Mening med Indholdet Øiemed, ligesom de i det Fald finde at nøie i Øiemed med Ordr. af 18 Decbr 1764.– De Bestemmelser som de som ledet udgjørende Dømme formentlig henfaldne til efternævnte Forudsætninger.

1. Med Hensyn til Udskiftningsretten angaar Retten til at kræve Udskiftning ikke Boerne og ikke Leilinger.– I Henseende til Boerne maa det antages, at Husbonden eller Gaardsejeren ikke fordre dem eller fordre en bestemt og begrænset Del af Boerne til Udskiftning af den som tilkommende Ejendom, af det Øiemed til Gaarden.– Udskiftningsloven og det hvorfra fundede Lovskab gjøre ikke Øie, og ikke Lejlighedsretten, Ret til at kræve Udskiftning — Udskiftningsl. § 1. 2. 3 og 4.– § 2 2.

omnævnte en Fjerdeparten, der bestaar i at kunne tilegne sig alle Øiemed i Bonden og hvorom det fremgaar at den forbeholder udvælgt af Udskiftningen, men denne Bestemmelse omfatter ikke Udfaldet i Maalselven

1861.

Dette maa saaledes sig til Udtrykkene, naar Gaardbruger nær berettiget til at komme Udskiftning, dersom det er sandt, til fremmede Eiendomme ere i en vis Forstand kun og maa ligne at være overgaaet. – Den som maa derimod saaledes sig til Forholdets Natur og egentlige Grund, maa det vel erkjendes, at det er den, der i Formen fremstillede som betingelsesløshed der er Eier. – Dagen er nemlig den, at Boerne er indtaget for Bolgat og at der i denne Udtrykke er gjort en anden Udtrykke til Fordel for Jordeiere eller Eiere. Det er det Vaskelige som tilsiger Bolgerne, eller Staten, og det, forøvrigt Jordeiere eller Gaardbrugere vender, er det Mindre. Ak Forholdets Natur maa nær forenes end de Ord, som det er indkledt er formentlig klart. Det maa saaledes antages, at den Ret som Staten har betinget sig m. H. til den for omfattede Bos ikke af Gaardbrugere, men ved af Staten, den fordre udfæstet og at i dette Forhold Staten maa betragtes som Eier og Gaardbrugere som Lensbesidder. I Henseende til denne Ret er Dagen klar for Gaardbruger Nordmoen Vedkommende, thi her er hverken efter Forholdets Natur og efter Andre Staten alene berettiget eller fristbarhed. – Bolgerne eller Staten Ret til at komme Afstærkning af den Jordeiere tilkommende Fristed er derimod fremlagt ved Udskiftningsl. § 2. 3 & 4. –

Ogsaa i Henseende til Leiningen eller Fæstningen maa Bolgerne eller Staten anses som Eier af Grunden og følgelig m. H. til Retten til at komme Udskiftning over den, som denne Ret alene tilkommer; Udskiftningsl. § 3 & 4.

2. Angaaende Omfatningen og Arten af frie af de Sterbene tilkommende Rettigheder, maa det antages at Boerne maa kunne forlange den Fjeldbesidder eller Gaardbruger at forlange Oppdrivning i Boen, medens den ikke alene kan tilsiges at benytte Fordriften inden til Fremtrædende af Bos eller Eiere. I Fælleskab maa Boerne inden Erhvervningsaarene kunne med Medfølgning af Boen fornieje dem, som at Fjeldbesidder ikke skulde kunne gjøre gjældende, fordi af 20/4 60. Forinden der gaaes videre, maa det bemærkes at de for omfattede Boer ville blive erkjendte for at være undergivne Glammoskjøb Lensfæstning ifølge Udskiftningsl. §§ 28 og 76 i Udkiningen. –

I Henseende til Fjeldbesidderen siges det, at den skal forøvrige ifølge Udkiningen. – Det er kun undtagelsesvis at den Fjeldbesidder ikke udtrykkelig er undergivet Udkiningen, men det forudsaettes at Udkiningsbestemmelserne maa være forholdet med de Udkiøb, hvorfor man forøvrigt har betjent sig. I § 29 i Lensfæstet er den Fjeldbesidder undergivet Udkiningen, men Boerne behandles glammoskjøb efter § 28, og følgelig har Lensfæstet afsluttet den

Mangel, som forøvrigt muligens i denne Henseende kunde være med
Valgdeltagernes Tilfredshed. — M. F. K. Ansøgeren af Fred der
maa fremgaa indholdet § 31 i Ritskifte ingen Indskrænkning; i fælden
Henseende det dog ses at Ejendommene Medlemmer ikke alle er ensige
Fri maa ikke have andet Valg end ikke tinget under Ørkesfald eller
Antagelse af denne Indskrænkning, maa den ogsaa. — Der ingen
Del er Reglen ojeblikkelig gjældende. — Naar fastsætte at Lering for norsk
Ret er Reglen ojeblikkelig gjældende, at den ny Ejendom ikke er
ikke, for det norske ophævelse fra Regel, at den ny Ejendom ikke er
berettiget til at faa Udvisning til de forsøm forudsætte Fyldt,
og for Fremtiden om F. K. Fyldt, at begge Lering ville blive
betragtede som et enkelt og at begge Ejendomme skulle maatte
om at benytte Udvisningen forbehandt, fremt at ikke ingen af
den ønskede Udvisning forinden begge Del i Retsfredens ver
bestemt. — Om Udvisning til Fyldt og til Leonde til Fri
mand for den ikke norsk nogen Indtrængende. — At Boniemes
maa være berettiget til at nogen Udvisning af Leondefæstning
og Fæstning til Fremmand og andre pligtsvandige Fæstninger for
Sommer mig ubrudt; den lemme Regel maa ogsaa gjælde
om F. K. Stænger og Dæmpning; — til Mellemrum til Gaardene Ødemarke
fed den Udvisning ikke nogleø. — Om fremtiden de Lering,
som for fanø for Ø og som alle er Gæster af Statten maa
det gjælde, at de er nye Lering, fremgaa Alt i Reglen er nyt,
lidt og uforøgtmæssigt og i det fra udmærke om Bestyrgjerne
dathidom og Ødemarkerne. —

En Lagrundning af Retten til Ødemarkerne til Matrikulerne Lejer
ikke fastsatte for flere Gaardes Vedkommende blive det Tamme
som ikke at udøvelse noget Ødemarkerne, hvor ga mange Gaarde findes ikke
Gjende. — Familierne er fuge, Ejendomsretten er lidt og Af
standen mellem Fredemarkerne og Ejerne meget liden; dattete Fri
lidtmuligheder er haarde fast og fuge, fordi er lidt ødemarkerne
og fred der fyldte er fastsatte Lig. Ejø, Ræd og Eede er fa
ledte fuge og ringe Fyldt, der ligesaa gaa mange Ødemarker
maa kunne fjæd at nøre fastsatte for Ødemarkerne, nemlig ham
el Mennesker og Dyrene. — Det gaar derfor altid
ikke an at indskrænke denne Fyldt til fred det normerede
Lejers udkommer, og fremdeles Statten de den fylde, eller Gaard
mænden da fem Gæster, kaldte fy nogen fremdeles Lagrundning
og mindst nogen fra for fem den der er tænkt i Forslag i Retsfredens.
At fremdeles den fyldtberettigede eller Boniemes kan være uen
vandig over fred der er Gaardens Ødemarkerne er ligesaa. — I Eli
fælde af Ensigt mellem den fem mere Fastsatte, til fremme mere den Ej

og i denne Vanskelighed for at finde den rette Lægemidling i Almindelighed, antager det, at det er bedre i de fem Tilfælde, i hvilke det vil komme til alvorlig Trøst, at henvise til Rettens Afgjørelse alligevel efter vil blive forundig, end om man fav den vigtige Ens.— Det maa vel kunne antages, da ikke blot Konnen Ens, men ogsaa det menneskelige Anlæg der det anvendes gjør det saa for sin egen Vedk, at det vil blive overflødige Tilfælde hvori Tilfældene og Klagerne vil kunde gjøre at gjøre sig gjældende.— Af den Omstændighed at de fem Præk sin Tilfredshedsfulde Kvinder og behanger den saa nærk inden Baand kan man ikke slutte at det ogsaa for Fremtiden skulde blive saa fredelig at behandle den, nemlig ved Ægteskabets indgaaen.— Da jeg i Forlendet formod ikke for mig skulde det at træffe det rette Forslag eller finde Udveien for dette i alle Tilfælde, maa jeg foreslaa Ændringen af Udkastets § 31 som altid utilligt og uforsigtigt for de Forholde som jeg har for øje.

3. Forslaget i 3de Udgivelse til Forbyggelse af Barns Bortskaffelse i 4de Udgivelse om Indbetalte Pennemøgjen efterladte Barnes Retsstilling vilde i Virkeligheden maatte blive meget uheldsomme; ifr. § 93, de er dog kedre end ingen.—

Leiningen i Bos er nødvendigen en af de Konstitutioner som er fædrelandet for Gjennemgen og den bør derfor ogsaa indføres og bevares.— Den Leining som dennes er fædrelandet for Ulykkom er billige den som for mindre ødonomisk Vedk for den Sammenlevende, nemlig Leining kiøbig om Vaaren og Høst om Høsten. Det at man ikke vil indføre Leiningen fuldt at nor en Ophævelsesfrist for Ulvidenheden som ikke kunde undgaes.— Udkastets begrænsner Indgivelsen af Ønsker til Præst den kan faa til det nor nærmere Besøg.— I Sig fod fremed fremmes det at Kommunelistiden ogsaa kunde indføres til det Tal og det Øiemed Kreaturer som den for Eiden fremed.— Den Ret som efter § 32 gives den Kvinde som vil ogsaa Bos er fædrelandet meget tidsv; fuld man vil fri medet maa man ogsaa vilde Midlerne, og det er at gaaende den Leiningsberettigede at gjøre, uden at kunne kræve Erstatning om Gjøringen vil medføre hans Udelukkelse end forsøg.— Men gøre ikke den Leiningsberettigede for nor om meen, for dette for Almenfaden nytige Øiemed, anvender den Regel, at ingen maa undtaes fra Ret fordi det at faa ligefrem tilføier en Anden Skade, og at den som tilføier anden Mand Skade Tal efterfølge den, fremf

efter flyder den Regel i dette Tilfælde at han maa gjøde. – Men at
ikke Fritlegningsskjøt skal kunde gaaede Gjøtning, kan dette
efterhånden indrømmes fordi man Ordningsfladen har en vid Udstrækning
og en vid Udgjødning. Den Ret som § 15 ophæver er ringe
liden og Ophævningsretten er saa hyppig oftere i mange Tilfælde
lidet virksom. – Det fremmer, at den der har forpagtet sig
paa den ugunstige Maade kan for Fremtiden ikke gjøde sig
i Udbytte. I § 28 gives Udelukning om saad glem-
mogjøm besandtede Bonde ikke fri. Forøvrigt er at Dritten er
kunden til ikke fuldkommen forfattede Lejemaal for fremtiden
Bortgivende selve Stand til vedkommende at afgive en til den
Fuldkomne saadan Ceremoniel. – De Almindeligt Bonde, der
skal under det Offentlige umiddelbare Domsmyndighed er tilla-
de de fremme Retskjendere som er tillagde de private Bonde, som
de Dritteglem er vedtagt af andre End. Departement. – Imod denne det
tagne for det Offentlige til at udarbeide Dritteglemer kan for
mentlig ikke noget sagt det, men Regelen kan formentlig
gjøde at Bos som umiddelbart staar under det Offentlige kan
ikke. – Jeg i Øjeblikket er den fejl det afdøde Bos som Da-
ten var ikke egentlig Almindeligt Bos, men det er ganske for
modent at den kunne det angaa for glemmogjøm besandtet under
følger Regelen i § 28, eller efter Regelen i § 76, dette sidste hvor
at naar det Rette. – I § 22 nævnes Bos, der skal under
offentlige Dritteglers domsmyndighed, men om dem er det ikke
sagt at de Dritte skal glemmogjøm besandtede Bonde Retsfi-
jender. – Det som for øvrigt er bestemt kan henføres i
følgende Betænkninger:

a. Til de glemmogjøm besandtede Bonde Retskjender skal ogsaa
en F.k Leitning: 1 at ikke nogen Leitningsberettiget maa gjøre
Tang af sin Ret i de 4 sidste Dritter mellem 14de Oktober og
14de April og i Tromsø Dritt i Eiden mellem 1ste Oktober og 15de
Juni, naar Bonden selv afholder sig for Leitning i denne Ed.
2 at den Leitningsberettigede ikke maa gjøre med flere eller
andre Dage Ophold end den, for sin Ret skal for Eiden en
Leitningsberettiget.

b. at Opfatningen efter § 31 for forøvrigt Undtagelser i Anledning
af Opfatning bortfalder naar Ordningsfladen har en Udstræk-
ning af Mæl eller derover, som fremdeles nødvendig er fremmensangende.

c. at Tolgen af ødelæggende Jagt imod § 15 undviges er, at
den Jagtberettigede bliver pligtig at finde sig i Udbytning.

d. at 4de Dagt afholdes det Tilbage, som indeholdes, at Bos som tilhører Staten,

eller offentlige Institutioner, og Almindeligheden, der skal under Ste-
dens umiddelbare Overvågning som fornøden Retsfølge for gjen-
nemgå besandte Børn.-

Dog ikke § 22 som overflødig kan udgaa der Dette Almin-
deliger formentlig gives følgende Betænkninger i som er omsandede i
denne Lov.- Det er nemlig ikke Meningen at Almindeligen af
det Slags, forøvrigt Almindeligenes i dette Øiemed øvrige, ikke fulde
kunne fattes under fortsvarlig Besandning i Tilfælde af Misfanding
I. Forskrifterne om Enkeltgjørende Børns Besandning her, som de ikke
fulde gjøre gjældende med andre end de efter denne Lov Ble-
gnede tiltrædende Lemmer, formentlig ikke gjøre en saa Lov i dem
dieser nødvendig, men indholde Adgangen til at forskrive alt saa-
dant Forskriftsmæssigt til enhver Tid maatte anse for nødvendig og gavnlig,
Tilgjelet der formentlig ogsaa omfatte Tilstillingsgrænde, saasom Ekstraordinærde.
Denne Afdeling af Loven der derfor formentlig udføje, at Ingen
kan indrømmes til at fatte Børn, der tilsiger Enkelt- og Tilstillingsgrænd
under glammagtig Besandning uden at vente. Ingen er berettiget
til Ophavning for den Indskrænkning eller de Udgifter som Ind-
kræftelse maatte medføre.- Lemmen skal be. de vore gjøbig til
at finde sig i, at saa Tilstræk til Levende, Gjendesang og
Opgivningstænder ikke mer indøres uden efter Udrivning, og
at den indskrænkes til den Mangde som Barnet den haar
under Sommigefte, at Leiningen i Barnet indskrænkes til en
nie fastsat Tid af Barnemen og til det Tal og det Slags Tilstræk
som Ingen bestemmes, samt i at ingen Dele af Barnet undtages
fra Leiningen, at Lemmen er gjøbig til at gjøde Tilstræk og forsøm
der den for at beskrive Alderstrin og Ordningsmaade, at saa m.fl.
Fremmede Navnetøjer og Vilkaar skal finde sig i de Steder som enten
Ingen eller den saa dertil bemyndiger fastsatte.- De for Formandskabets
modtagne Erklæringer medfølge, 14 i Tallet.-

25de Oktober

Ernemand Oxaas

20

Efter at tilskille Dem indtagne Resolution paa Peter Nikodemus er
forelagt Ladre, skal jeg herved Dem om at bedøge Overgrendsen for saa vidt
han antroffes, hvilket forøvrigt vil ske gjøre Skibsfoged Nordlien Mandag
d. 28de ind. og i Henhold til Amtets Skrivelse af 18. d. M., skal jeg
paa Dem om at beholde Per N. med gjøbelig Arrest og saa snart
det til Egen, saafremt han ikke strax kunde indtagen Overbevisning og betaalen Tilbud
eller fulde tilkommen betryggende Tilsigelsesdokumentation eller anden Videnskab for
at Ladre og Underh. blive betalte.- Jeg vente ikke indskrænder jeg gen Mandag
paa Dem indvirkning.-

mødte til Afstemning paa Rytterskolen. Rentekontoret er begyndt til Indkøb af Rytterhelt for 1855 med 20 Stk. for 500 Rbd. fra 7 Decbr. 1854 til 11 Decbr. 1855.
og er 4–53 a 200 – a 22 Maj 1855 – 11 Decbr. 1855.

Dannes denne Stilling giver jeg mig den Ære at fremsende i Ærbødighed et Forslag om Ejendommen Nr. 9½ d. Skøde som i Ærbødighed fremsendes tilligemed de i samme gjeldende Beilæg, der i sin Tid bedes tilbageskudt.

Aar 1862.

14de Januar

1.

Amtsk. I Anledning af Revisionens Bemærkninger til Amtets Lærerfortegnelse for 1860, 1te Afdeling Litr. A, finder er mig tilfredsstillende med denne Revision, mandtlig, at den Mulkt, paa Nr. 10 og Nr. 13 er ilagt, ikke antages at være vedtagt. – Om Nr. 13 indeholder Protokollen at han har nogent sig for at betale Mulkten fordi han ikke havde faaet noget Vaagt, af hvilken Grund Mulkten ogsaa er frafaldt.

Den Regel, at vedtagne Lærere ikke kunde afvigne uden gjennem Bekendtgjørelse er faaldet ikke anvendelig i disse Tilfælde.

I Regelen henvendes disse Udbetalingsforslag paa den Maade, at de Udbetalende skrive i Udbetalingsmødet og uden at det forfaldne Beløb nærmere er oplyst, ilægge den Ventefaldne Lærer. Under Forhaabningen om det forfaldne Gjeldsfrie anfilles begaaede, og kortfaldne Lærere, naar Vedkommende vegrer sig for at betale, fremdeles efter en Erklæringsfrist af Lærerforeningen, fremdeles dersom at Amtmanden efter det Oplyste ikke finder Anledning til at anlægge Sag. – At Lærere, som have vorte vedtagne, skulle være frafaldne af Dommere og Repræsentanter, uden ikke at være Tilfaldne –

Flere den Fortegnelse over Lærere, som forsøgte indsendte, er ikke blot vedtagne, men ogsaa forlangte Lærere, over hvis Udstedelse Vedkommende Erklæring ikke findes, naar Fortegnelsen afgives. –

3de Marts.

2

Amtsk. Jeg med for mig den Ære at afgive min Erklæring over de mig i Revisionen af 24de f. Mds. tilfredsstillende Afgjørelser om Landmandsbestillingen i Skjervø. – Af Afgjørelserne antager jeg at der ikke er. f. t. Nr. 2 J. Nilsen, Nr. 7 L. Hansen, Nr. 9 O. Rockelie, Nr. 10 O. G. Ørstad samt Nr. 12 O. A. Rasmussen den, hvilken Tale om nogen Sammenstilling mellem de øvrige Medansøgere. – Forsaavidt er det

tilstrækkelig at forsyne til samtlige Undersøgningers Omkostninger og de dermed
omfattende Forklaringer. Af de øvrige Undersøgninger finder
jeg ikke at jeg kan indstille nogen af de afsluttede, nemlig:
No. 1 Tjømemand Wessel. No. 2 Lemanmand Lund og No. 3 Watsø
No. 5. Kl. Klemes og forsømmelige skal jeg bemærke Følgende:

Jeg ogsaa som Foredragsholder, at juridiske Embedsmænds Embeder
deltagende Skulle gives fortrinlig Adgang til Lemanmandsstillingerne
Dog maa man ikke ogsaa dermed Regel, idet det ikke bliver muligt
at udfylde Skibsfolkene og Skibene Bestande, medmindre at den Løn,
som maa betales for Mandskab, bliver meget høi end ved
Statsmagt forøiet kaldt sig, de ville Embedsmænde ogsaa Løn fast-
sattes. Ingen Stilling i Riget kræver dersom at Embedsgrad
af mere Rigtige, forøvrigt der hør og maa samtlige og høi Ind-
dræbte og Tilegnelse det er bedst at Stat. Jeg tilegnet sig i Norge
vejen, hvis ikke de selv og Andre skulle lide under at dere gjøbe
Seil indtil Stat gjennem Erfaringen har lært hvad der kun
de faa vorat lært i Norge. Ved ingen offentlig Ansæt-
ning er det Hovedsagen, at der sandes under strenge Regler og at
man ikke kan afsjøre Konkurrenterne efter de Gjemme Egenskaber,
men afsjør sin egen Anliggender. Der skal en
Indrømme og Erfaring til for at finde Eiefalde skarpt at opfatte den
ne Ansøgning og dette Arbeide, og det er langsom at Alle, selv gjen-
nem en Mangfoldighed af Eiefalde eller en lang Tid have den
nat opfatte Stillingen riglig. – Jeg er enfor af den Dom
ning at Konkurrenterne kan kjent med de dele, der fore
gjennemgaaet en Sortensdeske eller en Skole, og denne Sortensdeske
eller Skole er for nogen del Sortskind. – Det kan vi finde ogsaa
gaa godt uden denne Sortensdeske, men den er ikke sikker.

Det er mere Betragtninger som Grund af hvilken jeg ikke kan ind-
stille Tjømemand Wessel til at komme i Betragtning. – Hvis dersom
det Offentlige har nogen Forpligtelse til at komme ham til Hjælp, da
vil det til vore Anledning i et andet Sag. – Denne Ansøger har
dersom efter Attestene at dømme og i Forhold til Lemanmandsstillingen
hilderte at Overskud af Uddannelse, men dette Overskud i Stige Kon-
folde og Prøver der ikke have Kræv, giver ikke nogen Haab om at
det bliver tilfredse i denne Stilling eller at denne Forsøgte bliver
tilfredse med den. – Årsagen er at Lystilling og Indsamer ikke gaa
for hinanden antog som Grund af dette Overmaal af Uddannelse.

fug mere oftere lagde Vægt paa at dannede Arbejdere er gjældbundne Mænd og jeg finder det utilladeligt at vælge til Embedsmænd nogen som er økonomisk afhængige. – At man taaler dårlig folk, fordi de er uindskrænkede, naar de blive det i Lægstillingerne er meget forkjælligt for at vælge saadanne folk, uagtet deres Uafhængighed er vitterlig for Embedsmænd. Ejendommelig for jeg ikke selv lænket lade komme i Betragtning med Hensyn til de andre Ansøgeres, som ikke omtales som mandige, og om hvilke jeg formener at de bør indstilles. – Han er, fordi han selv er gift og har ogsaa opnaaet en Ægtefælle med Hensyn til flere familier i Skjerød Fogderi, men jeg er af den Mening at det er uheldigt at Lægstillingsmænd, som Embedsmænd faa i Ægtefælleforhold til den faste Bygd. – Jeg er af det Hele lagde jeg er meget omhyggelig, men at Mangel paa Ægtefælle, naar alle ellers forøvrigt ere lige, er et Fortrin i dette Tilfælde saaledes ogsaa i det mindste af alle Andre end de Ægtefælle. –

Vaglanga J. Valbøe ikke vil gjøre udførligt Afskeed paa, ligesom Overfogden, at tillægge Vinderen i det Hjelpe som Mellemkollør, kan jeg ikke under nogen Omstændighed indlade mig paa at anbefale ham, idet jeg forøvrigt henholder mig til min Forklaring om ham som Ansøger til Embedsmandslægstillingen i Aker.

Cand. jur. Hernes Wahl. er jeg af den Mening, at han i Sammenligning med de, som ville blive indstillede, med Hensyn til det Hjelpe, hvorpaa jeg gjorde opmærksom i min Forklaring om hans Ansøgning om Ægtefælle i Kristiania. –

De andre ikke omtalte Ansøgere er No. 6. F.ll. Hegge, No. 8. Peter Olsen og No. 11 Emanuel D. Brun. –

Af disse er F.ll. Hegge over 30 Aar gl., har i flere Aar været adjunkt Embedsmand i Akershus, i hvilken Embedsmand han ogsaa har været og er stormand og Ordfører og med hvis Kjendskab han har Ægtefælle som Kurator. – Rigtigheden af de Anførsler som han har fremlagt, kan jeg af egen Erfaring bestyrke – han er familieforsørger. – Peter Olsen, over 27 Aar gl., er for tiden i Ejendom paa Nordlands Amtskontor for Amtsmand Smith, der i den fremlagte Forklaring har anbefalet ham uden Forbehold.

Abraham W. A. Brun, hvis Alder ikke er oplyst, er for tiden Embedsmand i Nøtsele, i hvilken Lægstilling han har været i 8 Aar. Han har gode Anbefalinger til den ovenfor Lægstilling fra hin Dørfetter,

nemlig for Sogn Norgren. Han er familie forfarer.

I et Distrikt som Skjerø maa der lægge megen Vægt paa at Lensmanden er uforfærdet og Dygtig til selv at styre Lensdømmet. – Skjøn, der, som omvalt for nord, maa gjøre i Stand liggjer bildes over mange af de mærkværdige Sjøder som farvandet – Alder de øgning Gangskaler, ville Forretningerne komme til at tilbide. – For P. Olsens Vegne er Distrikt ogsaa derom, forordnet det om saa Madarstjøre, Hegge og Skjøn indtægtslagen er beviset og for Hegges Vegne dersom er mig bekjendt –

Ikke denne Egenskab og gode Vedkommende Alder forekommer det mig at Vægten ligger i dette Tilfælde og som følge deraf formener jeg, at Ansøgerne bør komme i Betragtning i følgende Orden: F. M. Hegge, Lensmand A. V. S. Skjøn og P. Olsen. –

Over de Forfalde, der saa gjort Tilslagt kan det vistnok siges at de ikke er afgjørende i og for sig. – Men det maa ogsaa bemærkes, at Eg finden mellem Ansøgerne er saa for, at det i afsnævt Fald vil blive en mindre velfortænt Omstændighed, der tillægges Omsorgen alder gjøre den afgjørende Indflydelse –

I Henhold til Lensmandens Beretning for Formandskabet i dette Tilfælde ytrer, at Rotsund, hvor den Afhandlede har bort, er et ikke bemandt Sted og at det er vanskeligt at finde et bekvemt. – Jeg veed ikke noget imod. – Imidlertid antager jeg dog at noget maa gjøre og dette maa betaa derfor, at det Offentlige sparer sig vinde at et saa dødt ikke bliver valgt. – Forøvrigt maatte vel den Ende, som dannes af Skjerøen, Mankøen og Meilandsgrundene være bekvem som Bestyrd, men det bør synes at det i den Ende ikke vil være muligt at erholde nogen Gaard eller Jord. – Jeg maa vilde bestemme Stedet, maa dette Ende valges, men jeg antager at det kan være tilfredsstillende for Giemadet, at det gjøre den, der anfalte, til pligt ikke at bestemme sig til Bestyrd forinden han har faaet Lensmandens Beifald til Valget. – I henhold hertil er min ærb. Formening

1. at Ansøgerne F. M. Hegge, A. V. S. Skjøn og Peter Olsen bør komme i Betragtning ved tilfældige af Lensmand i Skjerø i den Orden, hvor de her er nævnte, og

2. at den gjøre den, der tilfaldes til Lensmand, til pligt i Valget af Bestyrd at være indrømmet Lensmandens Beifald. –

Amtets Skrivelse af 24 f. M. med Bilag medfølger.

10de April.

Formandskabet i Bergen

Mr. Justitsraad Christensen paa Gjelstad maa jeg formed gjøre dennes ærgrelse over at den nu er blevet altfor lidet og indskrænket for

3.

[illegible] Maalselven [illegible]
[illegible] Landsdommen [illegible]
og Rapporter for det [illegible] Sjøvæsen [illegible]. Det er tvivlsomt under Hensyn til [illegible]

15de April

Idet jeg fremad for den Ære at fremsende Dem Sammenlignings-
udtøg. elveres Regnskabsudtøg for 27 April f. A., modtaget fra Christiania med
Posten af 6te f. M. samt en af Landmanden i Maalselven afgivne
Indberetning af 10de f. M., skal jeg tillade mig at meddele Følgende:
De Gårde ovenfor i Maalselven, som have andragt for at blive
fritte fra Valfjordens Præstegjeld og henlagte til Maalselven ire, med
Undtagelse af Kongsteid, Matr. 87, Dele af Storkogens Almending, Matr.
88. – Lande Kongsteid og Storkogen ere ifølge Matrikulen henhørende
under Tromsø Stift og nu til Valfjordens Præstegjeld og maatte
dette forholde sig saaledes, hvor der ikke, som af mig tidligere skal
være nogen Anmærkning om det Præstegjeld samtil det Jøvær. – Stor-
kogens Grænser med Maalselven kunne paa gaa Alminelig Vandskel gjem
Rostadelven fra Matr. No 289 med til Tamok eller Tamok-elven al-
ter ned den Elv, der ved Gaarden Østgaard paa nordenfor at forene sig
med Rostad-elven. – Ved dette Skjel, som dersom fem forenes gaar
Grænsen til en nordvestlig Retning til den nævnte Tagelven, eller den
Elv, som fra Tagvandet falder i Maalselven, mellem Gaardene Skjeg-
gerås og Svartejr. – De Gårde, der nu ønske at blive henlagte
til Maalselven, ligge alle paa vestre eller østre Side af denne Grænselin-
ie, nemlig Sæterø og Elvevold ved Rostad-elven, foruden den fal-
den i Rostadvandet, Kongsteid paa Nordsiden af Rostadvandet, Sverre-
vold nedenfor Vandet, men foruden Tamokelven og Rostadelven fo-
rene, Nordgaard og Solvold paa østre Side af Tamokelven strax om-
for dens Forening med Rostadelven. – Disse Gårde indbyrde at
henimod sammenhængende Hele, naar undtages at Skjeggerås, som ligger mel-
lem Tamok-elven og Sverrevold, som formedelst Jøvær til Storkogens
Almending. Disse Gårde ønske formedelst at henlægges til Maals-
elven, præster – og de øvrige Forhold er det naturligt – jeg skal tillade
mig at anbefale det. – Kongsteid har Matr. 87 og de øvrige –
saasom de ere Dele af Storkogen – som Matr. 88, skjønt Matr. tidligere
og foruden dette Forhold til Storkogens Almending ordinærdet, saa
meget angaaet underlades. – Naar man siger at henlæggelsen gjælder
Kongsteid, Matr. 87 og følgende Dele af Matr. 88, nemlig Elvevold eller
Rostadvandet, Sæterøen eller Rostadvandet, Sverrevold med det den
tilhørende Eilley Brandmoen eller Nordgaard og Brandmoen eller
Solvold, vil ingen Anmærkninger ostaa. – Jeg maa dog gjøre opmærk-

som er at det Øyslen Jord, som omsider fejder at ligge mellem Sverresvold og Damokslunden og som ikke vil blive taget til Maalselven, naar ikke Storskogen fuldlegges dertil, og at det tillagt Gaarden Sverresvold, og at det, som altsaa er bundet med dette Udtryk en det udviidde Sverresvold, eller Sverresvold med det gaaende Tillæg som det faar ved dette Tillæg.

De øvrige Gaarde gav denne Ønsk indtil de Grænser, der ere omtalte Fjeldsparandet, der ved omtalte Sagparandet. – Ligger en del Dele af Storskogens Udmindighed, fris Gaardene gav denne Ønsk en Middelvei i Sagparandet. – Af den Paaling af Levning en det der, de ligger omtalte Fjeldsparandet, eller Østerlid maatte de tilsigere saa bundet at blive fuldlegte til Maalselven.

Disse Gaarde Beboere ønsker ikke at blive fuldlegte til Maalselven, og jeg er af den Mening for deres Skyld at deres Ønsker bør naar afgjørende indtil videre.

Om Storskogens Skyld er jeg forøvrigt deres fuldlegelse til M. Følgen af deres fuldlegelse, og naar ikke de forannævnte Grænser af Gaarde omtalte Sagparandet og Fjeldsparandet fuldlegges til M., vil det ikke at der indenfor Storskogens og altsaa indenfor Maalselvens Gaardene ikke findes Øyslen eller Gaarde, som, uden at ville sammenhænge de, ville søge til et andet, eller Balsfjordens Herredsgrænse. –

Sørlenmoen, Mk 31, Ulvdsfjordsten, Mk 32 i Tromsø Amt – forenes dermed at blive fuldlegte til Maalselven, forøvrigt ogsaa disse Gaardes Beboere saa ønsket det. – Disse Gaarde ligge i Ulvdsfjorden, paa Maalselven – de danner et Dalføre fra Storfjorden – udmunder. – De have tvetalig god Landevei (Ridevei) til Maalselvens Ende, til Malangens Ende som de Præsi. Af Gaarde; som henhøre til Gjøvdnes Skyld. eller til Lenvikt Skyld er det følgende Gaarde, som ønsker at blive fuldlegte til M. skyld mulig:

Kjerreno øvre og nedre, Mk 59 og 60 gaa ud til Ende og Gjøvdnes med Fladnes, Mk 5 ferdt Hollendernes, Mk 4 gaa ud til Ende af M. med deres Udtøt, tilhørende Maalaas Gaardene, Mk 3 og Naverno Gaarden Mk 1 og 2 gaa den Falang, den danner af Maalselven og Ulvdsfjorden.

Om disse Gaarde formener jeg, at de uden Hensyn til deres Skyld bør fuldlegte til M. – Dette kommer fremtidig til Udtrykket i M. hensyn de fem i Vestdalsfjorden naar fremtidige Veien i Maalselven ud Veien i Lenvik. Til den første saa de 1 til 1½ Mil indenfor Landevei og til den Sidste saa de 2 Mile paa Præsi.

Jeg maa forøvrigt tilføie, at der er nogle flere Ønsker gjorde disse Gaarde

under den, der findes paa den Forklaring som Lensmanden har foregivet. – Men dette kan ikke forstaaes saa, at de, som ikke have afgivet skriftlige Paamindelse have meddeelt sig Erklæringen til Mig. Derfor kun de nævnte af hvem man har taget Hensyn. – Gaarden Sætnes ved Aursvandet, Matr. 103 i Lyngen Sogn har været henført til Lyngen Sogn, men Skyldeyeren har, saa vidt jeg ved først siden og kort i Mig. – Denne Gaard, som nylig er ryddet og skatlagt, ligger meget afsides og paa de ubestemte Grændser mellem Maalselven og Tromsø, og derfor kommer denne Ubestemthed i Gaardens Jurisdictionsforholde. – Jeg antager at Gaarden efter i Henseende til Sognegrændserne bør henlægges til Maalselven.

I disse Dage er der indtruffet et Tilfælde, der formentlig vil kunne henføres med Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af at skille disse Gaarde i almindelighed fra Tromsø Sogn og Præstegjeld og dette Tilfælde er foranlediget af at Brudgommen har været henvendt paa Sognets sedvanlige Retssted, nemlig Tromsø Raadstue. – Dette har ført til at Underretning, som for endel er fra de her nævnte Gaarde have maattet gjøre en Reise først 1–2 Mile tillands og dernæst 6 Mile tilsøes.

[illegible]

[illegible]

Lenvik, [illegible]

[illegible]

Ved at undersøge denne Sag befandtes det at Veien kan anlægges paa tvende Steder, nemlig enten ved den nordre eller østre Bugt eller Sjø, eller ved den sydlige eller vestre. – Naar man tager op fra Skibsbaaden kommer man til den østre Sjø, men da denne er myrlændt eller finlandsk Grund, har jeg troet ikke at burde lande paa der at føre Veien i Vandstand. – Hvis man derimod vælger den vestre Sjø og fraviger haardt Grund, vil man finde det lettere at

til Efterårene og til den Omstændighed at Folk i disse ogsaa Aarstiderne ikke fordres meget gaa den Aarstid, hvorpaa følger at Befordring af Post eller af Efterretninger ikke indholder saa pludselig eller oftere med Dilisjence eller med Landefolk som om Sommeren. – Dog maa man dog for nogenlunde Huldes lade sig nøie med 3 Ugers Post, naar det var om Sommeren, men ikke om Vinteren. – Mod denne Forandring kan der saaledes ikke være noget at indvende for det Offentlige Bedste. – I. S. M. Villes Forslaget er Indtil nærmt om Postbefordringen Storøen, men det er afhalt, at den Bel var 2, 10, Mand med tilhørende Kaad. – Af Vinter i Kommangen er det antaget at Posten bør indgaa fra Skorpen for at fortsat gaa Skjerø. – I. M. Ville bør gaa Skorpen, fulbat en Amtmanden bejendt. –

4de Juli

Amtmd. Da den Eid nærmer sig, hvorpaa Dampskibsfarten for Vinteren 13.
eller for Tiden af Bel fastsatte, skal jeg tillade mig at følgende Bemærkninger maa blive indsendte til vedk. Eds Departement med Allerh. Anbefaling. – M. f. t. Dampskibsfarten Tiggjeste, antager jeg at den i den gode Tid og Vinteren vil blive M^dagelig saa at den ikke drøm behøver nogen Indskrænkning. – Denne Udvidelse maa ansees for en Følge af at den allerede har fundet Sted fra d. 1. December. – Vistnok er det saa, at det er alene den sidste Halvdel af Vinteren, nemlig fra Februar af at Dagen den Tiger at være blevne M^dagelig, men end der gjælder for den sidste Halvdel, gjælder i anden Grad om den første Halvdel. – Bel sidste 3 Uger af Januar er det at Postskibets Forsinkelser, men dette har næsten Skjelt for Mange, hvorfor det ogsaa har fremkaldt en gen Eid for en fast Bel, nemlig af Almuen, fordi man ikke har fuld Dampskibsfart. – Det maa nemlig erindres, at der næsten er Damp- fart og Skjøring underkastede Indretninger. – Intet maa man saa M^dagelig Dampskibsfart alene ogsaa mindst om Vinteren. Det gaar nemlig aldeles ikke an at Forsøldet vedkommende gaa den gamle Maade. – Skibene skal saa man, som det sidder, Øyer for Øyen eller for Bedriftsfolk. – Folk maatte gaa det Ulmige rejse fra deres Hjem og da de forsømme lange Tider naar fraværende fra deres Hjem forviden Bilden som maatte de tillægge. – Men efterat de have mendte Hjem kraftige Skjøren Efterretning om Bildens Ankomst. – Hvor der fandes naar Skjøring, maatte de dumme Hjem indrettet sig anderledes og navnlig forklaarne i deres Hjem indtil de fik Eidende med Skjøren om at nogen Postskibe var begjendt. – Men den dreg ikke Almuen til de Efterretninger som kringe med Dilisjence og Landefolk. – Hvad er det

Lensforvaltningsmidlet meget ifikkerk og derfor aldeles ikke anseelig for Fiskeriet; thi de fordre dette ikke, men holde sig hjemme.—

Dette var om Fiskeriet om Foraaret. Nu om det Fiskeriindskrænkninger for Eller og Ellerts Rede Lappernes, eller i den Tid fra Whitesuntide i Finmarken forgaar, man jo lovligt i Norge, at Tromsø gjøres til Udgangspunkt for Finmarkeskøbet og Bydelsen fremfor for, altsaa at Fiskerne ikke gaar langsøe ud til Tromsø og at Fiskeren derfor besøges med at forfølge ny Tørrfisk.— Det er to forandringer af de Norrigsdrivende, som Lappen ikke gaarde fælde sammen, nemlig Gjelmandsmen og Skjærmen, eller de som kjøbe Fiskeren og de, som klejgjæfrinje det er at fiske den op af Fanet.—

Gjelmandsmen i Tromsø og Hammerfest kunne dersom ikke ved at blive enige om at Tromsø bliver Stoppestad for de hjemfarende kommende og Udgangspunkt for de til Vardø nidgaaende Fiske-Skibe.— Det er ikke mit Øiemed at blande mig i Striden mellem Hammerfest og Tromsø Handlemænd om denne Pag, jeg jøjnt jø finder, at den Fordring, som gjøres for Hammerfest gaa at naar Forudsætningen i Fl. Klerk ikke den gjøre Mulighed.— Jeg tvivler den fejge, at Hammerfest ligger op i Fiskeriet, la mea det om Befolkningen omkring Tromsø kunne sige, at det er den og ingen anden, der trækker Fiskeren op af Fanet. Min Øiemed er at bede Fiskerne Pag og gaa den Mænd mindst hart Handlemændenes Cans.— Forhøjelsen i Finmarken er ikke saa Gjeldende som Forhøjelsen, Whitsuntide er efter Jaarets. F. end i Forhøjelsen. Reisen til F. er efter gen Grund af de mod Fanet aabne og hvide Fjorde, forøvrigt dette Skulle fordre i Korte Dage, farligere for Ende. Af Fiskere dette er Fiskerne ikke meget tilbøielige til at fiske Finmarken. Imidlertid er det dog dette for Studier udenfor Finmarken, som udgjør den største Mangde af Fiskere og Fanefolket kaldes ikke mange Dette af Fanet.— Forudsætningen er altsaa at lovligt dette Finmarken til Fanet.— Dette kan ikke for fuldstændighed gaa den Mænd, jeg gaa Dannelsesfaktorer nu er ordnet, men Giemandet nit hvor maaske gaa den Mænd at Tromsø er Mødegjelde hvor for de fjernende og de nordfra kommende Skibe.— Ordning Tromsø har navnlig, som hovedet, den største Del af den Befolkning, som driver Finmarksfiskeri.— Det er efter en Mangel at Hammerfest ikke anlægges for den Ind Whitesuntide i Vardø begynder.

At det Dannelse fri Lejemænd- det er i Lodtiden at lovligt Fiskeriet om Finmarksfiskeri, gaar gjennem det store Skjærgaard, uden at anlægge det fedrenelige Anledstand, fordi fri Dør det nesten i begrænset Omfang den fiske at gaa er at i Dannelse Mænd forøvrigt og fornøielig Lemmid gaa det ringe Fiskeri som man ved dette Gang har lagt til Fiskerne og den fiskende Almenid.— Det er ud som en Vold

for trock at de ikke saaledes dokk gaa andre Steder end i Namsfjord og Tromsø. – Det Handlende var Skuffede over at dette skjøt dit hindrede Gang, naar ikke Skibene kunne komme tilrette. Jeg tilforsøm af dette Forslag modtog Vanskeligheder fordi det fik andre Havne Allen og Vardø, antager jeg at man vaar opgive disse Anlægsteder i Efterretningen. – Men man maa nemlig se at fremme Handelen, og maa dette det lide under at alle de Steder, der anbefales om Sommeren og ikke i Efterretningen Kaldes anbefalet, Gjøres det ikke rettere end at det mindre Skibe kan tilbede for det mere Skibe.

I Efterretningen stod fremme det som om det maatte komme vore anlagt til Dette Øjemed at bestemme om Storbritt skulde gaa lige til Vardø naar intet Skib der forsøgaer. – Naar et Skib forsøgaer gaa Skibene, som maatte forinden min ogsaa Sommer til Vardø, som er det fiskes er der ingen fremmed Skibe, som søger dersom. –

Det er sagt, at det en Skibsrum, fuld Bag for en tolk. – Men dette tilbøjt er kun en anden Betegnelse af at det er den billigste mulige Produktion og de billigste Arbeidsgivere, der søger fremtilt. – Naar man det saaledes Udfaldet af Vardø at en Mands Dagsløn for forfaldne Arbeider var 5 Sp. – Denne Betaling er usikkert for den, som maatte gaa den, men ikke for alle dem, der fik den. – Dette, som vistnok der fem for fra Lofoten kunde faaledes i 6 Dage 25 – 30 Sp, men de Rigtige fram og tilbage maatte i det Fald 19 Dage, hvorimod Dagslønnen ikke var gal for, naar man, fuldkort man man, tager Hensyn til at det ikke kunde vare vist at man vilde faa Arbeide og mindst fandem Betaling at det kommende fik at vente. – Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at gjentage at deres Forslag gaar ud paa at henvinde:

1. at Dampskibsfarten til mindre End af Aarets tilbage mindst 14 Dage og
2. at Tromsø Bay gjøres til Midtfjord for Dampskibe mellem Tromsø og Hammerfest og Vardø og Tromsø, udbetalinsfor i Efterretningen for 1 Gile til 1ste Juni. –

10de Juli

14.

Dampskibsforbindelse for Lorentzine Skancke for Nordmoen.

(30)

Nr. J. C. R. 24/7. 1862.

Regjeringen i Sv. T. Departement gjør indstillingen at de Hr. Lorentzine Skancke fra ansøgt om i Henhold til Lov 28/9 57 at tilsige mundtlig Fandelsbevis med Ret til at drive Handel paa Hjemstedet Nordmoen i Alaaens Elv. Fra er det jo fremd i Mangel af andre fundne dette Handelsbevis, ifølge hvilket den det var tilladt det for hende. Fjd. Nordmoen at drive Handel med de i omrammende Lov 81 omfattede Varer gjøriøs foldes fra de om Handelen i Alaaens gjeldende Lov afvarstelse. – Dandy Afgift til Alt. Sommerindtægt beløber sig 2 – 10 – Sp. – Der dette Handelsbevis er betalt 1 – 0 Sp Dette til Vedkjøbende osv.

1862

Ørnbak.

25 Januar.

Efter ved ovenstående indkaldte Skriftes for Ørnemænd i Kristjord og Kommunefogedens Begæring, skal jeg forestille det, at Ørnen at indrette ørnen at den offentlige Gade mellem Kristjord og Kronborg indvides forlades, at den i den Eid, som den forelagte Gade og Skiftemulter gjaldes, besørges for ofte Gaden kommer mere end en Tromlø, eller gav Bydgrænder, eller at den billadne Kristjord ønsker at indrette Gade gav de nævnte Eidre.

Naar Gade ikke er at vore af den Vigtighed at Ørnemænd for sig nødsagte det at falde sig i Gjelden for at den Gade skand, men det Offentlige ønsker ikke overtage Gadeforbindingen eller gjøre billadne, at den besørges under det Offentliges Medlemdrift det den nemlig ikke i sige Landsfolde vil gøre ønsk, at Staten ikke blot ikke ikke vil gjøre noget, men endogsaa forlange Andre at gjøre noget. Jeg henstiller nemlig at Ørnen af 19 Januar 1861 er det Gjøre for Udskriften af den Eide at Gadeforbindingen den overtager af Ørnemænd eller noget Andet og at der ikke fulder en Adgang til at gjøre noget Udtrykkelig for Ørnen.

26 Decbr.

Ørnbak.

Med Henskyn til Ørnbak Handelsstand, skal jeg gjøre nogle Ørnen skriftlig udbrøst at fremkomme med følgende Udtalelse.

Ørnbaden i Ørnbak Byen besøger det Nordlandske Eide- og Bolsford, den Gjøtti den af Skrøgnitzer Ørnen til Skrøgnæs for Ørnbak Bygnæst. – Ved den Eid, forøgen ikke Pålg for gjøt nu At Ørnbak Handelsmand gav Ørnbak, men for overdrag fra Ret til J. Brick, og i Anledning af. blev det ved Skiftes af 8: Juli 1826, mindelig ved Ørnbak Skrivelse af 20/9 34, bestemt at den Ørnbak, forøgen Handelsmandens Gade skade, Gjøt overlades til J. Brick med en årlig Afgift af 9 Ørt 72 til Eidesfondet. Den Ret, som J. Brick afsvarede ved denne Gade var blot Ørnbaden Landsmand for en Handelsmand gav Ørnbak i Ørnbaden af ubestemt Gjøt Lønning. – J. Brick blev efterfulgt af Mathias Dreyer som Handelsmand, men det blev ikke af nogen skriftlig Dokument fra ny den ny afgjort Ret m. h. Handelsbedriftens Fortsættelse. – Det vidres alene, at M. Dreyer fortsatte med at betale årligen de forøgen bestemte 9 Ørt 72.

Forøvrigt Bygnæstens Ret til denne del af Skrøgnæsen fraadder jeg, vidre ikke.

den Tonk, der almindeligen er tillagt Handelsstedet er ikke mere end
fast forudsat stedet til de forudsatte Fiske. – Den er fra indstrømmende,
at alle Bygger finder sig at tilleg af Bygningsstoffet med en anden
Godtgjørelse af 1 Rbd til Skoven. – Dette Tilleg udfordrer Bygger for
dagen at opføre Ekspedition.

Karlsøen ligger i Midten af Karlsø Skærgård, forøvrigt
meget Sørfinden blottet. – Den er dårlig, og da den
tillige er Ødelagt og skærgaard, blemme det Sted, hvor de almindelige
Øgs- og Skattefiske foldes og hvor Embedsmænd og Embedsmænd
foldes sin Vaarmandsøster. – Der er Anledning for Dampskibe
og Skibsfarende. Dette den fiske Eid med Skibsfiske efter
Sundriden for Almuen megen Udbytte gav Stedet.

Det er agtet for at være fuld bekendt betydende, at den
nærværende Embedsmand med Apotheker tilbyder at tage Ledsgel
enten gen Island eller i Nordsøen.

Det er fornøjelig, at den fraat blevne Øgjomsel om Handelsstedets Overgang til en ny Handelsmand, og det er i den Anledning at jeg giver mig den Frihed at henstille til Ham
at undersøge, at den blevne begyndte Kjøbmandshandel om at den tilbejer til Handelsstedet udenfor Del af Karlsø forundes mere
Embedsmænd til dette Øiemed. – Og med Viden forøvrigt
maatte den formentlig drager Omsorg for at det ikke blev
umuligt for Øgen, med at fra afstaaet Tonk gen mere
andet Sted gen Skærgaarden, at egentlig Handel i Medfold Ens
af 28/9 57, jfr. Ch. Rescr. 21/6 62. – Jeg skulde Øg fuld
indstille og afgjøre i Overensstemmelse med en Afgjørelse om fuldt
Handelsretten, forøvrigt jeg for at en allerede lang Eid vil medgaa til Skade baade for Handelsmand og for Almuen.

16 Decbr.

Amtsbr. Ved at fremsende forlagte de undertegnedes Afgjørelser for
H. ill. Øgs om Tilladelse til at drive Landhandel gen Karlsøen
i Karlsø Skærgård og til at være fuldmægtig, skal jeg tilføje Følgende. 24.

Det er mig ikke bekjendt at det forholder sig saa, at den den
forhenværende Handelsbestyrer gen Karlsø, nemlig Handelsmand
Øegers Enke, har forlangt sig sin Ret. – Imod hvis Dersom er
mig bekjendt er at sige i at gjøre Skaar til Øgen. Schanche
har sagt at sin vilde gjøre det; men at sin ikke gjorde det. –
Jeg kan den dog ikke lægge megen Vægt i betragtning sin da mere

gjort ringendrig eller i ethvert Stykke behandlet sig under fredsmæssige Omstændigheder, at det Offentlige aldrig sig forpligtet til at gjøre det – Bjørnø Degnens Enke ikke for forøvrigt sig Rettens, antager sig dog for ikke at det skulde ville ske – Forinden skulde Degnens Enke udtrykkeligt forpligtiner sig til ikke at udøve eller gjøre den til Handel for Øjeblikket, kan jeg ikke se andet end at det Offentlige bør afsøge sig fra at modtage nogen Lønning.

Det er meningen Tilfældet, at Degnens Enke gøi Kastrup Handelsstand for mange År og Handler, som den nye Handlemand klikkai gjøre – Gjøi nogen, forinden han er blevet ung med Enken om disse Handler Gjøi, fann Lønning til at sende, fann sin Mand til at besemme Skiften, og denne Mand antager jeg ikke at det Offentlige bør gjøre – Paalanga Degnens Enke ikke for ikke andet end at sin for valgt en Mand, til hvem det Offentlige ikke vil gjøre Lønning eller ogsaa ikke tilbiige Lønningsfor til en ny Handelsmand, foldes jeg for, at det Offentlige bør holde sig udenfor Pagen – Det Offentlige bør alene have Ret i mod den, der gjør overdrevne Fordringer –

Jeg med Grunden angaaende fra gen den nærværende Enkes Gjøi fraa, bemærker, at denne tilfører, eller er en del af Kastrup Skjøtgrund – Den er ikke mere end en Fæste forøvrigt Jordstykke – Over denne Ejendom har Handelsm. betalt til det St. Eiler og Roskilde, der er fiir af Kastrup Skjøtgrund, i aarlig Afgift 9–72 Rbd. Degnens Enke fremsatte et Tilbud til Grunden for dagen at afsøge at Skjøtte, og for dette Skjøtte for sin betalt Afg. i aarlig Leie til Afgiften.

Dette er grund jeg har imod for Eiden at anbefale denne Afstøning gjøi ikke grund for er anført, kan tillægges nogen Vægt, vil jeg som Afstøjerne anbefaleb gør det Ønske – Den Kastrup bemærker forøvrigt at det ligger midt i Byen og Skjøtgrund og at det nu i mange Aar har været Handlested. – Det er for at den foldre Gjøi og at Kastrup anlægges af Omgjøiene – Naar det tilmer bestemt, at Lønning skal tilstaaes, er det ønskeligt at Ville ikke mere tilmer gentinder: 1. ikke at falge Lønningen eller channed tilkendelse Dele, 2. at ikke Ryddefrøffer, 3. at ikke Afstraalner og Forøvrigt af Ordens Ophæ, 4. at folde Gjøi og at afgjøre Ratelokale til fremtidige Brug for dette Øjemed at afsøre og endiggjøldes fra af den Kjøbstæd og i den Stand, som af Øjemøjdene bestemmes.

Endelig skal jeg tilføie, at jeg ikke besinder mig i Stand til at give de Degnens Enke, fuldtlig Mennesk ønsker kan forøvrigt

1863. Dannefjelerne antoder fuld Regel. – I afspent Tid er det dem ikke
fremmed Emanuel Hoel betegner som Reisevaningens Fond.–
Jeg maa saaledes gjøre det Bedste ud af de Stjerninger, jeg har om den
for Øjeblikkets Skyld nødvendige med en mere forøget Allaadighed.

5½ Juni

Amtsbet. Ved fremed at tilbageholde den med Ds Amtsmandens Skrivelse af 8.
27de Januar d.A. medfølgende Anbøjning om Handelstilladelse i Hardeb
heer Jens Jørgensen for Trondenes Kommunebestyrelse, skal jeg tilføje
for mit Vedkommende, at jeg dikterer for at anføre imod at
Anbøjningen imødekoes.– Jeg kan dog ikke undlade at bemærke
at efølge Ds Amtsmandens Mindeskrivelse af 5½ Januar d.A. Johan
Kildal blev nægtet Handelstilladelse i Vredrik i Trondenes, og at
det fremgik af de fremmede Grunde, hvorfor dette medfølge Afslag er
blevet, ikke tilladte at denne Person Anbøjning indrømmes.
Forøvrigt er det en Vredrike Nødvendighed til Handelsledet Fiskeriet,
som er kommen i Betragtning, antager jeg at dette Nødvendighed
ogsaa i dette Tilfælde maa gjøre gjældende, da Dørskjellen i Afstand
i dette Tilfælde ikke betyder meget.–

24 Juni

Amtsbet. Fremed har jeg den Ære at afgive min Tilslutning om Anbøjning 9.
til Kommandørskjellingen i Trondenes i Henhold til Ds Amtsmandens
fremmedtilbageholdende Skrivelse af 2e d. Md.–
Det bemærkes for øvrigt vedkommende at de Personer navnlig som de
der kunde komme i Betragtning det er, nemlig Trondenes:
1. Emanuel Hoel. 2. Lars M Hansen. 3. Enkelskjel. 4. Eskimann
og det andet, Sande, 1. E Eskimann. 2. C Bentzen. 3. Emanuel Dahl.
I Henseende til de Regler, som bør følges ved Ansættelsen af Emanuel
antager det, at de bør være de samme som ved Ansættelsen af Funkel-
herre i Øksnes, henseende der er Anmerkede for dem.– Med
Hensyn til yngre Anbøjere, maa det gjøre gjældende, at de, der have
uddannet sig for dette Øiemøjs Bestillinger, bør have Fortrinsret frem
for dem, med hvem dette ikke er Tilfældet.– Idet jeg i denne
Henseende henholder mig til hvad jeg har yttret i min Tilslutning ved
Ansættelsen af Kommandørskjellingen i Skjervø, antager jeg for øvrigt
Elogie af Anbøjere, at Kontrolbøgerne for juridiske Fundamenter bør
have et Fortrin.– Om Anbøjere, som uddannelse er
gaaet i en anden Retning ogsaa ikke længere er unge, bør der
haabes ikke blive Tale.– Af disse Hensyn finder jeg at føl-
gende Anbøjere ikke kunne undlade at komme i Betragtning:
Fuldmægtig Hansen. Gjestgiver Mons Jakobsen. Gjestgiver Ole Eriksen.

det er ligefrem at den Aldre under forøvrigt lige Forhold gaar foran den yngre, og at fraadømte aldre ansatte Embedsmænd gaa foran Embedsmænd som ogsaa dømte Ungdomsmænd maatte naar godtgjort at naar overvejende Hensyn denne Aldersrækkefølge og den ansatte Embedsmands Adgang til Forflyttelse til de høiere Lønstillinger af samme Slags, maa der lægges ensartede Vægt, fornemlig i dette Øiemed. – Jo er ovenfor flere Embedsmandsstillinger meget fremt. – Dersom det skal være Regel at en Embedsmand skal forblive i den Lønstilling, hvori han engang er ansat, vil det ikke blive muligt at faa dygtige Mænd i de mindre Lønstillinger. – Det er Dem Faktum og Uretfærdighed til dem fremmede, der vil benytte Ungdommen til at overtage Ansættelse i en Lønstilling, som giver saa Rigdomme, men forskjellige og lysten Vejer. – Ogsaa ved Embedsskifte er det kun ensartede Hensyn og gaa Grund af foregaaende Forhold, at den Yngre gaar Grund af sin høiere Dygtighed enten i Almindelighed eller for den pågjældende Lønstilling gaar foran den Aldre.

Ikke Grund herfra, og da det blandt Ansøgerne findes ældre Embedsmænd, antager jeg at den ikke fuldt kan blive Tale om nogen af Ansøgerne af efternævnte Embedsstillinger 2 Tolkemænd. 2. de Handelsmænd. C F. Hjelberg og C de Hentzen.

Af ældre Embedsmænd der findes blandt Ansøgerne maa efternævnte hæn tillægges for de øvrige, dels gaa Grund af deres bedre Egenskaber og dels gaa Grund af deres mere fremskredne Alder i forbindelse det befindes utilraadeligt at ansætte Yngre, da Aldersen er til Hinder for at Virk. med Iøjnefald og Ærefrygt fælder sig ind i nye Forhold. Til de Ansøgere der af denne Grund formenes ikke at kunne komme i Betragtning er Embedsmænd

Andreas Hindberg. N Kluge og Benjamin D. Opsjøn.

Blandt de øvrige og ikke ovenfor nævnte Ansøgere er 4 Embedsmænd og Præstens Møller. – M. H. I den Rifter er jeg af den Formening at jeg, fulde naar der lægges Vægt paa Aldersmæssige for det jordiske Samfundslivs, ikke bør komme i Betragtning med Hensyn af ældre Ansøgere og ældre Embedsmænd. Denne Ansøgere kan nemlig ikke udjende for at jeg nogen form trinlig Ret til som Embedsmand at hjælpe det Offentlige og det Offentliges Evne tilsigter at Udfordringen som Regel bliver indenfor Ungdom fraadømte som allerede ovenfor bemærket. – Som Præstens Møllers Virk. kunde der maaske være Anledning til at antage at jeg mere end nogen Mænd ogsaa udenfor min egentlige Embedsvirksomhed

kunde tage sig af Kommunens Anliggender, og gjøre det ønskelig en paa den Kommunemand for Sandø Kommune i dette Øjeblik tagne Vagt – og forenes i denne Henseende, om der ogsaa for Øeste Møllens Vedkommende nødvendig maatte være noget fradømt Land, at det ikke under nogen Omstændighed bør gjøre nogen Afslag til fand Lovsen. Om jeg ogsaa for korte Tid at Regjeringen maatte se sig Kommunen for foranlediget denne Indblanding og Indflydelse paa Kommunens Anliggender derved, at den for ofstillet at overlade mod dens Valg til Kommune, ansee jeg det ikke ønskeligt at Regjerings Politik er en Gjenstand for Kommunens fortrinlige Omsorg. – Det er, naar jeg tænker mig gjøre gjeldende, at betænke, at Kommunefortrinnene ville blive slet ivaretagne og at Politiken vil blive øjendet for Kommunebestillingernes Bekostning, men det ikke kommer til at gaae for at begge Dele blive slet ladede. – Men fundren ønsker at Kommunens Beslutninger indrettes sig, naar man vil begge Fordele. – Dog ogsaa tænker jeg ikke anderledes at Kommunens og Sandø Kommune er i den Stilling at de have nødig at tænke efter en Kommune, der kan drive Regjeringspolitiken, om ogsaa blot som Undervisning. – Jeg Kommunen med Viden af sine Fortrinninger for fremden kan være Kommunen og Regjeringen til Vanskelighed ogsaa udenfor sin Bestilling da er det at Gode, forøvrigt der bør sætte Pris, men dette er meget forskjellige for at gjøre uvedkommende Ting eller i dette Øjeblik Kommuneanliggenderne Behandling til at afgjøre Ed med Bestikkelse af en Kommune. – Naar Kommune Valg udlyses, er det kun efterværende Spørgsmaal, om fremt det omfattes ikke er gjort Noget, mens Kommunemand Niels Dahl. Abraham Brun. og Karl Ström.

og om disse formener jeg at de bør komme i Betragtning til at bestikke i den Anden, prøve de ere nævnte. – Deres

		Alder.	Egnetid.	Anseelsesstand
er fødte:	Dahl	41 Aar	16 Aar	Kjøbm. Aand
	Brun	– –	10 –	– do
	Ström	40 –	15 –	Handlende do

De ere dersom alle underfødte af deres Forfædre. – Om Kommune Dahl Vedkommende, at han af Sandø Kommune er indstillet som den Eneste. Naar Kommune Brun er indstillet foran Ström, da er det ufornødent fordi han fører til Ærlige Kommune. – Det kunde maaskje være fra, at dette Forhold ikke gjordes gjeldende, men henseende dere ikke som nogen fælledes eller en ingen Ansøgningsdiskussion for Kommunerne og for det hele Sandø Vedk. er meen ingenlunde nødvendigt til at lægge nogen Vægt

gaa denne Omstændighed. – Den Skade som jeg for lagde paa den 8de Elfaldte formente ikke at være utilbørlig, naar man sammenholder de øvrige Oplysninger ovenfor dersom.

Lensmand Hoel i Gjerø er fraadømt af min forleiemaal og fat ud af Lensregning. – Men naar han saa forhøit sig groft, naar en Mand med Ed Hoels Dygtighed og øvrige gode Egenskaber skal saa forsømte sin Ret til Lønforhøiing, naar efter min Skjøn er Ed Hoel i sidste Elfaldte. Jeg vil forøvrigt slet ikke benægte, men ikke lægge tilbørlig Skade paa, at han, naar enhvertes Øiemed fordelaa med vinkommen saa fuldt ikke har afslaaet, der er saa betydelige, er stærk tilbøielig til Klagemaader, som i forhold til saa overflødige saa meget utilbørlige i den Grad at de saa gaadvegt saa Trætheddelse. – Men denne Uforfaldkommenhed kan man nok tilgive, da den indskrænker sig til Øiemaal Skjøtlige Lønsenkning og kommer ikke til Anvendelse i umiddelbare Embedsforretninger. Jeg benægter ikke forøvrigt som Lensmand Hoel har gaadvegt sig er saa gjort ifølge Skatteloven af mere End. Begaitement. – Imod ham skriver man lægge Skade paa er at saa Utilfredshed; naar han saa er Mordgang, dræber saa til en Vanskelighed, som er aldeles uforskyldt, i fuldkom Jusfærdige jeg skal anføre en Ting, der nylig er forekommet Lensmand Hoel sendte som Delegater ved en Tvangsauktion for Skatteindtægtsmyndigheder beregnet sig 6 Rd, men udsolt af Amtmanden ansat 4 Rd, som er den Godtgjørelse, der kan beregnes Delegater. Samtidig fremsendt udsolt Ed Hoel Anmodning om at overtage Delegationen ved en anden Tvangsauktion af samme Slags, men saa vegrede jeg af Frygt til Godtgjørelsen for at overtage Forretningen, idet saa tilbød jeg at formaa nogen Anden til at udføre den for 4 Rd, skjønt saa, efter saa egne Elfaldende ikke fandt nogen Lust om at finde nogen, som vilde være villig til at paatage sig den for 4 Rd. – Ved at tillægge saa Begaa med Løsen om 6 Rd tilføiede jeg følgende. – – – – – – –

Jeg er fremdeles af den Mening, at den Lønstillingsmand, der under saadanne Omstændigheder forfølger og af ond Villie søger ikke fortjener nogen Forskaanelse og at han maa være tilfreds med at de Offentlige lederes saa betydelige Lønstillingen skadesløs at gives saa Afskade. Lensmand Hoel saaledes ingen Anden klør vide, at Dygtighed, som vistnok fortjener Skatteydelse, ikke oppriver andre Mangler og Ufuldkommenheder. – Jeg kan ikke heller antage, at den

1863.

forommeldte Begering har norsk en Følge af eller Udledelse af en lig
dikelikelig Misfornøielse, som han føler, efter Omstændighederne i Kristiansand, maatte
naar Tilfælde villig til at bekjæmpe. – Dette er grund der har
fundet min Stemme i dette Anliggende. – Jeg skal tilføie
som et Exempel paa hvor lidt jeg for denne Beklagelsesskyld indtrøf
fende fat Ed. Hoel, at jeg, der var vidende om hvorledes Afgjørelse
til den forommeldte Embedsmandsstilling, havde troet at han maatte
ha hvad Evne og at blive norsk som den dansk. – Ed. Hoel
er forøvrigt den, som Trondhjems Amtsfor er norsk som den dansk.
Det er muligt at Ed. Hoel dømmer for strengt, naar han udtaler
udtrykker for at komme i Lastrøgning, men at hans dansksindede
Tanker blive fat for meget ind. af Lastrøgning eller
blive bedømte saa milt, at han ogsaa skulde kunne gaa foran
Embedsmand. Dette, tør jeg ikke finde. –

24de Juni

10.

Amtstat

Det foreslaat at fremsende norsk. Skjelstemne i Nellesbygden
1. Afskrift til Ober Dom. 2. Lakjemedgjørelse om at Ledighedsstillingen
er ledig og 3. Afskrifter af
a. Johan Erik Nilsen Skiboten
b. Abraham Matisen
c. Ole Knutsen Stenaas
skal jeg, under Henvisning til Dokumenterne, foreslaa til Hr.
Amtmanden at tilskikke Johan Erik Nilsen Skiboten som Afskriver
paa Skjelstemne i Nellesbygden gaa de Villaar, som ogsaa Ober Dom
fant Passen efter Embedsstat af 4de Marts 1847. Af Hr. Amtmanden er
det Merke af Vigtighed med det Ønske at afsende Ministeriet om Lønningsforholdene

24de Juni

11.

Amtstat
fra 8de
Ds.

Fremed har jeg den Ære at fremsende en underdanigst Afskrift af
Forstkens Ønske om at faa udsigt at forflytte Kommunelæge Lirk-
Jeg skal anbefale Andragendet til Ministeriets. – De offentlige Kommuner
anliggender i Bergs Stiftsgjæld, nemlig Skatteg- og Skolevæsenet er ikke
fælles og skilte af de 2 Byer, som Stiftsgjældet er delt, nemlig Bergs
Kjøbstæder og Forstkens Amtsgrænser har sit forflytte Skatteg- og Skolevæsen
ligger om ogsaa skilt Byen eier i en egen Ende. – Grund der er fælles
er Ødemarkerne og grund derved skal i Forholdet, nemlig Ødemarkerne.
Det forøvrigt Forstkens Ønske anbefaler jeg allerede for længere Tid
siden og formentlig gav de samme Grunde som Forstkens Ønske
har anført, flere Byer end i Bergs Amt, nemlig Bardo, Sand
Hillesø og Kvæsnæs. – Den ægte Kommune i Bergs Amt, som

Kommunikationsforholdene ere ordnede som i Torsdagen uden at faare skjellige Ulykker (Ulykke) er Helgø i Karlsø. –

24 Juni

Anledet

Det er mig meddelt at vores Eks. Departement er bestemt gjor at faa igjenkaldt en Forandring i Traktaten af 7/18 Oktbr 1751 med Sverige, forbundet den indholdende Regelen for Finnenes Stjelning over Grænsen. – Jeg skal fremdeles ung den dansk Gesandtskab at gjøre den Forestilling, at det er fornødvendigt at tillade denne Pag i Lavs indtil videre. –

Dette Forslag er ugjentlig fremdragt i Mellemtiden siden det Arbeide blev fordigt, der fornemmelig blev lagt til Grund for de nye Regler. – Rusland vorlænd med at fremmedes Finnen gaa frisk eller finlandske Grund, er navnlig i den sidste Tid udvidet ogsaa til fremmede Finner, og det er fremdeles at denne yderligere Forøgelse af Forholdene vil faae skadelige Følger for vort Land og at den vil gjøre den Lænde større, jo mere man lider. – De Fordringer og Regler, som tidligere vilde have tilfredsstillet de Ægtlænder, vilde nagtet gjøre det nu. – Saa den nye Vide lagde der paa i Landet større Arbeider gaa Fordem, og dette store Arbeide fordrer en stærk Ægtlænde, og gaa den ene den Vide bagjænder de fremtiden Lagger at gjøre gjeldende, at den politiske Forening mellem Riigerne saae forlangt denne for alle Forøgelighed paa i Landet til at faaeve de Ægtlænder eller den Dyrede Fordre. – Hr. J. K. Ekdahl Forhandlingen med Sverige om dette Forslag, filler Pagen fig ogsaa fordelagtigere for vort Land end paa forhen forinden Rusland erklærede at Traktaten af 1751 fandes ugjort at være gjeldende for Finlands Vedk. – Det var endog gaa denne Erklæring at Norge fik en Ret, der svarede til den som fremfor Finner fik i vort Land gaa den øvrige Del af Grænsen. – Eigentlig som Sverige, om Finland var medlemt at vore fremfor Land, kunde faae fornet Traktaten for den Ørskenings Vedk, som for Rusland for erklært den ugjeldig, uden at Traktaten i det Hele var blevet ugjeldig, eller uden at fremfor Finners Ret til at flytte over Grænsen end i Norge maatte have ophørt, ligesaalidt kan Traktaten i denne Tilfælde være hindrende for Norge, da denne Gjeldighed henseg for en ugjentlig Del, skjønt det ikke er Sverige, men Rusland, der ikke vil erkjende denne Gjeldighed. – Det var nok klart, at Traktaten i det Hele er blevet ugjeldig og at vort Land var nok blevet berettet for den Lænde at modtage fremfor Ren for i Landets. – Jeri indholdes.

ingen Albillighed i Forhold til Sverige, der maa tilregne sig selv Udgiften af at Rusland for nogleå Erobrede Gjeldsfred, efterhånden dette Rusland Forhold begrundes derpaa, at Sverige ønsker at gjeninde Finland eller Rusland denne Provinds, der blev frataget i 1809.—

20 Juli

Anskat for 969/63. 13.

Ved Klage Andragende fra Embedsmanden i Skjervø, Hoppe, om Godtgjørelse for at afsende og afhente sin Post, skal jeg anbefale forhøiningen dog gaar ud paa at afholde nogen Godtgjørelse.— Med Hensyn til den nu foreslaaede jeg, at den maa blive tilstrækkelig, om den fastsattes til 10 Spd. aarlig.— Jeg antager nemlig at det ikke den nye Veie nødvendigt for Embedsmanden at sende og afhente Posten oftere eller anderledes end at han den kommer ud med 10 Spd.— Det anseer iøvrigt at Embedsmanden foreslaaet til at godtgjøre at han i Aarene 20 Juli for gjort et rigt Ex. for Posterne Rejser.—

Anskat for 893/63. 14.

Tvivl har jeg den Ære at forelægge at Andragende fra P. A. Lundt finder om Leie for Opbevaring af Kellerstoegen eller som den kaldes paa Kranske.— Fyhavets.— Det forholder jeg saa at Ansøgeren er fier af den Grund paagjen Opbevaring Huse er opførte og af den Fond og Kiøs, hvorfra der af det Offentlige udbetalte Gjeldder for gjort Lang.— Jeg kan ikke heller finde at det indeholder nogen Uretfærdighed at der fordres Godtgjørelse for den Lang der gjøres.— Man vil dersom blive saa indskrænket som den for nærværende, kun ikke 4 til 5 Spd. for Aaret anpaa for at nøie forenget.— Men nu ogsaa Spørgsmaalet om hvem der skal betale Fortrinet.— Gjeldderne har i Løbet 60 Dg for Aarene og er gaaet ud fra, at han skal faa dette uden Afkortning, hvilket ikke vil blive Tilfældet, om Fortrinet Udredelse paalegges ham — den Godtgjørelse, som er tilsagt ham er ingalunde for høi.— Den nu af Gjeldderne gjorde Indsigelser klagende over at Godtgjørelsen var for liden, og da der ingen nye Mand Gjelder antaget, vil der blevne Ansøgerne blot en ansøg, til hvem man vilde have dem med lettere Betalingen.— Man maa derfor fremover gjøre Regning paa at Gjeldderne vil gjøre Evas gjen Indsigelse i den ham tilsagte Godtgjørelse og gjøre sig Haab om at han vil finde sig i at den formindskes dog blive dette formentlig ingen anden Udvei end at denne Udgift overtages af Statskassen.—

20 Juli

Anskat for 497/63. 15.

Anbefaler Ansøgeren til Handelsbevilling paa Statsmaalet paa de sædvanlige Vilkaar og at Skatten dem fastsættes til 10 Spd. aarlig.—

1864.

Og antager, at der med Familiens Tilbagevendelse maa udbetales til Sommeren, og at der da med Fjeldfinnen vil være Anledning til at faa Familien fort tilbage til Sverige.

De med Tilbagevendelsen forbundne (Omkostninger) Udgifter vil blive Dem godtgjorte efter indsendt Regning. —

Foruden nogen Tilbagevendelse foregaar nylig de dag gjor et Forsøg paa at formaa Nogen til at tage Manden i Arbeide mod at godtgjøre den Understøttelse, som han har faaet hos Fattigkommisionen, og som udgives til denne. Tid til Knud Larsen 2 Spd 36 sk og til Knud Andersen 10 Spd 75 sk.

Hvis denne Understøttelse bliver betalt, bortfalder Hjemsendelsen.

Amtet. 29de Februar.

Ved at fremsende Udskrift af Forhandlingsprotokollen for Maalselvens Formandskab af 8de d. M. skal jeg med Hensyn til Sagen angaaende Kirke i Qvænbygden paaraabe dens Overkommelse for Tiden og under den Forudsætning at det er Qvænbyggerne selv der i det Væsentligste skulle bestride Udgifterne. Det er troligt at Qvænbyggerne ikke ved, hvad Kirken vil koste, og at de om det i Forveien blev sagt dem ville erkjende, at det for Tiden mangler dem Evner til at fuldføre Sagen.

Til de Byrder, som Kommunen har praalagt sig hører Grænsningen paa den nye Vei, og Vedligeholdelse vil falde tyngst for Qvænbyggerne, fordi de bor langt og langt borte fra Arbeidsstedet.

Det er vistnok saa, at dette, denne Byrde skal ydes in natura, som det kaldes, eller i Arbeide; men i den Tid man arbeider paa Veien, kan man ikke arbeide i Skoven, eller paa noget Andet Arbeide, (baade Sommer- og Vinterarbeidet i det Hele blive større end det har været til denne Tid). Imidlertid er det af Arbeide, at Enhver skal leve og betale sin Skat. Det er derhos en Selvfølge, at baade Sommer- og Vinterarbeidet i det Hele vil blive større, end det har været til denne Tid.

Hvad den nye Vei angaar, maa det erkjendes, at den tidligere end Beregnet vil gjøre Krav til Befolkningen Evne til at beskatte. Ikke Mindre den nye Skolelov formenes at have opflaadet et Krav paa Befolkningen

Skatte-Evne. — Som Følge-Anligende skulde de hermed følgende Behandlinger endvidere i Udsigt: Opførelsen af en of en ny Hovedkirke.

Jeg maa tænke paa, at der har været Vaar för i Morskedalen, og at der endnu kunne komme haarde flere paa Linaudun og derhos ret snart, efter som de sidste Aar have været gode, og andre ogsaa gode Aar regle.

Der har ogsaa været ført Klager til mig over, at Præstekatningen har været trykkende. — Man kan vel heller ikke ganske se bort fra mere almindelige Forholds, nemlig Religionen af Matrikuler-Tiend, Amt- eller Fogdeie-Kommunens og Landets Stilling i den nærmeste Fremtid.

Sorenskr. i Romsdal

Nr. 36/84

17de Marts

12

Ved at fremsende vedh. Anmeldelse om et af Johan Wilhelm Hansen Skjervø begaaet Tyveri af Pakkjæds ombord i Dampskibet Nordkap skal jeg tilføie efter Skriftens eller Anmelderens mundtlige Forklaring, at Pakkjæd. med hvilket Tyveriet er begaaet, var henlagt paa Dækket, og at han i Betragtning af, at man paa enhver lovlig Maade maa sikre sig imod ikke at blive berøvede af sine Passagerer, forlanger, at Johan Hansen undergives Tiltale.

Med Hensyn til Kasterne og Bestjaalne eller Eieren har jeg i Skrivelse af idag anmodet Anmelderen om at behalde Kasterne i Forvaring og om at anmode Eieren af det bestjaalne Lader om ikke at skille sig af med det for det Tilfælde, at det skulde blive fornødent at commenhalde de stjaalne Stykker med den Bunt, som de ere proskonne. Om Kasterne skal jeg oplyse, at de bestaae af 2 Stykker Bunt-Lader, hver af henved 1de Kvarters Størrelse og tilsi af Vægt henved 1ⁿ.

Ligeledes har jeg med Posten idag forlangt den Johan Hansen overgaaede Dom fra Straffeanstalten i Throndhjem.

Det bemærkes, at Johan Hansen er født i Lund i Skjervø, hvor han er hjemmehørende.

8de Februar.

Formandskabet Trondhjem

13

Ifølge Amtmandens Paatænkning af 1de d. M. paa vedlagte Skrivelse af 12 Jan. d. A. fra M. H. Riddel skal jeg herved anmode om Kommunebestyrelsens Erklæring over den Skrivelse medfølgende Ansøgning.

I Afskrift lader jeg medfølge mine Erklæringer af 5te Juni og 10de Decemb. f. A. vedh. en Ansøgning om Handelsret fra P. Aas i Marstedhavn.